

وزیر کار بنگلادش به جای وزیر کار ایران رئیس مهم‌ترین کنفرانس آی.ال.او

ایران، این وزیر کار کشور بنگلادش بود که ریاست مهم‌ترین کنفرانس تاریخ سازمان بین‌المللی کار را برعهده گرفت.

تحلیل عوامل اعلام نشدهی این فرصت‌سوزی تاریخی برعهدهی مورخان است. اما تا آنجا که به کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران مربوط می‌شود، می‌توان گفت گروه کارفرمایی حاضر در کنفرانس به نمایندگی از تمام تشکل‌های کارفرمایی سراسر جهان خواستار آن بود که دولت جمهوری اسلامی ایران نمایندگان کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران را، که تنها تشکل مستقل کارفرمایی کشور است به عنوان نمایندگان کارفرمایان ایران به کنفرانس معرفی کند. اما، و در حالیکه مهندس محمد عطاردیان دبیرکل کانون مستقل کارفرمایان ایران به عنوان نخستین ایرانی عضو علی‌البدل هیأت مدیره‌ی سازمان بین‌المللی کار می‌بایست در کنفرانس حضور یابد، از سوی همان «برخی» از مسئولان وزارت کار به عنوان نماینده کارفرمایان به کنفرانس معرفی نشد و یکی از هزینه‌های این تصمیم، حذف وزیر ایرانی از ریاست این کنفرانس بود. . . .

نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار می‌توانست در شرایطی که بحران بازارهای جهانی کار را در کام خود فروکشیده بود، با برنامه‌های عادی خود برگزار شود؟

درست کمی پیش از برگزاری این کنفرانس «گروه کارفرمایی» با پیشنهاد طرحی به هیأت مدیره‌ی سازمان بین‌المللی کار به صورت جدی خواستار آن شد که برنامه‌های نود و هشتمین کنفرانس مورد بازنگری کلی قرار بگیرد و با فراخوان سران کشورها و دولت‌ها، نشست در سطح بین‌المللی برای تدوین راهکارهای برون‌رفت از بحران جهانی بازار کار تدوین شود.

گفتنی است که طرح «گروه کارفرمایی» که کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران نیز در جریان تدوین آن قرار داشت، در اختیار دکتر محمد جهرمی وزیر وقت وزارت کار و امور اجتماعی نیز قرار گرفت و همزمان ابراز امیدواری شد که وی فرصت ریاست بر این کنفرانس بسیار مهم سازمان بین‌المللی کار را برای ارتقاء جایگاه ایران - که یکی از مؤسسان این سازمان نیز بوده است - مغتنم شمارد. نتیجه‌ی تمام این تلاش‌ها چه شد؟

با پیگیری «گروه کارفرمایی»، همزمان با برگزاری نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار نشست سه روزه‌ی سران طی روزهای ۲۵ تا ۲۷ خرداد ۱۳۸۸ برای مواجهه با بحران جهانی بازار کار برگزار شد، و ۹ نفر از سران کشورها و دولت‌ها در آن سخنرانی کردند، ۴ پانل مهم در مورد مبرم‌ترین مسائل برگزار شد و نکات بسیار مهمی مورد بررسی قرار گرفت و اسناد تاریخی مهمی نیز در این مجمع به تصویب رسید. در بخش پایانی این شماره‌ی «پیام کارفرمایان» ترجمه‌ی دو نمونه از آن‌ها: «پیمان جهانی مشاغل» و متن سخنرانی نیکولا سارکوزی رئیس‌جمهور فرانسه تقدیم علاقمندان شده است. اما آنچه که اسباب حسرت ماست چیز دیگری است.

با توجه به سنت‌های تاریخی سازمان بین‌المللی کار، یکی از کاندیداهای مطرح برای احراز ریاست مهم‌ترین کنفرانس در تاریخ نود ساله‌ی این سازمان دکتر محمد جهرمی وزیر کار و امور اجتماعی ایران بود و کاندیداتوری ایشان در هیأت مدیره‌ی آی.ال.او نیز مطرح و مورد بررسی قرار گرفت، اما سرانجام به جای وزیر کار و امور اجتماعی دولت جمهوری اسلامی

۱. بین‌المللی شدن سوءمدیریت‌های ملی

گفته می‌شود - و تجربه‌ها نشان می‌دهد این گفته درست است - که: سیاست خارجی ادامه‌ی سیاست داخلی است. تجربه‌ی «برخی» از مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی در دولت نهم مصادق قابل مطالعه‌ی تبلور سیاست داخلی این مسئولان در مواجهه با محافل ملی است که در برخی از مجامع بین‌المللی از جمله در نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار (آی.ال.او) نیز به نمایش گذاشته شد.

نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار که ۱۳ تا ۲۹ خرداد ماه ۱۳۸۸ (درست همزمان با مبارزات انتخاباتی دهمین دوره‌ی ریاست جمهوری ایران) در ژنو برگزار شد به چند دلیل یکی از بزرگترین و مهم‌ترین نشست‌های تاریخ ۹۰ ساله‌ی آی.ال.او بود و اگر با حوادث انتخابات ۲۲ خرداد - که جهان را تحت تأثیر قرار داد - همزمان نمی‌شد، چه بسا که اخبار این کنفرانس در صدر خبرهای ایران و جهان قرار می‌گرفت. نخستین یادداشت این شماره‌ی [فصلنامه] «پیام کارفرمایان» که به ارایه‌ی ترجمه‌ی برخی از اسناد همین کنفرانس اختصاص داده شده است، اجمالاً به دلایل این اهمیت اشاره می‌کند و می‌کوشد تا با استناد به برخی شواهد نشان دهد که بازتاب سیاست‌های داخلی «برخی از مسئولان» در مهم‌ترین کنفرانس بین‌المللی کار چه آثار منفی برای ملت ایران و کارفرمایان و کارگران ایرانی در پی داشته است.

در مورد اهمیت نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار باید به این نکته اشاره شود که این کنفرانس در اوج بحران جهانی بازارهای کار برگزار می‌شد که در تاریخ نظام سرمایه‌داری از نظر عمق، مدت و شدت کم نظیر بوده است. آیا

۲. دو جانبه گرایی در غیاب نمایندگان دولت

بخش قابل توجهی از صفحات این شماره «پیام کارفرمایان» (۱۹ تا ۳۲) به آرایه‌ی ترجمه‌ی بخش‌هایی از سبند و پنجاه و چهارمین گزارش کمیته‌ی «آزادی انجمن» به نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار اختصاص داده شده که طی آن نتایج رسیدگی کمیته‌ی «آزادی انجمن» به شکایت دو سازمان کارگری بین‌المللی از برخی مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی دولت نهم آرایه شده است.

در حالیکه ترجمه‌ی بخش دیگر این گزارش که به شکایت سازمان بین‌المللی کارفرمایان از روش برخورد همان مسؤولان با کانون عالی کارفرمایان مستقل ایران اختصاص یافته نیز در همین شماره‌ی فصلنامه آرایه شده، این پرسش قابل طرح است که چرا کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران مسؤولیت ترجمه و انتشار بخش مربوط به شکایت تشکل‌های کارگری را نیز برعهده گرفته است؟

اجمالاً باید خاطر نشان شود که کمیته‌ی «آزادی انجمن» یک کمیته‌ی سه‌جانبه است که براساس مصوبه‌ی هیأت مدیره‌ی سازمان بین‌المللی کار در سال ۱۹۵۱ تأسیس شد و تا این تاریخ به بیش از ۲۵۰۰ پرونده رسیدگی کرده است که موضوع تمام آن‌ها مسائل مختلف مرتبط با «آزادی انجمن» بوده است.

نه فقط بر اساس حکم عقل سلیم و حقوق طبیعی بشر، بلکه طبق تصریح اصل بیست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «احزاب، جمعیت‌ها، انجمن‌های سیاسی و صنفی و انجمن‌های اسلامی یا اقلیت‌های دینی شناخته شده آزادند». البته در ادامه‌ی همین اصل و مانند هر آزادی دیگری، محدودیت‌های آن نیز تعیین شده است: «مشروط به اینکه اصول استقلال، آزادی، وحدت ملی، موازین اسلامی و

برخی از مسؤولان حتی همین آئین‌نامه‌ها و بخشنامه‌های خلاف اصل آزادی انجمن را نیز نادیده می‌گیرند یا عامداً نقض می‌کنند. برخورد «برخی» از مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی با تشکل‌های موجود یا در دست تأسیس کارگری و کارفرمایی مصادیق این مدعا است.

در حالیکه ایران یکی از مؤسسان سازمان بین‌المللی کار بوده است، و اساسنامه و بسیاری از اسناد الزام‌آور این سازمان دولت جمهوری اسلامی را ملزم می‌سازد که پیامدهای گسترده‌ی اصل آزادی انجمن را بپذیرد، اما «برخی» از مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی در دولت نهم، نه فقط به اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی در این زمینه توجهی نکردند، و نه فقط به تعهدات بین‌المللی خود پایبند نماندند، بلکه حتی برای توجیه تصمیم‌های نادرست خود متوسل به روش‌هایی شدند که واقعا اسباب تأسف و نگرانی است.

در واکنش به رفتارهای تخریبی همان مسؤولان بود که تشکل‌های کارگری و کارفرمایی مستقل از خیر شریک سوم گذشتند و اقدام‌های دو جانبه‌ی خود را آغاز کردند که انتشار ترجمه‌ی این بخش از گزارش کمیته‌ی «آزادی انجمن» یک نمونه از آن‌ها است. . .

اساس جمهوری اسلامی را نقض نکنند». طبق تصریح اصل سی و هفتم قانون اساسی نیز، «اصل، برائت است و هیچکس از نظر قانون مجرم شناخته نمی‌شود، مگر اینکه جرم او در دادگاه صالح ثابت گردد».

از دو اصل فوق منطقاً نتیجه می‌شود که تمام افراد آزادند نسبت به تشکیل انواع سازمان، گروه، انجمن و جمعیت صنفی، فرهنگی، هنری، سیاسی، علمی و اقتصادی اقدام کنند و هیچ سازمان دولتی حق ندارد فعالیت آن‌ها را مشروط به کسب «مجوز» کند. بدیهی است هر فرد و گروهی که محدودیت‌های قانونی آزادی انجمن را نقض کند، طبق قانون باید محاکمه و مجازات شود. اما نمی‌توان پیشاپیش قصاص قبل از جنایت کرد و به گروه‌ها و انجمن‌های مستقل اجازه‌ی فعالیت نداد یا فعالیت آن‌ها را در چارچوب اساسنامه‌های تحمیلی محدود کرد.

با این همه، «اصل آزادی انجمن» که مورد تأکید قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز قرار گرفته است، خواسته یا ناخواسته، از سوی بسیاری از بخشنامه‌ها، آئین‌نامه‌ها و حتی قوانین غیراساسی، که با روح حاکم بر اصولی پیش‌گفته در تعارض هستند، نقض می‌شود و در بسیاری از موارد

۳. مشکل تشکلهای حقوقی است یا مدیریتی؟

نزدیک به چهار سال است که بخش قابل توجهی از نیرو و سرمایه‌های تشکلهای کارفرمایی کشور صرف ترمیم و التیام زخمی شده که، ظاهراً در مجمع عمومی کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران در شامگاه روز چهارشنبه ۱۰ آبان ماه ۱۳۸۵ بر پیکر این تشکل نوپا و جوان وارد آمد و هنوز هم التیام نیافته است. اگر این واقعیت بدیهی پذیرفته شود که پیش شرط تحقق دموکراسی در هر جامعه وجود کانون‌های قدرت مستقل از قدرت سیاسی دولت است تا بتوانند، بدون ترس و واها، قدرت سیاسی دولت را در چارچوب قانون نگه دارند و مانع از سوءاستفاده‌ی مقامات از امکانات عمومی در جهت منویات شخصی خود شوند، در آن صورت باید در این پرسش به صورت عمیق و جدی تأمل کرد که چه عواملی مانع از تقویت انجمن‌ها و مؤسسات مستقل و غیردولتی می‌شود؟ این نوشته‌ی مختصر در پی توضیح این مدعاست که در کنار مجموعه‌ای از مشکلات مدیریتی که به تداوم ناکارآمدی انجمن‌ها می‌انجامد، یک مشکل حقوقی نیز به عنوان هسته‌ی مرکزی مجموعه‌ی مشکلات وجود دارد که متأسفانه به طور کامل مورد غفلت قرار گرفته، و یا به عبارت دقیق‌تر، اصلاً شناخته شده نیست. پیش از ادامه‌ی بحث و برای روشن شدن مطلب توجه خوانندگان به قوانین شرعی مربوط به ارث، که در قالب قوانین مدنی به مورد اجرا درمی‌آید، جلب می‌شود.

صرف‌نظر از اعتراضاتی که برخی از گروه‌های اجتماعی به ویژه زنان نسبت به سهمی که طبق این قوانین از میراث می‌برند، دارند، مجموعه‌ی قواعد و قوانین ناظر بر تقسیم ارث بین ورثه چنان جامع، منسجم، دقیق و همه‌جانبه است که اگر وراث عاقلانه عمل کنند و تسلیم این قواعد شوند، تقریباً هیچ مشکلی بین هیچ یک از آنان پیش نخواهد. اما اگر اعضاء یک گروه بخواهند طبق اساسنامه‌ها و آئین‌نامه‌های موجود و شناخته شده، و به ویژه آئین‌نامه‌های تیبی که از سوی برخی از سازمان‌ها در اختیار تشکلهای قرار می‌گیرد، به صورت گروهی بر اموال انجمن خود مالکیت مشاع اعمال کنند، نتیجه همین است که مشاهده می‌شود: انواع گروه‌ها، احزاب، انجمن‌ها و سازمان‌ها، در نهایت صمیمیت و باگذشت و ایثار بنیان‌گذاری می‌شوند، اما به مرور با انحلال یا انشعاب‌های پی‌درپی مواجهه خواهند شد، و سرانجام به باندها یا هیأت‌هایی تبدیل می‌شوند

که معمولاً یک رئیس دارد و بقیه مرید و فرمانبر او هستند. این سرنوشت به انجمن‌ها و سازمان‌های غیردولتی منحصر نمی‌شود، و کل تاریخ انقلاب اسلامی نیز کم و بیش به همین سرنوشت دچار شده است: بزرگترین انقلابی که تحت یک رهبری واحد، یک ایدئولوژی، و یک مذهب، و با وحدتی استثنائی آتش‌فشانی عظیم به پا کرد، از همان فردای انقلاب، به این دلیل که، نیروهای ایجادکننده و پیش‌برنده‌ی آن با قواعد بسیار پیچیده‌ی ناظر بر اعمال مالکیت مشاع - یا تصمیم‌گیری گروهی - آشنا نبودند و نیستند، ناخواسته به دشمن یکدیگر بدل شدند و آخر و عاقبت چنین روندی قابل پیش‌بینی است.

یکی از انتظاراتی که در تشکلهای کارگری و کارفرمایی عضو کانون‌های عالی از نمایندگان این کانون‌ها در کنفرانس‌های بین‌المللی کار می‌تواند این باشد که در گزارش‌های خود به اعضاء توضیح دهند علت موفقیت سازمان بین‌المللی کار - به عنوان یک نهاد بین‌المللی غیردولتی - چیست؟ و این سازمان چطور توانسته است در طول عمر ۹۰ ساله‌ی خود، بدون انشعاب، بدون انحلال، و حتی بدون افراط و تفریط و در یک خط مستقیم و خردمندانه به حرکت تکاملی خود ادامه دهد؟

هر ذهن عادی می‌تواند با تأمل در روش اداره‌ی سازمان بین‌المللی کار - به عنوان یک نمونه - و مقایسه‌ی آن با سازمان‌های نسبتاً مشابه بومی، به فهرست بلند بالایی از این عوامل اشاره کند. اما این عوامل عموماً فرهنگی، روانشناختی، تربیتی، مدیریتی، و سیاسی هستند و طبعاً در ناکارآمدی فعالیت انجمنی تأثیر دارند، اما مشکل اصلی که یک مشکل حقوقی ناشناخته است، همچنان مسکوت باقی می‌ماند.

به عنوان نمونه، می‌توان پرسید: اگر اعضاء یک تشکل به قول و قرارهای خود پایبندی نشان دهند، به موقع در جلسه حضور یابند، حق عضویت خود را به موقع پرداخت کنند، به ضرورت فعالیت جمعی اعتقاد داشته باشند، دروغ نگویند، زیرآب نزنند، شرافتمند باشند، از قانون و نظم پیروی کنند، و به حقوق دیگران احترام گذارند، تضمینی وجود دارد که در انجام کار جمعی نیز موفق باشند؟ پاسخ این نوشته به این پرسش منفی است. اما پیش از ارایه‌ی توضیح بیشتر به این نکته توجه داشته باشید که در همین جامعه و مردمی با همین خصوصیات، در تقسیم میراث دچار مشکل نمی‌شوند چرا که قواعد حقوقی منسجم و دقیقی وجود دارد که به ریزترین مسائل ناشی از ارث جواب می‌دهد و این جواب‌ها نیز همه مبتنی بر اصولی است که کل نظام حقوقی ارث بر اساس آن تدوین شده است. در نتیجه، ممکن است ورثه‌ی یک متوفی به یکدیگر دروغ بگویند، نخواهند از قانون پیروی کنند، به موقع در جلسه‌ی دادگاه حاضر نشوند، به حقوق سایر ورثه احترام نگذارند، زیرآب یکدیگر را برند و پایبند اخلاق نباشند و از حق و ناحق خود نگذرند. اما هیچ کدام از این عوامل نمی‌تواند در امر تقسیم میراث خللی ایجاد کند و یک فرد متخصص بدون کم‌ترین مشکلی می‌تواند حکم لازم در مورد حق هر یک از وراث را صادر کند و به دعوا خاتمه دهد. آیا چنین قواعدی که ناظر بر فعالیت گروهی و انجمنی باشد وجود دارد؟ پاسخ البته مثبت است

و تتمه‌ی این نوشته به معرفی همین سنت می‌پردازد که در ایران کاملاً ناشناخته است.

آنچه که در حقوق آنگلوساکسون به عنوان «قانون عام» (common law) شناخته می‌شود، و تمام مجامع تصمیم‌گیری و از جمله پارلمان انگلستان بر اساس همان «قانون عام» تصمیم می‌گیرند، مجموعه‌ای از قواعد عرفی نامکتوب است، که ریشه‌ی آن‌ها به دولت‌شهرهای یونان باستان می‌رسد. می‌دانید که صدها دولت‌شهریونان باستان سالیان سال محل منازعه و بروز انواع انقلاب‌ها بودند و ارسطو حدود ۲۵۰۰ سال پیش کتاب «سیاست» خود را برای یافتن پاسخ این پرسش نوشت که چرا در دولت‌شهرهای یونان آنقدر انقلاب می‌شود و مردم قادر نیستند مشکلات خودشان را به صورت مسالمت‌آمیز حل کنند؟

مردم دولت‌شهرهای یونان باستان به مرور تسلیم این واقعیت شدند که بهترین راه جلوگیری از انواع انقلاب‌ها، جنگ‌ها و کودتاها، پذیرش و اجرای نظر اکثریت، و رعایت حقوق اقلیت و احترام به حقوق غائبان و حقوق افراد است. به مرور مجموعه‌ای از قواعد بر اساس اصل حاکمیت نظر اکثریت خلق شد و این قواعد بعدها به روم و از طریق امپراتوری روم به لندن انتقال یافت که در ابتداء محل احداث یکی از پادگان‌های شبکه‌ی امپراتوری روم برای جلوگیری از هجوم اقوام کوچ‌روی اروپایی به روم بود.

این قواعد غیرمکتوب که به مجموعه‌ی آن‌ها «عرف پارلمانی» یا «قواعد انجمن» (rules of order) هم گفته می‌شود، طی قرن‌ها در پارلمان انگلستان تکمیل و پیچیده‌تر شدند و به طور عرفی مبنای تشکیل هر مجمع تصمیم‌گیری قرار گرفتند. در نتیجه، هرگاه مجمعی برگزار می‌شود فرض بر این است که بر اساس عرف پارلمانی عمل می‌کند.

پس از تشکیل ایالات متحد آمریکا مجموعه‌ی این قواعد برای نخستین بار از سوی تعداد قابل توجهی از آمریکائیان مکتوب و منتشر شدند و اکنون نه فقط کنگره‌ی آمریکا، بلکه تمام مجامع تصمیم‌گیری در تمام انجمن‌ها و گروه‌ها و کلیساها و مدارس و دانشگاه‌ها، و کمیته‌ها و بوردها، همه و همه طبق قواعد «عرف پارلمانی» تصمیم می‌گیرند و عمل می‌کنند. و جالب است که کنگره‌ی آمریکا اداره‌ای به نام «اداره‌ی پارلمانی» دارد که وظیفه‌اش نظارت بر آموزش عرف پارلمانی به نمایندگان کنگره است و در هر مدرسه و دانشگاه نیز عرف پارلمانی را به دانشجویان و دانش‌آموزان آموزش می‌دهند.

این نوشته با طرح این پرسش خاتمه می‌یابد که آیا مردم ایران با «عرف پارلمانی» آشنا هستند؟ پاسخ این پرسش با قاطعیت منفی است.

نه فقط هیچ یک از انجمن‌ها با عرف پارلمانی آشنا نیستند، بلکه عملکرد نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز همانقدر طبق عرف پارلمانی است که شطرنج‌بازی مهران مدیری در سریال طنز «شب‌های برره» شبیه شطرنج بازی بود: جا به جا کردن مهرها و رجز خوانی، بدون آشنایی با قواعد پیچیده‌ی ناظر بر بازی شطرنج.

فقط کسانی که با قواعد پیچیده‌ی عرف پارلمانی آشنا باشند می‌فهمند چقدر دموکراسی فاصله داریم...

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل
از آزادی انجمن
در کنفرانس ۹۸

تداوم دفاع کار فرمایان مستقل . . .

آیا کارفرمایان ایرانی به اعتبار خود در مجامع بین‌المللی اهمیت می‌دهند؟

«کمیته‌ی اعتبارنامه‌ها» یکی از ارکان کلیدی در برگزاری کنوانسیون‌ها (یا مجامع نمایندگی فدراسیون‌ها و کنفدراسیون‌ها) است. هیأت‌های نمایندگی هر سندیکا یا انجمن عضو فدراسیون‌ها و کانون‌ها ابتداء مدارک خود را به «کمیته‌ی اعتبارنامه‌ها» تقدیم کرده و برای حضور در کنوانسیون ثبت نام می‌کنند. کنوانسیون، معمولاً با نصاب لازم از ثبت‌نام کنندگان رسمیت می‌یابد اما در اولین قدم باید گزارش کمیته‌ی اعتبارنامه‌ها و اعتبارنامه‌ی تک تک هیأت نمایندگی‌ها را مورد بررسی و تصویب قرار دهد (شبهه آغاز شکل‌گیری پارلمان‌ها- که در واقع نوعی کنوانسیون عمومی هیأت‌های نمایندگی از حوزه‌های انتخابیه‌ی سراسر کشور است).

از زمان انتصاب برخی مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی در دولت نهم، کمیته‌ی اعتبارنامه‌های کنفرانس‌های بین‌المللی کار با اعتبارنامه‌های هیأت نمایندگی گروه کارفرمایی که از سوی آن مسؤولان به کمیته‌ی اعتبارنامه‌ها معرفی شده‌اند مشکل داشته است. گاهی این مشکلات به حدی از ابتدال کشیده شده و چنان آبروی کشور را در آن مجمع بین‌المللی به باد داده است که آدم تعجب می‌کند چگونه این «برخی از مسؤولان» برای اداره‌ی مشکلات جهان «نسخه‌پیچی» هم می‌کنند. متأسفانه برخی از کارفرمایان نیز- لابد به دلیل مشغله‌ی زیاد- کم‌تر به این آبروریزی‌ها توجه نشان می‌دهند و نمی‌دانند که به صورت غیر مستقیم چگونه بر کسب و کار آنان آثار منفی می‌گذارد.

نخستین سندی که ترجمه‌ی آن در این شماره‌ی «پیام کارفرمایان» تقدیم می‌شود بخشی از گزارش کمیته‌ی اعتبارنامه‌های کنفرانس نود و هشت به مجمع عمومی است که به موضوع اعتبارنامه‌ی هیأت نمایندگی کارفرمایان می‌پردازد. حتماً آن را مرور کنید و نسبت به سرنوشت خود بی‌تفاوت نمانید:

دومین گزارشی کمیته اعتبارنامه

ترکیب عمومی کنفرانس

۱. از ۵ ژوئن ۲۰۰۹، هنگامی که کمیته اعتبارنامه‌ها نخستین گزارش خود را منتشر کرد (گزارش موقت شماره ۴.ب)، تاکنون هیچ اعتبارنامه جدیدی دریافت نشده است. از این رو در حال حاضر ۱۶۷ کشور عضو در کنفرانس بین‌المللی کار نماینده دارند.

۲. تا به امروز ۴۹۴۴ نفر به کنفرانس، معرفی شده‌اند (این رقم در سال ۲۰۰۸، ۴۸۳۸ نفر، در سال ۲۰۰۷، ۴۵۶۷ نفر و در سال ۲۰۰۶، ۴۵۰۰ نفر بوده است) که ۴۰۹۶ نفر از آنان ثبت نام شده‌اند (این رقم در سال ۲۰۰۸، ۴۲۱۲ نفر، در سال ۲۰۰۷، ۴۰۰۳ نفر و در سال ۲۰۰۶، ۳۸۲۸ نفر بوده است). فهرست ضمیمه شامل جزئیات بیشتری از شمار نمایندگان و مشاوران نام‌نویسی شده می‌باشد.

۳. علاوه بر این، کمیته اعتبارنامه‌ها اعلان می‌دارد که ۱۷۲ وزیر، قائم مقام وزیر و معاون وزیر به این کنفرانس معرفی شده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران

۹. کنفرانس بین‌المللی کار در نود و هفتمین اجلاس (سال ۲۰۰۸)، خود تصمیم گرفت که برمبنای بند ۷ ماده ۲۶

مکرر نظام‌نامه مربوط، و نیز با استناد به مفاد توصیه‌نامه‌های کمیته اعتبارنامه‌ها (گزارش موقت شماره ۲۰ سال ۲۰۰۸)، ضمن نظارت بر ترکیب هیئت نمایندگی کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران در کنفرانس. از دولت ایران بخواهد که مدارک خود برای شرکت در نود و هشتمین اجلاس کنفرانس سال ۲۰۰۹ را همزمان با تسلیم اعتبارنامه‌های هیئت نمایندگی آن کشور، ارائه و گزارشی تفصیلی درباره روش گزینش نمایندگان و مشاوران کارفرمایی را به این کمیته تسلیم نماید. بدیهی است در این گزارش باید آن دسته از سازمان‌های کارفرمایی که جهت گزینش نمایندگان اعزامی به کنفرانس مورد مشورت قرار گرفته‌اند و زمان و مکان این مشاوره‌ها دقیقاً مشخص شده باشند، همچنین باید اسامی افرادی که طی این مشورت‌ها از سوی این سازمان‌ها مورد گزینش نهایی قرار گرفته‌اند ذکر شده باشند. دفتر سازمان بین‌المللی کار در تاریخ ۱۳ مه ۲۰۰۹، بار دیگر طی نامه‌ای با امضای دبیر اجرایی استانداردها و اصول و حقوق بنیادین کار، دولت ایران را از این درخواست کنفرانس مطلع کرد.

۱۰. با توجه به عدم ارسال پاسخ از سوی دولت ایران، کمیته از دولت درخواست کرد تا در هنگام تشکیل جلسه مربوط به رسیدگی به

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

رد کرده است. لازم به یادآوری است که قانون ایران فقط اجازه وجود و فعالیت یک سازمان ملی کارفرمایی را می‌دهد، گروه کارفرمایان کنفرانس بین المللی کار یادآور می‌شود که این پرونده، مربوط به موضوع انحلال کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران در دادگاه حقوقی عمومی تهران است که همچنان مفتوح و در حال بررسی است

توصیه‌های کمیته‌ی اعتبارنامه‌ها

کمیته، خاطر نشان می‌سازد که دولت بار دیگر از ضعف‌های قوانین خود به عنوان مانعی برای اجرای توصیه‌نامه‌های کمیته، نام برده است. لذا ضمن یادآوری توصیه‌های کمیته آزادی انجمن، کمیته اعتبارنامه‌ها اظهار می‌دارد که دولت ایران باید اقدامات فوری را در جهت اصلاح قانون کار بر دارد تا بتواند آزادی تشکلهای را در عمل تضمین کرده و به ویژه حق تشکیل بیش از یک تشکل کارگری یا کارفرمایی را به گونه‌ای که حقوق پیشین کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران پایمال نشود، برای همه قائل شود. همچنین اقدامات عاجل را در جهت اصلاح قوانین فعلی بردارد تا بدین ترتیب تضمین گردد که تشکلهای کارفرمایی و کارگری می‌توانند به طور کامل از حق انتخاب آزادانه نمایندگان خود بدون دخالت مقامات دولتی برخوردار باشند.

و تاکنون در مورد آن در این دادگاه هیچ حکمی صادر نشده است. شاهد این موضوع مدارک صادره توسط دادگاه و نسخه کپی آن است که در اختیار کمیته گذاشته شده است. گروه کارفرمایان از اینکه اعضای کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) بار دیگر به جای اعضای کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) به عنوان هیئت نمایندگان کارفرمایی انتخاب شده‌اند اظهار تأسف کرد. علی‌رغم توصیه‌های کمیته آزادی انجمن هیئت حکام در سال ۲۰۰۸، دولت اقدامی برای ثبت مجدد کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران انجام نداده و تضمین نکرده است که این کانون عالی می‌تواند بدون دخالت دولت، به فعالیت‌های خود ادامه دهد. گروه کارفرمایان از کمیته درخواست کردند که اعتبارنامه‌های

که به واسطه مقررات اشاره شده، بار دیگر به دولت ایران فرصتی داده شود که گزارشات مربوطه را به جلسه بعدی کنفرانس ارائه دهد و درست در همان زمانی که اعتبارنامه‌های هیئت نمایندگی خود را به کنفرانس تسلیم می‌دارد؛ گزارشی را از نحوه انتخاب هیئت نمایندگان و مشاوران کارفرمایی و بخصوص سازمان‌هایی که در این خصوص با آنها مشورت شده است، همچنین زمان، تاریخ و مکان انجام این مشاوره‌ها را ارائه نموده و اسامی افراد انتخاب شده از هر سازمان را به تفکیک، ذکر کند. این گزارش همچنین باید معیارهای عینی و معتبری که در مشاوره با سازمان‌های مربوطه برای انتخاب نمایندگان کارفرمایی به کار گرفته شده است را ارائه دهد و به تفصیل مشخص کند که این معیارها چگونه گزینش شده‌اند.

اعتراض به نحوه گزینش هیئت نمایندگان کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران

۶۵. کمیته، از سوی گروه کارفرمایی حاضر در کنفرانس، اعتراضی را در مورد نحوه گزینش هیئت نمایندگان کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران دریافت کرد. این گروه مدعی است که دولت توصیه‌های سال گذشته کمیته را که درخصوص اعتراضی مشابه صادر شده بود اجرا نکرده است و در عوض به طور یکجانبه و بدون آنکه با کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران مشورتی کرده باشد، چند تن از اعضای کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) را به عنوان اعضای هیئت نمایندگی کارفرمایان جمهوری اسلامی برای اعزام به کنفرانس انتخاب کرده است، آقای عطاردیان، دبیر کل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران صرفاً در جلسه‌ای به تاریخ ۲۵ مه ۲۰۰۹ توسط دولت به مشورت گرفته شده است، این تاریخ، بعد از زمانی است که دولت اعتبارنامه‌های هیئت نمایندگان ایران را به کنفرانس ارائه کرده است و وی پیشنهاد ارائه شده مبنی بر این که تنها یک نماینده از کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران به عنوان مشاور در این هیئت گنجانده شود را

اعتراضات گروه کارفرمایی کنفرانس درخصوص انتخاب هیئت نمایندگی کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران (به بندهای ۶۵ الی ۷۳ در زیر رجوع شود) توضیحات لازم را به صورت شفاهی به کمیته ارائه نماید. در تاریخ ۱۰ ژوئن ۲۰۰۹، همزمان با روزی که کمیته، نسبت به بررسی موضوع و رسیدگی به اعتراضات فوق‌الذکر اقدام نمود، دولت ایران اطلاعات مکتوبی را که به بند ۷ ماده ۲۶ نظامنامه کنفرانس، مربوط و سال گذشته مورد مطالبه قرار گرفته بود به کمیته ارائه و از تسلیم دیر هنگام این گزارش که قرار بود در زمان مناسب، همراه دیگر موارد مرتبط با کمیته آزادی انجمن در اختیار هیئت حکام قرار گیرد عذرخواهی کرد.

۱۱. کمیته اعتبارنامه‌ها عمیقاً از این امر متأسف است که دولت ایران گزارش درخواستی را همزمان با ارائه اعتبارنامه هیئت نمایندگان ایران، به آن کمیته تسلیم نکرده و از همه مهم تر اینکه نحوه گزینش هیئت نمایندگان کارفرمایی دولت جمهوری اسلامی ایران نیز در جلسه کنفرانس با اعتراض مواجه شده است. یکی از اهداف نظارتی کنفرانس این است که طبق ماده ۲۶ نظامنامه، به کمیته اعتبارنامه‌ها اختیار دهد که به بازرسی و تفحص وضعیت گزینش نمایندگان کشورها براساس گزارشی که در ابتدای کنفرانس در اختیار این کمیته گذاشته می‌شود، بپردازد. لذا کمیته به این نتیجه رسید که اسناد و مدارک ارائه شده از سوی دولت نمی‌تواند به عنوان گزارش درخواستی که باید در ابتدای کنفرانس در اختیار کمیته قرار می‌گرفت تلقی شود. بدین لحاظ مقرر نمود که این مدارک نه به عنوان گزارش درخواستی، بلکه صرفاً به عنوان اطلاعات مکتوب ارائه شده در رابطه با اعتراضات گروه کارفرمایی در نظر گرفته شود.

۱۲. با در نظر گرفتن موارد ذکر شده و با توجه به اعتراضات مکرر به نحوه گزینش هیئت نمایندگان کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران که نشان از عدم پیشرفت محسوس در این وضعیت را دارد، کمیته به کنفرانس پیشنهاد می‌کند

هیئت نمایندگان کارفرمایی ایران را فاقد اعتبار اعلام کند و از دولت ایران بخواهد که افراد پیشنهادی توسط آقای عطاردیان که در نامه مورخ ۲۵ آوریل ۲۰۰۹ به وزارت کار معرفی شده بودند را به عنوان اعضای هیئت نمایندگی ایران انتخاب کرده و به تهدید و آزار کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران پایان دهد و از هرگونه دخالت در فعالیت‌های این کانون عالی، پرهیز و از پشتیبانی مالی و مادی از کانون عالی کارفرمایان ایران دست بردارد و به طور کامل توصیه‌های سال گذشته کمیته را به اجرا گذارد.

۶۶. دولت ایران بنابه خواست قبلی کمیته، طی نامه ای خطاب به آن اظهار می دارد که از کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) خواسته بوده است که در انتخاب هیئت نمایندگان کارفرمایی ایران و معرفی آنان به کنفرانس، با همه تشکلهای کارفرمایی در داخل کشور به طور گسترده به مشاوره پردازد. لذا دعوتهای به اعضای کانون عالی خودمنحل شده انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) فرستاده شد که در مطبوعات نیز منتشر گردید و به موجب آن برخی از آنها که دارای اعتبار بودند توانستند از اعتبار خود به عنوان تشکل کارفرمایی بهره گیری نمایند، دبیر کل کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران از پذیرفتن این دعوت‌نامه امتناع کرد. مسئولان دولتی نیز با توجه به حکم دیوان عدالت اداری که بر خودانحلالی کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) و قطعی و غیرقابل بازگشت بودن آن صحنه می‌گذاشت، حتی اگر قبلاً پرونده‌ای مفتوح در دادگاه حقوقی وجود داشته باشد نیز خود را موظف به احترام به حکم دیوان عدالت اداری دانسته و در مناسباتشان با تشکلهای کارفرمایی آن را مراعات نمودند. درخصوص اشتباهی که بین اختصارات (ICEA) و (ICE) و سایر اختصارات (در جریان معرفی هیئت نمایندگان کارفرمایی ایران به کنفرانس) رخ می‌دهد، دولت ایران یادآور شد که ممکن است که در این خصوص اشتباهات تاپیی صورت گرفته باشد

مجمع عمومی کانون کارفرمایان مستقل

فعلی که فقط اجازه وجود یک تشکل کارفرمایی را می‌دهد اجرا کرده است. پس از آنکه کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) دعوت برای شرکت در جلسه مشاوره را که کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) برگزارکننده آن بود، رد کرد، دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی ایران از جانب دولت به یک نشست مشاوره‌ای به تاریخ ۲۵ مه دعوت شد و به وی پیشنهاد شد که کانون عالی انجمن‌های صنفی می‌تواند یک مشاور را برای هیئت نمایندگان کارفرمایی انتخاب کند، که وی این پیشنهاد را نیز رد کرد. بنابراین کانون عالی انجمن‌های صنفی تا حد ممکن با توجه به تصمیم شعبه استیناف دیوان عدالت اداری در خصوص انحلال این کانون - که مقامات دولتی ملزم به رعایت آن بوده‌اند - مورد شور قرار گرفته است. دولت ایران با این ادعا مخالفت کرده است که کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران از لحاظ قانونی به رسمیت شناخته شده بوده است و علیرغم این که دادگاه عمومی حقوقی تهران ضمن بررسی این موضوع، بیانیه‌ای را مبنی بر اینکه هیچ یک از طرفین نمی‌توانند تا صدور حکم نهایی

که بیش از اندازه مهم جلوه داده شده است. دولت ایران همچنین خاطرنشان کرد که ممکن است آشتی و ادغامی بین (ICE) و (ICEA) صورت بگیرد. دولت ایران همچنین متضمن شد که مشتاقانه به دنبال انتخاباتی است که با حمایت سازمان بین المللی کار برای انتخاب نمایندگان کارفرمایی صورت می‌گیرد؛ و متذکر شد که دولت در مناسبات با تشکل‌ها بی‌طرف است، و کمک یا دخالتی را در فعالیت‌های هیچ یک از سازمان‌ها انجام نداده است.

۶۷. توضیحاتی که از جانب کمیته، درخواست شده بود، به طور شفاهی توسط آقای حسین ناطق نوری، دبیر کل امور بین‌الملل و اشتغال خارج از کشور وزارت کار و امور اجتماعی و آقای امیرحسین شاهمیر، مشاور کار در هیئت نمایندگی دائمی ایران در ژنو (هر دو نماینده دولت در کنفرانس) و نیز توسط آقای کوروش احمدی، مشاور اول هیئت دائمی در ژنو و مشاور دولت در کنفرانس ارائه شد. آقای کوروش احمدی اظهار داشت که دولت توصیه‌نامه‌های کمیته درخصوص انتخاب و گزینش هیئت نمایندگی را تا حد ممکن در چارچوب قانون کار

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

انحلال کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران، کمیته، توصیه‌های کمیته آزادی انجمن را یادآور می‌شود، که با توجه به آن از دولت خواسته شده بود که هر چه سریعتر اقدامات لازم را برای ثبت دوباره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران انجام داده و تضمین نماید که این کانون عالی می‌تواند بی هیچ مانعی به فعالیت‌های خود ادامه دهد (گزارش شماره ۳۵۰، بند (f) ۱۱۶۶). کمیته اعتبارنامه‌ها خاطر نشان می‌کند که علی‌رغم ادعای انحلال کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران، دولت ایران می‌توانسته است که مشاوره‌های مستقیم از این کانون بگیرد. مع‌الوصف کمیته، متأسف است که این مشاوره‌ها پس از آن که دولت، اعتبارنامه‌های هیئت نمایندگان جمهوری اسلامی ایران را به دفتر سازمان بین‌المللی کار تسلیم کرده صورت گرفته است.

۷۲. در خصوص اختصار نام تشکلی که اعضای هیئت نمایندگان کارفرمایی به آن تعلق دارند، کمیته به سختی می‌تواند توضیحات دولت ایران مبنی بر وجود اشتباه تایپی بین (ICE) و (ICEA) را باور کند، چرا که این اشتباه دومین سال متوالی است که اتفاق می‌افتد و این موضوع در نتیجه گیری‌های سال گذشته کمیته، نیز خاطر نشان شده بود (گزارش موقت، شماره C۴، بند ۵۳)

۷۳. کمیته، مصرانه از دولت می‌خواهد که طی مشورت با تشکل‌های مربوطه، یک رویه شفاف و غیر تبعیض‌آمیز را بر پایه معیارهای موجه و معتبر جهت انتخاب نمایندگان کارفرمایی لحاظ کند، این امر باید به گونه‌ای صورت گیرد که در سال آینده، هیئت اعزامی نمایندگان کارفرمایی جمهوری اسلامی ایران به کنفرانس، کاملاً مطابق با مقررات مربوط در اساسنامه سازمان بین‌المللی کار انتخاب شوند. برای نیل به این مهم، کمیته از دولت ایران انتظار دارد که فوراً اصلاحات قانون کار و دیگر قوانین مربوطه را با کمک فنی دفتر سازمان بین‌المللی کار آغاز کند. ■

تلاشش برای ملحق کردن کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران به این مشاوره‌ها ناموفق بوده است، اظهار می‌دارد که مشاوره‌های صورت گرفته توسط یکی از تشکل‌های در حال رقابت برای انتخاب اعضای هیئت نمایندگی کارفرمایان جهت رفتن به کنفرانس، بدون همکاری سایر تشکل‌ها نمی‌تواند نیاز مشاوره فوق‌الذکر را مرتفع سازد. کمیته قانع نشده است که معیارهایی عینی و موجهی برای تعیین نمایندگان اکثریت تشکل‌های کارفرمایی کشور به کار گرفته شده باشد.

۷۰. کمیته، خاطر نشان می‌سازد که دولت بار دیگر از ضعف‌های قوانین خود به عنوان مانعی برای اجرای توصیه‌نامه‌های کمیته، نام برده است. لذا ضمن یادآوری توصیه‌های کمیته آزادی انجمن، کمیته اعتبارنامه‌ها اظهار می‌دارد که دولت ایران باید اقدامات فوری را در جهت اصلاح قانون کار بر دارد تا بتواند آزادی تشکل‌ها را در عمل تضمین کرده و به ویژه حق تشکیل بیش از یک تشکل کارگری یا کارفرمایی را به گونه‌ای که حقوق پیشین کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران پایمال نشود، برای همه قائل شود. همچنین اقدامات عاجل را در جهت اصلاح قوانین فعلی بردارد تا بدین ترتیب تضمین گردد که تشکل‌های کارفرمایی و کارگری می‌توانند به طور کامل از حق انتخاب آزادانه نمایندگان خود بدون دخالت مقامات دولتی برخوردار باشند (کمیته آزادی انجمن، گزارش شماره ۳۵۰، بند ۱۱۶۶). کمیته اعتبارنامه‌ها بار دیگر ضمن خاطر نشان ساختن مشاوره‌های دولت با دفتر سازمان بین‌المللی کار درخصوص تدارک کمک فنی، بر توصیه‌های صادره این کمیته در سال ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ تأکید می‌کند که در آن دولت ایران می‌تواند از این کمک در رابطه با سوالات مختلف در خصوص آزادی تشکل‌ها استفاده کند.

۷۱. تا هنگام مشخص شدن تصمیم نهایی قضایی راجع به موضوع

از هیچ گونه حق جدیدی برخوردار گردند. سعی داشته تا با کمک مرجع قضایی، تشکل‌های طرف منازعه را ادغام کرده و یک تشکل کارفرمایی جدید در سطح کشور ایجاد کند. تا این هنگام، کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) دست به برگزاری جلسه مجمع عمومی خود نزده و در صورتی که مجمع مزبور تشکیل نگردد، مطابق اساسنامه‌اش طی چهار ماه منحل خواهد شد. به گفته آقای ناطق نوری، کانون عالی کارفرمایان ایران با ۱ هزار و ۴۰۰ عضو از انجمن‌های صنایع اصلی سطح کشور، بزرگترین تشکل کارفرمایی است؛ در حالی که کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران فقط ۲۱۰ عضو دارد که فرصت‌های شغلی دائمی کمتری را در بردارند. دولت ایران با سازمان بین‌المللی کار به مشورت نشسته تا کمک فنی لازم را برای بازبینی قانون کار و موارد دیگر اخذ نماید.

۶۸. کمیته یک تقاضای کتبی درخواست نشده از کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) دریافت کرده است که در آن ادعا شده است که فرایند شور برای گزینش هیئت نمایندگان کارفرمایان ایران برای کنفرانس، مطابق توصیه‌های سال گذشته کمیته صورت گرفته است.

۶۹. کمیته یادآور می‌شود که بند ۵ از ماده ۳ اساسنامه سازمان بین‌المللی کار بر لزوم مشورت دولت با نمایندگان تشکل‌های کلان کارفرمایی تأکید می‌کند. کمیته یادآور می‌شود که سال گذشته این کمیته براساس بررسی‌ای خود نتیجه گرفت که یک تشکل کارفرمایی فقط به خاطر اینکه پرونده آن در دادگاه حقوقی، تحت بررسی است نباید نادیده گرفته شود و دولت ایران باید برای تعیین نمایندگی دو گروه نماینده کارفرمایان، معیارهای معتبر و موجه در اختیار داشته باشد. کمیته، ضمن خاطر نشان کردن اظهارات دولت مبنی بر اینکه امسال از کانون عالی کارفرمایان درخواست کرده است که با همه تشکل‌های کارفرمایی داخل کشور به مشورت بنشینند و اینکه

در کنار مدیرکل سازمان بین‌المللی کار، کنفرانس نود و هشتم، ژنو

شکایت ارائه شده توسط سازمان بین‌المللی کارفرمایان (IOE) به سازمان بین‌المللی کار (ILO) علیه دولت جمهوری اسلامی ایران

اتهامات: سازمان شاکی ادعا نموده است که دولت ایران در انتخابات کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) مداخله نموده و براساس اختیارات اجرایی خود سعی در انحلال آن نموده و بصورت رسمی از یک کانون کارفرمایی موازی و جدید حمایت می کند.

۹۲۸) کمیته آزادی انجمن، پرونده جمهوری اسلامی ایران را براساس اولویت، در جلسه ماه ژوئن خود بررسی و پس از آن یک گزارش موقتی صادر نمود که در سبب و دومین جلسه هیأت حکام ILO مورد تأیید قرار گرفت (به گزارش شماره ۳۵۰ بند ۱۱۰۸ الی ۱۱۶۶ مراجعه شود). (۹۲۹) دولت مشاهداتش را طی مکاتبه مورخ ۱۶ مارس ۲۰۰۹ ارائه داده است.

۹۳۰) جمهوری اسلامی هیچ یک از مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ مربوط به آزادی انجمن و دفاع از حق تشکل ها مصوب ۱۹۴۸ و نیز حق تشکل و مذاکرات دسته جمعی. مصوب ۱۹۴۹ (شماره ۹۸) را تصویب نموده است..

• الف- سوابق رسیدگی به پرونده

۹۳۱) پس از بررسی قبلی پرونده در سال گذشته، کمیته آزادی انجمن سازمان بین المللی کار (ILO) توصیه های ذیل را به دولت جمهوری اسلامی ایران نموده بود (به گزارش شماره ۳۵۰ بند ۱۱۶۶ مراجعه شود).

۱- نظر به اینکه حضور و نحوه رفتار دولت (وزارت کار) در طی انتخابات کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران در تاریخ ۱ نوامبر ۲۰۰۶ (۸۵/۸/۱۰) به مثابه مداخله در حق تشکل ها و سازمان های کارفرمایی و نیز نفی آزادی کامل آنان در انتخاب نمایندگان خود تلقی گردیده و در تضاد با اصول آزادی انجمن می باشد، کمیته با صراحت به دولت اعلام می دارد که از چنین مداخلاتی در آینده اجتناب نماید.

۲- کمیته، هرگونه جانبداری از سوی دولت را، نقض آزادی حقوق کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران می شمارد و از دولت می خواهد که اقدامات تبعیض آمیز گذشته را جبران و انجام این اقدامات

حمایت کارفرمایان جهان از کانون کارفرمایان مستقل ایران

پنجمین موضوع دستور جلسه نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار «گزارش های کمیته آزادی انجمن» سازمان بین‌المللی کار بود. این کمیته مجموعه ای گزارش های خود را در سندی با عنوان «۳۴۵ مین گزارش کمیته آزادی انجمن» در ۱۱۴۹ بند و در ۲۸۵ صفحه تهیه کرد و به مجمع عمومی کنفرانس ارایه داد.

در این سند گزارش رسیدگی کمیته آزادی انجمن به ۲۵ مورد از شکایت سازمان های مختلف علیه دولت ها در مورد نقض اصول آزادی انجمن مورد بررسی قرار گرفته است. سه مورد از این شکایت ها علیه دولت جمهوری اسلامی ایران مطرح شده است. یک مورد آن را سازمان بین‌المللی کارفرمایان از وزارت کار و امور اجتماعی در ارتباط با برخورد برخی از مسئولان این وزارتخانه با کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران مطرح کرده است. دو مورد دیگر نیز از سوی دو سازمان بین‌المللی کارگری علیه برخی از مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی به خاطر برخورد با کارگران مطرح شده است. ترجمه ای گزارش کمیته آزادی انجمن در مورد هر سه شکایت در این شماره ای «پیام کارفرمایان» ارایه شده است. شکایت سازمان بین‌المللی کارفرمایان از برخی از مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی سابقه ای طولانی دارد و تمام اسناد آن در نشریات کاغذی و الکترونیکی کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران موجود است. ترجمه ای بندهای ۹۲۸ تا ۹۵۰ که به این پرونده مربوط می شود در ادامه تقدیم شده است:

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

در آینده خیلی نزدیک، قوانین وضع شده، با اصول فوق الذکر منطبق گردند.

۵- با توجه به این که کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران تصمیم مورخ ۲ مارس ۲۰۰۸ (۱۲ اسفند ماه ۱۳۸۶) شعبه استیناف دیوان عدالت اداری مبنی بر اعلام انحلال آن کانون عالی که به استناد ماده ۴۲ اساسنامه کانون مزبور، صادر شده بود را مورد فرجام خواهی قرار داده است، کمیته انتظار دارد که در آینده خیلی نزدیک، این فرجام خواهی، توسط شعبه استیناف نهایی دیوان عدالت اداری رسیدگی شود و مرجع یاد شده، نتایج تمامی رسیدگی های کمیته که در بالا ذکر شده است را در نظر بگیرد. همچنین از دولت می خواهد که کمیته را در جریان پیشرفت موضوع بگذارد و یک نسخه از رأی نهایی را نیز پس از صدور به کمیته ارائه نماید.

۶- تا زمان صدور تصمیم (رأی) شعبه استیناف نهایی دیوان عدالت اداری، کمیته، صریحاً به دولت اعلام می دارد که پیرو برگزاری جلسه مجمع عمومی مورخ ۵ مارس ۲۰۰۷ (۱۵ اسفند ماه ۱۳۸۵)، سریعاً اقدامات لازم را برای ثبت و تمدید مجدد اعتبار کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران اتخاذ نماید و تضمین کند که کانون مزبور می تواند فعالیت های خود را بدون هرگونه مانعی انجام دهد. کمیته، مجدداً با صراحت به دولت اعلام می دارد که موضع عدم مداخله و بی طرفی را در اعمال آزادی انجمن های کارفرمایی نسبت به عضویت در کانون عالی در پیش گیرد و هیچ نوع جانبداری و یا طرفداری رسمی یا غیر رسمی از تشکل های دیگر نکند. کمیته از دولت می خواهد اقداماتی که در این زمینه انجام می دهد را به اطلاع کمیته برساند.

۷- کمیته نگرانی عمیق خود را در ارتباط با جدی بودن وضعیت ناگوار کنونی کشور اعلام می دارد و از هیئت مدیره سازمان بین المللی کارانتظار دارد که نسبت به وضعیت نامناسب جو آزادی انجمن در جمهوری اسلامی ایران توجه خاصی مبذول دارد. کمیته از دولت می خواهد که در مورد موضوعات مطروحه در پرونده حاضر و نیز مواردی که در ارتباط با جمهوری اسلامی ایران نزد این کمیته مطرح است یک «هیئت تماس مستقیم (Direct Contacts Mission)» * را جهت بررسی و رسیدگی به مسائل موجود بپذیرد.

● ب - پاسخ دولت

۹۳۲) دولت در مکاتبات مورخ ۱۶ مارس ۲۰۰۹ خود اظهار می دارد که ماده ۱۹ «آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، موضوع ماده ۱۳۱ قانون کار، مصوب هیأت وزیران» علاوه بر موضوعات دیگر، به نظارت دولت بر انتخابات انجمن ها نیز تأکید دارد و مادامی که قوانین و مقررات مربوط توسط مجلس اصلاح نگردند، همه طرفین بدون استثناء ملزم به اجرای آنها می باشند. در هر صورت، قوانین مزبور برای دخالت در امور داخلی تشکل ها نمی باشند اما به دولت این اجازه را می دهند که از برگزاری صحیح انتخابات به روشی بیطرفانه و عینی اطمینان حاصل نماید. علاوه بر موارد فوق، دیوان عدالت اداری در ماه نوامبر ۲۰۰۸ با اعلام رأی تجدید نظر خود، دولت را از اتهامات مربوط به دخالت در انتخابات کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) تبرئه نموده است.

۹۳۳) در رابطه با اتهام جانبداری از یک تشکل خاص، دولت اظهار می دارد که هیچگونه منفعتی در جانبداری از یکی از گروه های کارفرمایان در مقابل دیگری ندارد و کلیه کارفرمایان ایرانی، صرف نظر از تمایلات سازمانی خود به صورت یکسان و بدون تبعیض مورد احترام بوده و به رسمیت شناخته می شوند. به عنوان شاهدی بر این مدعا، وزیر کار و امور اجتماعی، علیرغم برنامه کاری فشرده اش، توصیه های دبیرکل محترم سازمان بین المللی کارفرمایان (IOE) را مورد پذیرش قرار داده و اعلامیه ای صادر نمود که در آن، راجع به حفظ استقلال انتخابات کانون عالی کارفرمایان مستقل و اینکه ممکن است مهمانانی از IOE و ILO به عنوان شاهد اجرای آزادی انجمن ها به ایران دعوت گردند اظهاراتی بیان شده است.

۹۳۴) در رابطه با توصیه های کمیته درخصوص اصلاحات قانونی در جهت اطمینان از تکرر تشکل ها در ایران، دولت به طور کلی اظهار می دارد که اصلاحات قانون کار جمهوری اسلامی ایران یکی از جدی ترین چالش های دولت های ۲۰ سال گذشته بوده است و این چالشی است که با پروسه های پیچیده اجتماعی، سیاسی و پارلمانی در هم آمیخته است و در جهت اطمینان از اجرای کنوانسیون های شماره

۸۷ و ۹۸ از ILO خواسته شده تا همکاری های فنی خود را با دولت ایران ادامه دهد. همچنین از متخصصین ILO دعوت گردیده تا به توسعه اصول و ارتقای سطح مذاکرات و چانه زنی های دسته جمعی در ایران مبادرت کنند. در برخی موضوعات مورد اختلاف، پیش نویسی از اصلاحات ممکن

توصیه های کمیته آزادی انجمن به دولت

(الف) کمیته یکبار دیگر با صراحت به دولت اعلام می دارد که از دخالت در حق آزادی کامل سازمان های کارفرمایی جهت انتخاب نمایندگان خودداری کرده و اقدامات لازم را جهت اصلاح قوانین موجود، شامل قانون کار و «آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، مصوب هیأت وزیران»، انجام داده و اطمینان حاصل کند که سازمان های کارگری و مقامات دولتی از حقوق خود در انتخاب آزادانه نمایندگان بر خوردار می باشند.

در قانون کار تهیه شده و جهت نظر خواهی، مورد مشورت متخصصین ILO قرار گرفته است. دولت اضافه می کند که پیش نویس اصلاحات قانون کار در حال حاضر تحت بررسی فنی یک کمیسیون صلاحیت دار دولتی جهت تأیید نهایی می باشد.

۹۳۵) دولت اظهار می دارد که بند ۴۱ ماده ۱۰۱ قانون برنامه چهارم توسعه ملی به وضوح، خواستار اصلاح قانون کار، قوانین تأمین اجتماعی و مقرراتی برای تأمین حقوق اساسی در محیط کار، مطابق با کنوانسیون ها و توصیه نامه های ILO شده است. همچنین درخصوص اجرای اهداف ماده ۱۰۱ قانون مزبور، ترویج گفتگوهای اجتماعی در روابط صنعتی، بخصوص ترویج آزادی تشکل ها و حق مذاکره و چانه زنی های جمعی، یک پیش نویس اصلاحی با مشارکت شرکای اجتماعی تهیه شده است تا جایگزین مواد ۷، ۲۱، ۲۴، ۲۷، ۴۱، ۹۶، ۱۱۲، ۱۱۹، ۱۹۱ و ۱۹۲ قانون کار فعلی گردند. این اصلاحات به صورت رسمی در ۳۰ نوامبر ۲۰۰۶ و نیز در ۳۰ ماه می و ۲۷ اکتبر سال ۲۰۰۸ جهت تصویب نهایی به هیئت وزیران تسلیم گردیده است (یک کپی از درخواست اصلاحات مزبور همراه پاسخ

توسط دادگاه ابطال گردید. دولت، اظهار می دارد که موظف به پیروی از احکام دادگاه می باشد و پرونده مربوط به مشروعیت انتخابات مجمع عمومی (ICEA) در نوامبر ۲۰۰۶ و مارس ۲۰۰۷ هنوز در انتظار استماع دادرسی توسط دادگاه ذی صلاح مربوطه می باشد (یک کپی از ترجمه رأی دادگاه مزبور به پاسخ دولت ضمیمه می باشد). (۹۴۰) راجع به توصیه های قبلی کمیته

توصیه های کمیته آزادی انجمن به دولت

(ب) کمیته، یکبار دیگر به صراحت از دولت می خواهد که اقداماتی اضطراری را در جهت اصلاح قانون کار انجام دهد، به نحوی که اطمینان حاصل شود نه تنها حقوق آزادی تشکل های کلیه کارگران بلکه حق آزادی تشکل کلیه کارفرمایان نیز برآورده گشته و بخصوص، حق کارگران و کارفرمایان برای تأسیس پیش از یک سازمان، چه در سطح بنگاه اقتصادی یا بخش های اقتصادی و یا سطح ملی تأمین گردد. همچنین انتظار می رود که این مسئله به نحوی انجام گیرد که از وارد آمدن خسارت به حقوقی که قانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران قبلاً از آن برخوردار بوده جلوگیری شود.

آزادی انجمن در رابطه با عدم دخالت دولت در امور سازمان های کارفرمایی، دولت اظهار می دارد که وجود اقدامات قانونی که توسط (ICEA) آغاز گردیده و تا زمان صدور رأی نهایی دیوان عدالت اداری معوق مانده است، نشاندهنده سیاست عدم دخالت دولت در امور شرکای اجتماعی می باشد. دولت همچنین مدعی است که طبق قانون اساسی کشور و سایر قوانین موجود، ملزم است اطمینان حاصل نماید که با همگی طرفین، برخورد یکسان صورت می گیرد و نه حقی از کسی ضایع می گردد و نه الویت و امتیازی به شخص دیگر داده می شود.

(۹۴۱) در مورد خواست کمیته از دولت که باید یک هیئت اعزامی تماس مستقیم (Direct Contacts Mission) را بپذیرد، دولت اظهار می دارد که بسیاری از موضوعات مربوط به روابط صنعتی و مسائل مرتبط کاری جمهوری اسلامی ایران ممکن است به بهترین نحو ممکن از طریق ارتباطات سازنده با هیئت های فنی ILO مورد حل و فصل قرار گیرند که این نشان

و اصلاح قوانین کار و تأمین اجتماعی در خصوص بهینه سازی هزینه های تولید گردیده است را نیز مورد تحلیل و بررسی قرار داده است (این پیشنهاد همراه پاسخ دولت به ILO ضمیمه شده است).

(۹۳۸) در رابطه با رأی تجدید نظر دوم مارس ۲۰۰۸ شعبه استیناف دیوان عدالت اداری که حکم کرده بود کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) به موجب مفاد ماده ۴۲ اساسنامه خود از تاریخ ۴ نوامبر ۲۰۰۶ میبایست منحل شده باشد، دولت اظهار می دارد که دیوان عدالت اداری، پیشرفت جریان عمل استیناف ICEA را تسریع نموده است. همچنین رئیس دفتر شعبه مربوطه در دیوان عدالت اداری اظهار داشته است که دادگاه، احتمال اعمال «ماده ۱۸ آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط» (پس از انحلال انجمن صنفی کارگری و کارفرمایی یا کانون های مربوط، ثبت آن از سوی وزارت کار و امور اجتماعی، لغو و مراتب به هزینه آن تشکل در روزنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه های کثیرالانتشار جهت اطلاع عموم درج خواهد شد)، در خصوص شکایت (ICEA) علیه دولت را مورد رسیدگی قرار داده و تصمیم نهایی خود را متعاقباً اعلام خواهد داشت.

لذا آخرین تصمیمات دادگاه، معتبر بوده و رأی آن برای طرفین، لازم الاجرا می باشد (یک کپی از نامه ترجمه شده دبیرکل حوزه سرپرستی دیوان عدالت اداری به وزارت کار و امور اجتماعی (MLSA) همراه با پاسخ دولت، ضمیمه شده است). این مکاتبات، به طور آشکار به روند استیناف (ICEA) اشاره داشته و دلالت بر آن دارد که کاربرد ماده ۱۸ بر روند ذکر شده تحت بررسی بوده و اینکه تصمیم ماه مارس ۲۰۰۸ معتبر باقی می ماند.

(۹۳۹) در رابطه با ثبت کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA)، دولت اظهار می دارد که در جولای سال ۲۰۰۸ (ICEA)، شکایتی را علیه وزارت کار به شعبه ۸۶ دادگاه عمومی حقوقی تهران ارائه داده که در آن خواستار لغو فعالیت کانون عالی موازی (ICE) به عنوان یک سازمان کارفرمایی که دارای همان شماره ثبت آنها می باشد گردیده است. این شکایت (ICEA) بعدها پس گرفته شده و متعاقب آن در نوامبر ۲۰۰۸

دولت به ILO ضمیمه شده است). همچنین یک متن اصلاحیه دیگر، راجع به کمک ها و مساعدت های یکی از متخصصین ILO که به جمهوری اسلامی ایران دعوت شده بود تا مروری بر این پیش نویس داشته باشد بعداً به هیأت دولت فرستاده شد. دبیر کمیسیون اقتصادی دولت، پس از بررسی متن تسلیم شده درخصوص اصلاحات پیشنهادی که قرار بود بر روی قانون کار صورت گیرد در تاریخ ۵ اوت ۲۰۰۷ نظر هیئت وزیران را درخصوص اصلاحات پیشنهادی به وزارت کار و امور اجتماعی (MLSA) ابلاغ نمود. (۹۳۶) متعاقباً چندین جلسه سه جانبه با حضور نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت تشکیل شد که منجر به تهیه نسخه نهایی اصلاحات قانون کار شد و به عنوان لایحه قانون تنظیم قراردادهای کار موقت جهت ایجاد مشاغل جدید نامگذاری گردید (این اصلاحیه ها همراه پاسخ دولت به ILO ضمیمه شده است). این لایحه به صورت اخص بر خط مشی های بیمه ای، تأمین اجتماعی، قراردادهای کار موقتی کوتاه مدت و مقاطعه کاری و نیز اصلاحاتی بر بخش ششم قانون کار متمرکز می باشد. دولت اظهار می دارد که در تهیه پیش نویس این لایحه، دقت و توجه لازم را مبذول داشته تا موضوعات مورد توجه و ملاحظات ILO، بخصوص آنهایی که مورد نظر کمیته آزادی انجمن می باشند را اعمال نماید. بر اساس لایحه پیشنهادی مزبور که با قانون کار فعلی در تقابل است، برای تأسیس یک انجمن صنفی، اجازه دولت لازم نمی باشد، همچنین هدف از ثبت انجمن های کارگری و کارفرمایی، صرفاً کمک به دولت در جهت انجام تعهداتش در معرفی نمایندگان هیئت های کارگری و کارفرمایی به کنفرانس بین المللی کار (ILC) و نیز سایر هیئت های سه جانبه مرتبط، مانند شورای عالی کار می باشد.

(۹۳۷) دولت همچنین ابراز می دارد که به پیشنهاد شرکای اجتماعی و بخصوص کارفرمایان، در تاریخ ۱۶ می ۲۰۰۷ مجلس شورای اسلامی « برنامه رفع برخی موانع تولید و سرمایه گذاری صنعتی » را تصویب نمود که اینک در حال اجراست. مواد ۹ و ۱۰ این برنامه همچنین خواستار اصلاح برخی دیگر از مواد قانون کار فعلی شده است. کمیسیون اقتصادی مجلس یک پیشنهاد دیگر که در ۲۴ ژانویه ۲۰۰۸ توسط وزیر کار تسلیم شده و در آن خواستار بازبینی

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

دهنده اهمیت اجرای کنوانسیون های شماره ۸۷ و ۹۸ میباشد. دولت عقیده دارد که در خلال اعزام هیئت فنی ILO به جمهوری اسلامی ایران که در فوریه ۲۰۰۸ صورت گرفت، یک مقام ILO با طرفین اجتماعی انجمن ها و مقامات بلند پایه دولتی دیدار نمود و از علائق مهم مجلس شورای اسلامی برای بررسی جدی و تصویب مقاوله نامه های مورد اختلاف آگاه گردید. دولت اشتیاق خود را برای پذیرش چنین هیئت هایی در آینده اظهار داشته و نیز متعهد می گردد نهایت سعی خود را تا تحقق کامل اهداف هیئت های مزبور بنماید. دولت اطمینان داده که به زودی مناسب ترین زمان پذیرش هیئت تماس مستقیم را به کمیته اطلاع دهد و اقدامات سازنده ای را برای اصلاح قانون کار و قوانین مربوطه و نیز ابتکاراتی را با همکاری شرکای اجتماعی جهت آماده سازی زمینه برای تصویب کنوانسیون شماره ۸۷ انجام دهد.

• پ- نتایج بررسی های کمیته آزادی انجمن

۹۴۲. کمیته، یادآور می شود که پرونده جاری، مربوط به اتهامات دولت راجع به دخالت در انتخابات کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران و سپس اعلام انحلال این کانون عالی توسط مرجع حکومتی و نیز پشتیبانی رسمی دولت از یک کانون عالی کارفرمایی جدید و موازی (تحت نام کانون عالی کارفرمایان ایران) می باشد.

۹۴۳. کمیته آزادی انجمن یادآور می شود که در بررسی های قبلی خود، حضور دولت در جریان برگزاری انتخابات مورخ ۱۱ آبان ۱۳۸۵ کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران را مغایر با اصول آزادی انجمن ها و به معنای دخالت در حقوق سازمان های کارفرمایی و مداخله در آزادی کامل آنها در انتخاب نمایندگان دانسته است. کمیته از دولت مصرانه می خواهد که از انجام چنین اقدامات مداخله جویانه ای در آینده پرهیز کند و اقدامات مقتضی را نسبت به تجدید نظر در قوانین فعلی، از جمله در «آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، موضوع ماده ۱۳۱ قانون کار، مصوب هیأت وزیران» انجام داده و تضمین کند که تشکیل های کارفرمایی و کارگری به طور کامل از حقوق خود مبنی بر انتخاب آزادانه و عاری از دخالت مراجع

دولتی در گزینش نمایندگان بر خوردار خواهند بود. در همین خصوص، کمیته، اظهار تأسف می کند که دولت تا زمان تصویب قوانین اصلاحی در مجلس، مجبور به اجرای قوانین فعلی و نظارت دولت بر انتخابات تشکیل ها، بر مبنای قانون کار و «آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، مصوب هیأت وزیران» بوده و تا زمان اصلاح آنها در مجلس شورای اسلامی، مجبور به اجرای آنها است. دولت پس از آن تصریح می کند که این گونه قوانین مرتبط، زمینه دخالت دولت را فراهم نمی کند، بلکه به دولت این امکان را می دهد که از صحت و سلامت انتخابات اطمینان خاطر کسب کند، علاوه بر این متذکر می گردد که تصمیم آبان ماه دیوان عدالت اداری، دولت را از اتهام دخالت در انتخابات کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران تبرئه کرده است.

۹۴۴. علی رغم این موضوعات، کمیته یکبار دیگر خود را موظف می داند که یادآور شود اصلاحات قانونی که بدان اشاره شد باید همسو و در راستای اصول آزادی تشکیل ها باشد. بسیاری از الزامات قانونی در خصوص برگزاری انتخابات، به ویژه نقش دولت در تحریم آنها خلاف اصل عدم دخالت مقامات دولتی در انتخاب نمایندگان تشکیل های کارگری و کارفرمایی است (رجوع شود به گزارش شماره ۳۵۰، بند ۱۱۵۶). علاوه بر این، کمیته بار دیگر یادآور می شود که مفهوم بنیادین اصل سوم مقاوله نامه (Convention) شماره ۸۷ این است که کارگران و کارفرمایان خودشان بتوانند درباره قوانین حاکم بر اداره تشکیل ها و انتخابات درویشان تصمیم بگیرند. برای محفوظ ماندن این حق، لازم است مقامات دولتی از هرگونه دخالت در تعیین شرایط صلاحیت مدیران تشکیل ها و یا برگزاری انتخابات آنان که موجب تضعیف این حق خواهد شد پرهیز کنند. کمیته همچنین یادآور می شود که حضور مقامات دولتی در انتخابات تشکیل های صنفی، به معنای نقض حق آزادی تشکیل هاست. کارگران و کارفرمایان محققند که آزادانه نمایندگان خود را انتخاب کنند و دولت باید از هر نوع دخالتی که این حق را تضعیف می کند، اجتناب نماید (رجوع شود به گزیده احکام داوری کمیته آزادی انجمن، چاپ پنجم سال، ۲۰۰۶، بند ۳۹۲، ۳۹۱ و ۴۳۸). با

توصیه های کمیته آزادی انجمن به دولت

(ت) کمیته با یادآوری این نکته که تأخیر در اجرای عدالت به مفهوم انکار آن است، یکبار دیگر اظهار می دارد که منتظر است این توصیه نامه در آینده نزدیک طبق خواست کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) به استماع شورای عمومی دیوان عدالت اداری برسد و آن شورای محترم به نتیجه گیری های کمیته آزادی انجمن سازمان بین المللی کار (ILO) توجه کامل نماید. این موارد، شامل نتیجه گیری هایی که در بررسی های قبلی این پرونده صورت گرفته نیز می شود.

عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، مصوب هیأت وزیران، انجام دهد تا تضمین شود که تشکیل های کارگری و کارفرمایی بدون هرگونه دخالت مقامات دولتی از حق انتخاب آزادانه نمایندگان بر خوردارند.

۹۴۵. در خصوص توصیه های قبلی راجع به جانبداری مغرضانه دولت از کانون عالی موازی (ICE)، کمیته به اعلامیه دولت استناد می کند که در آن ذکر شده که همه تشکیل های کارفرمایی در ایران بدون هیچ تبعیضی به رسمیت شناخته می شوند. دولت ایران در این بیانیه اظهار می دارد که وزارت کار و امور اجتماعی، با دبیرکل سازمان شاکي (سازمان بین المللی کارفرمایان) ملاقات کرده و بیانیه ای را در خصوص برگزاری انتخابات کانون عالی کارفرمایان مستقل صادر کرده است و در آن اظهار داشته است که نمایندگان IOE و ILO می توانند به عنوان ناظر در آن مجمع حضور یابند. کمیته با استناد به این مطالب، انتظار دارد که دولت همچنان از هرگونه اقدام جانبدارانه دست بردارد و از انجام چنین اقداماتی در آینده پرهیزد. کمیته همچنین اعلام می دارد که دولت ایران با ثبت کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) به عنوان جایگزین کانون

عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) عملاً به طور غیر اصولی از کانون عالی کارفرمایان ایران جانبداری کرده است. کمیته از دولت ایران پیش از این خواسته بود که به جبران اثرات این جانبداری پردازد و از اینکه دولت ایران تاکنون هیچ اقدامی در این خصوص انجام نداده است، اظهار تأسف می‌کند و بار دیگر از دولت ایران می‌خواهد که اقدامات تبعیض‌آمیز پیشین خود در حمایت از کانون عالی کارفرمایان ایران (کانون موازی) را جبران نماید.

۹۴۶. کمیته، نتیجه‌گیری پیشین خود را یادآور می‌شود که انحصاری بودن تشکل‌ها در قانون، ریشه مشکلات آزادی تشکل‌ها در کشور و اساسی‌ترین مانع در به رسمیت شناختن کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران است. همچنین کمیته، توصیه خود را یادآور می‌شود که دولت باید در جهت اصلاح قانون کار موجود قدم بردارد و حقوق کارگران و کارفرمایان در ایجاد بیش از یک تشکل، خواه در سطح بنگاه اقتصادی، یا یک بخش اقتصادی و یا در سطح ملی را محترم شمارد و به گونه‌ای غیرمغرضانه عمل کند که حقوق پیشین کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) پایمال نگردد (گزارش شماره ۳۵۰، بند ۱۱۶۳). کمیته به اطلاعاتی استناد می‌کند که دولت در این خصوص ارائه کرده است؛ علی‌الخصوص اصلاحات پیشنهادی در قانون کار، از جمله موارد اشاره شده در لایحه تدوین قراردادهای موقت کار و ایجاد اشتغال. کمیته، از مضمون این لایحه دریافته است که اصلاحات پیشنهادی ذکر شده در ماده ۱۳۱ قانون کار، در آنجا که می‌گوید «کارفرمایان یک حرفه یا صنعت خاص نیز می‌توانند تشکل‌های صنفی ایجاد کنند» اجازه تشکیل بیش از یک تشکل کارفرمایی در سطح یک بخش را می‌دهد، با این حال، اصلاحیه پیشنهادی در تبصره ۴ ماده ۱۳۱ به نظر دربردارنده این مفهوم قانونی است که فقط یک تشکل عالی کارفرمایی می‌تواند در سطح ملی وجود داشته باشد. کمیته یکبار دیگر از دولت ایران می‌خواهد که هرچه سریعتر اقدامات لازم را در جهت اصلاح قانون کار انجام دهد تا در راستای آزادی تشکل‌ها نه تنها آزادی همه کارگران و کارفرمایان در ایجاد بیش از یک تشکل در سطوح مختلف بنگاه، بخش و یا ملی تضمین شود، بلکه این اقدام به نحوی صورت گیرد که حقوق پیشین کانون عالی

های کمیته آزادی انجمن سازمان بین‌المللی کار درخصوص این پرونده به انضمام نتایج مندرج در بازرسی‌های پیشین (گزارش شماره ۳۵۰، بند ۱۱۵۳ الی ۱۱۶۵) را به طور کامل مد نظر قرار دهد. کمیته بار دیگر از دولت ایران می‌خواهد که کمیته را از پیشرفت‌های آتی در این زمینه مطلع سازد و نسخه‌ای از حکم نهایی شورای عمومی دیوان عدالت اداری را بلافاصله پس از صدور آن به کمیته تسلیم کند.

۹۴۸. کمیته عمیقاً متأسف است که با در نظر گرفتن توصیه‌های پیشین جهت ثبت مجدد (ICEA)، دولت صرفاً خود را محدود به اظهار این مطلب نموده است که (ICEA) شکایتی را علیه وزارت کار (MLSA) نزد دادگاه عمومی حقوقی تهران ارائه نموده است و خواهان ابطال ثبت و فعالیت کانون عالی کارفرمایان ایران (ICE) به عنوان یک سازمان موازی گردیده که دارای همان شماره ثبتی است که آنها مالک آن هستند. دولت همچنین اظهار می‌دارد این شکایت، متعاقباً پس گرفته شده و سرانجام در نوامبر ۲۰۰۸ توسط دادگاه ابطال گردیده است. کمیته، نتیجه‌گیری می‌کند که تصمیم نهایی برای انحلال (ICEA) بر اساس قوانین کنونی، مغایر با اصول و استانداردهای بین‌المللی بوده و روند رسیدگی دادگاه نیز برخلاف اصول اولیه آزادی تشکل‌ها می‌باشد (به گزارش ۳۵۰م پاراگراف ۱۱۶۴ مراجعه شود)، کمیته بار

انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران پایمال نشود. کمیته از دولت ایران می‌خواهد که نسخه‌ای از هر اصلاحیه پیشنهادی جدید در این خصوص را به آن کمیته ارائه دهد و مجدداً انتظار دارد که در آینده بسیار نزدیک، قوانین جمهوری اسلامی در راستای اصول آزادی تشکل‌ها تدوین گردند.

۹۴۷. درخصوص توصیه‌های کمیته راجع به درخواست تجدید نظر کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران نسبت به تصمیم شعبه استیناف دیوان عدالت اداری مورخ ۱۲ اسفند ۱۳۸۶، که بر مبنای آن، حکم انحلال کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران با استناد به ماده ۴۲ اساسنامه خود آن کانون صادر شده بود، کمیته اظهار تأسف می‌کند که دیوان عدالت اداری به بهانه حجم زیاد پرونده‌ها، هنوز درخواست استیناف کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران را مورد رسیدگی قرار نداده است و بدین ترتیب تا زمان صدور حکم نهایی، تصمیم ۱۲ اسفند ۱۳۸۶ دیوان عدالت اداری همچنان معتبر تلقی می‌گردد.

با ذکر این نکته که تأخیر در برقراری عدالت، به معنی نادیده گرفتن آن است، کمیته بار دیگر اظهار می‌دارد که انتظار دارد درخواست استیناف، در راستای درخواست کانون عالی، توسط شعبه استیناف نهایی دیوان عدالت اداری در آینده بسیار نزدیک پیگیری شود و دیوان مزبور نتایج بررسی

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

وی را از پیشرفت در این زمینه مطلع سازد و یک کپی از حکم نهایی شورای عمومی دیوان عدالت اداری را به محض ابلاغ به کمیته ارائه نماید.

(ث) کمیته یکبار دیگر صراحتاً از دولت می خواهد که تا زمان اعلام رأی نهایی شورای عمومی دیوان عدالت اداری، اقدامات لازم در جهت ثبت و به رسمیت شمردن فعالیت کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) را به همان گونه که در مجمع عمومی مورخ ۵ مارس ۲۰۰۷ تصویب شده بود انجام داده و اطمینان حاصل نماید که آن کانون عالی، فعالیت هایش را بدون مانع انجام می دهد. کمیته همچنین مصرانه می خواهد که دولت، عدم دخالت و بی طرفی کامل را در اجرای حق آزادی تشکل های کارفرمایان در رابطه با عضویت در کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) اتخاذ نماید و هیچگونه دخالت و یا جانبداری رسمی و یا غیر رسمی از سازمان های دیگر ننماید و همواره کمیته را از اقدامات انجام گرفته در این رابطه مطلع سازد.

(ج) کمیته از استقبال دولت ایران نسبت به پذیرش هیئت تماس مستقیم (Direct Contacts Mission) * اعزامی از سازمان بین المللی کار (ILO) به ایران ابراز خوشنودی کرده و انتظار دارد شرایطی فراهم شود که این هیئت در زمان بازدید کوتاه خود از کشور بتواند در دستیابی به راه حل های مربوط به مسائل جدی و خطیر ذکر شده، بخصوص در رابطه با پیش نویس قانون کار و اصول مربوط به حق آزادی تشکل های کارفرمایی و عدم دخالت در امور آنها به دولت کمک نماید.

(چ) کمیته از هیئت حکام سازمان بین المللی کار (ILO) می خواهد که به موقعیت خطیر فضای موجود تشکل های صنفی در جمهوری اسلامی ایران توجه و رسیدگی نماید. ■

* هیات تماس مستقیم (Direct Contacts Mission) هیئتی نظارتی است که به منظور بررسی و تهیه گزارش از موضوعات مرتبط، توسط سازمان بین المللی کار (ILO) به کشورهای ناقض اصول بنیادین کار اعزام می گردد و بدون امکان ایجاد هیچ محدودیتی از سوی دولت ها با هر شخص یا مقامی که لازم باشد ملاقات می کند.

قوانین موجود، شامل قانون کار و «آئین نامه چگونگی تشکیل، حدود وظایف و اختیارات و چگونگی عملکرد انجمن های صنفی و کانون های مربوط، مصوب هیأت وزیران»، انجام داده و اطمینان حاصل کند که سازمان های کارگری و کارفرمایی به طور کامل و بدون دخالت مقامات دولتی از حقوق خود در انتخاب آزادانه نمایندگانشان برخوردار می باشند،

(ب) کمیته انتظار دارد دولت از ادامه هر گونه جانبداری دست برداشته و رفتار تبعیض آمیز گذشته را که در حمایت از کانون عالی کارفرمایان (ICE) انجام داده جبران نماید و چنین اقداماتی را در آینده تکرار نکند.

(پ) کمیته، یکبار دیگر به صراحت از دولت می خواهد که اقداماتی اضطراری را در جهت اصلاح قانون کار انجام دهد، به نحوی که اطمینان حاصل شود نه تنها حقوق آزادی تشکل های کلیه کارگران بلکه حق آزادی تشکل کلیه کارفرمایان نیز برآورده گشته و بخصوص، حق کارگران و کارفرمایان برای تأسیس بیش از یک سازمان، چه در سطح بنگاه اقتصادی یا بخش های اقتصادی و یا سطح ملی تأمین گردد. همچنین انتظار می رود که این مسئله به نحوی انجام گیرد که از وارد آمدن خسارت به حقوقی که کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) قبلاً از آن برخوردار بوده جلوگیری شود. این کمیته، همچنان خواستار آن است که دولت یک کپی از هر گونه اصلاحات پیشنهادی راجع به قوانین و مقررات مرتبط با کار را در اختیار آن قرار داده و قویاً انتظار دارد که اصلاح قوانین مزبور در آینده بسیار نزدیک، به نحوی صورت پذیرد که منطبق با اصول آزادی تشکل ها باشد.

(ت) کمیته با یادآوری این نکته که تأخیر در اجرای عدالت به مفهوم انکار آن است، یکبار دیگر اظهار می دارد که منتظر است این توصیه نامه در آینده نزدیک طبق خواست کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) به استماع شورای عمومی دیوان عدالت اداری برسد و آن شورای محترم به نتیجه گیری های کمیته آزادی انجمن سازمان بین المللی کار (ILO) توجه کامل نماید. این موارد، شامل نتیجه گیری هایی که در بررسی های قبلی این پرونده صورت گرفته نیز می شود. کمیته، یکبار دیگر از دولت می خواهد که

دیگر اصرار دارد که دولت باید ضمن معلق نمودن رأی تجدید نظر دیوان عدالت اداری، سریعاً اقدامات لازم را برای مسترد نمودن شماره ثبت و به رسمیت شناختن مجدد کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران به همان شکلی که در مجمع عمومی پنجم مارس ۲۰۰۷ تصمصیم گیری و مصوب شده بود انجام دهد و اطمینان حاصل نماید که این کانون عالی فعالیت هایش را بدون هیچگونه مانعی انجام خواهد داد. کمیته همچنین اصرار دارد که دولت با عدم دخالت و بی طرفی خود شرایطی را ایجاد نماید که هر یک از تشکل های کارفرمایی خواهان عضویت در کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) بتوانند به طور آزادانه در آن عضو شوند و به طور رسمی یا غیررسمی از عواقب این اقدام، واهمه ای نداشته باشند. این کمیته یکبار دیگر از دولت می خواهد که وی را از گام های برداشته شده در این رابطه مطلع سازد.

در رابطه با خواست پیشین کمیته برای اعزام یک هیئت تماس مستقیم Direct Contacts Mission به ایران، کمیته از این اظهار نظر دولت که هیئت مزبور را با دید مثبت می نگرد و به زودی زمان مناسب برای دیدار آن از جمهوری اسلامی ایران را به کمیته اعلام خواهد نمود استقبال می کند و امیدوار است که طی این بازدید بتواند موقعیت موجود را مورد بررسی قرار داده و راهنمایی هایی را برای بهبود وضعیت کنونی در موارد لازم ارائه دهد. کمیته انتظار دارد که هیئت، قادر باشد در زمان کوتاهی که از کشور بازدید خواهد داشت موقعیتی فراهم گردد تا بتواند در رسیدن به نتایج مهم در رابطه با کلیه مسائل جدی و خطیر و بخصوص در رابطه با پیش نویس قانون کار و اصول مربوط به حق آزادی تشکل سازمان های کارفرمایی و عدم دخالت در امور آنها به دولت کمک نماید.

• توصیه های کمیته آزادی انجمن

(۹۵۰) نظر به نتیجه گیری های فوق الذکر، کمیته از هیئت حکام سازمان بین المللی کار (ILO) دعوت می نماید که توصیه های ذیل را مورد تصویب قرار دهد:

(الف) کمیته یکبار دیگر با صراحت به دولت اعلام می دارد که از دخالت در حق آزادی کامل سازمان های کارفرمایی جهت انتخاب نمایندگانشان خودداری کرده و اقدامات لازم را جهت اصلاح

در پی نقض اصول آزادی انجمن از سوی برخی از مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی در دولت نهم، نمایندگان تشکل‌های کارگری و کارفرمایی نسبت به برگزاری نشست‌های دوجانبه بدون حضور نمایندگان دولت اقدام کردند و این نشست‌ها ادامه خواهد یافت

دوجانبه‌گرایی تشکل‌های کارگری و کارفرمایی مستقل

به مراجع ذی‌صلاح راهکارهای مناسبی برای کنترل ناآرامی‌ها ارائه شده باشد. از جمله رونوشتی از راهکارهایی که به نیروی پلیس و شورای امنیتی استانی ارسال شده‌اند.

کمیته از دولت می‌خواهد تا تحقیقات مستقلی را درباره حوادث مربوط تظاهرات‌هایی در حمایت از آزادی «محمود صالحی» از زندان و بازداشت کسانی از جمله «سمرند صالحی» پسر محمود صالحی در این تظاهرات که در اعتراض به احضار «جلال حسینی» و «محمد عبدی‌پور» به دفتر دادستانی برگزار شده بود، انجام دهد.

در این گزارش آمده است که دادستان با هدف جلوگیری از پیوستن آقایان حسینی و محمد عبدی‌پور به اعتراض‌ها، آنان را به دفتر دادستانی احضار کرده و دفتر اتحادیه مصرف‌کنندگان کارگران سقز را پلمپ کرده است.

- کمیته از دولت می‌خواهد تا اطمینان دهد که اتهامات علیه حسینی، دیوانگر، حکیمی و صالحی فوراً منتفی شده و محکومیت‌های آنان لغو شود.

- کمیته از دولت می‌خواهد تا لوائح ضروری برای ایجاد کمیته‌ای مستقل به منظور تحقیقات درباره ادعاهای مطرح شده مبنی بر جلوگیری از دسترسی آقای صالحی بر درمان پزشکی را در دستور کار خود قرار دهد.

در این گزارش آمده است، کمیته با اعلام اینکه حقایق طبقه‌بندی شده‌ای از صحت این ادعاها خبر می‌دهند، تاکید می‌کند که دولت جمهوری اسلامی باید با در نظر گرفتن

پرونده‌ی شماره‌ی: ۲۲۲۳ شکایت اتحادیه‌ی بین‌المللی کنفدراسیون علیه دولت جمهوری اسلامی ایران

اتهام‌ها: در شکایت سازمان شاکی آمده است که چند نفر از کارگران جمهوری اسلامی ایران در جریان ناآرامی و اعتراضات سال ۲۰۰۴ میلادی توسط پلیس و نیروهای امنیتی کشته و زخمی شده و تعداد بسیار زیادی از آنان بازداشت و دستگیر شدند. همچنین در جریان راه‌پیمایی روز جهانی کارگر در یکم ماه می سال ۲۰۰۴ نیز تعدادی از کارگران بازداشت و دستگیر شده‌اند.

۸۴۱. کمیته در آخرین نشست خود در سال ۲۰۰۸ میلادی این مساله را بررسی کرد، جایی‌که به گزارش دولتی که در سبب و دومین نشست بدنه دولت تصویب شده بود نیز اشاره شد (نگاه کنید به گزارش شماره ۳۵۰ پاراگراف‌های ۹۵۲-۱۰۰۲)

۸۴۲. دولت نظرات خود را در اطلاعیه‌ای ۱۶ مارس ۲۰۰۹ قید کرد.

۸۴۳. جمهوری اسلامی ایران آزادی انجمن و حمایت از آزادی حق تاسیس تشکل‌ها ۱۹۴۸ (NO.۸۷) و حق تاسیس و گردهمایی را تصویب نکرد. ۱۹۴۹ (NO.۹۸)

۸۴۴. در بررسی پیشین این موضوع، کمیته موارد زیر را متذکر شد. (نگاه کنید به گزارش شماره ۳۵۰، پاراگراف ۱۰۰۲)

- کمیته از دولت می‌خواهد تا اسناد و مدارک کامل مربوط به لوایحی را ارائه کند که

در حالیکه انتظار می‌رفت همایش‌های ملی کار در دولت نهم ادامه یابد و تلاش‌های دولت‌های قبلی برای ارتقاء گفتگوهای اجتماعی پیگیری شود و دولت نهم به وظایف خود نسبت به اجرایی کردن برنامه‌ی کشوری «کار شایسته» اقدام کند، برخی از مسؤولان وزارت کار و امور اجتماعی در دولت نهم در مسیر دیگری گام نهادند که نتایج آن قابل پیش‌بینی بود. تلاش برای غرق کردن تشکل‌های کارگری و کارفرمایی مستقل - به بهانه‌های غیرمتعارف - و حمایت از ایجاد تشکل‌های موازی و جایگزین، پیامدهایی داشت که یکی از آنها برگزاری نشست‌های دوجانبه‌ی تشکل‌های کارگری و کارفرمایی مستقل بدون حضور نمایندگان دولت بود که دستاوردهای قابل توجهی نیز در پی داشت.

ترجمه‌ای که در ادامه تقدیم می‌شود، و مسؤلیت آن را کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران برعهده گرفته است، ادای دینی کوچک نسبت به همراهی و همکاری تشکل‌های کارگری مستقل با «شورای هماهنگی تشکل‌های کارفرمایی کشور» است و امید می‌رود که مورد توجه تمام تشکل‌های صنفی کارگری و کارفرمایی قرار بگیرد.

این ترجمه شامل گزارش کمیته‌ی آزادی انجمن در مورد شکایت دو سازمان کارگری بین‌المللی از دولت نهم به خاطر سوءرفتار با کارگران است و طی آن به نکات بسیار مهمی اشاره شده است:

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل...

مسئولیت، مسبب این عمل (عدم اجازه به آقای صالحی برای داشتن خدمات پزشکی) را تنبیه، به آقای صالحی گرامت پرداخت کرده و از تکرار چنین حوادثی جلوگیری کند.

کمیته از دولت می‌خواهد تا بدون فوت وقت کمیته‌ای مستقلی را برای تحقیق درباره ادعاهای آقای دیوانگر مبنی بر دستگیری، بازداشت و ضرب و شتم غیرقانونی وی تشکیل دهد.

کمیته از دولت می‌خواهد که تأیید کند، تمامی اتهامات علیه شیث امانی و سایر اعضای NUUDWI [اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران] منتفی و محکومیت‌های آنان لغو شده است؛ همچنین اطمینان دهد که آنان به دلیل خسارت‌های ناشی از حبس به اتهام ارتباط با وقایع روز کارگر (اول ماه می) سال ۲۰۰۷ میلادی به طور کامل گرامت دریافت کرده‌اند.

کمیته از دولت می‌خواهد تا رونوشتی از مدارک کامل درباره تحقیقات مستقل حاوی ادعاهایی مبنی بر نقش وزارت اطلاعات در بازجویی، تهدید و حملات مکرر علیه شیث امانی، هادی زارعی و فرشید بهشتی‌راد را در قالب گزارش‌هایی جداگانه ارائه کند.

کمیته انتظار دارد که قانون کار به‌زودی اصلاح شود. بنابراین (دولت) باید آزادی حقوق انجمن‌های تمامی کارگران به‌ویژه کارگران موقت و کارگرانی که در موسسات یا بنگاه‌هایی که کمتر از ۱۰ کارگر دارد را تضمین کند. کمیته همچنین از دولت می‌خواهد تا رونوشتی از پیشنهادات اصلاحیه‌ها را به محض نهایی شدن برای این کمیته ارسال کند.

کمیته از بدنه دولت می‌خواهد تا به شرایط نگران‌کننده مرتبط با فضای تجارت جهانی در جمهوری اسلامی ایران و درخواست‌هایی که از دولت مبنی بر احترام به موارد حاضر و همچنین درباره برخی موارد دیگر که نگرانی‌هایی از جانب جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، توجه کند.

B. پاسخ دولت

لواحی که برای کنترل تظاهرات‌ها از آنان به عنوان ابزار استفاده شده است

۸۴۵: همچنان که کمیته پیش از این نیز نسبت به برخی قوانین برای کنترل تظاهرات‌ها ابراز نگرانی کرده بود، مقام‌های ذی‌صلاح دستورات معینی را برای برخورد با تظاهرات‌ها و کنترل معترضین دریافت کرده‌اند که ممکن است منجر به خشونت

کشیده شدن اعتراض‌ها شود؛ دولت که قوانین و دستورالعمل‌های جمهوری اسلامی ایران را مقرر می‌کند، صراحتاً تصریح کرده است که نیروهای امنیتی و انتظامی در برخورد خود با معترضان و اجتماعات ناراضی احتمالی نیاز به آموزش جدی دارد.

۸۴۶: دولت در این موارد به بخش‌های دستورالعمل اجرایی مربوط به احزاب سیاسی، اجتماعات اسلامی و همچنین نهادهای اقلیت‌های مذهبی به‌رسمیت شناخته شده که توسط پارلمان (مجلس) در بیست‌وهشتم اکتبر سال ۱۹۸۱ میلادی تصویب شد، مراجعه می‌کند.

در این بخش، در بند A پاراگراف ۱۸ مقرر شده است: «نیروهای انتظامی و امنیتی موظف هستند تا نیروهای خود را برای اطمینان از امنیت و سلامت معترضان در تظاهرات‌ها آموزش داده و اطلاعات آنان را گسترش دهند.» در بند A پاراگراف ۲۳ با اشاره به لزوم آموزش ویژه نیروهای امنیتی برای حفظ امنیت معترضان، آموزش‌های لازم تنبیه شده است؛ همچنین برای پرهیز از درگیری‌های احتمالی میان پلیس و معترضان، قانون بر توجیه کردن رهبران اجتماعات معترض برای برگزاری تظاهرات‌های مسالمت‌آمیز (آرام) تأکید کرده است.

۸۴۷: دولت بر دستورالعمل اجرایی استقرار افراد مسلح توسط نیروهای نظامی در شرایط اضطراری تأکید می‌کند.

پیش‌بینی‌های لازم برای آموزش نیروهای مسلح که احتمالاً اسلحه حمل می‌کنند برای انجام درست وظایفی که به آنان محول می‌شود، انجام شده است.

در این موارد کاملاً تصریح می‌شود که پلیس و نیروهای انتظامی که برای تأمین امنیت و نظم به محل تظاهرات اعزام می‌شوند، مناطقی که به دلایل منطقی اعزام نیروهای مسلح ضروری به نظر می‌رسد افراد باید تحت نظارت روسای خود عمل کنند. در دیگر روش‌ها مانند استفاده از روش‌هایی که پیش از آن برای کنترل ناآرامی‌ها با شکست مواجه شده است و یا اگر تمامی روش‌های مسالمت‌آمیز که توسط نیروهای انتظامی استفاده شده در ناآرامی‌ها با شکست مواجه شد، به آشوب‌گران باید نسبت به مناطقی که نیروهای مسلح مستقر شده‌اند، هشدار داده شود. (بند ۴)

- درخواست می‌شود که هر یک از نیروهای اجرایی که نیاز به حمل اسلحه دارد، مافوق خود را از این مساله آگاه کند. در

صورتی که از پرسنلی که در جریان عملیات با خود اسلحه حمل می‌کند، خطایی سرزنند و یا اشتباهی مرتکب شود، افسران و مسئولین مافوق، مسئول این خطا و اشتباه هستند.

- درخواست می‌شود که تسلیحاتی که در اختیار پلیس و نیروی انتظامی قرار می‌گیرد مطابق مأموریتی باشد که به آنان محول می‌شود. (بند ۱۰)

- تصریح می‌شود که اگر در اقدام هر یک از نیروهای عملیاتی در جریان عملیات‌های مطابق قانون نیروهای مسلح، بر اثر بی‌مبالاتی نیروها، فردی غیرمرتبط با ناآرامی‌ها آسیب دید، فرد آسیب دیده باید گرامت دریافت کرده و فرد بی‌مبالات باید در دادگاه پاسخگوی بی‌مبالاتی خود باشد. (بند ۱۳)

- تصریح می‌شود که هر عضو پلیس و نیروهای انتظامی که در ناآرامی‌ها با اسلحه اعزام می‌شوند، در صورتی که اقدامی خلاف قوانین تصویب شده انجام دهد در صورت مجرم شناخته شده، تنبیه خواهد شد. (بند ۱۶)

۸۴۸: در ضمیمه ۳ تبصره ۴ قانون وظایف و مسئولیت‌های نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی ایران اصلاحیه‌ای درباره وظایف این نیروها در تأمین امنیت گردهمایی، مجامع، تظاهرات‌ها و فعالیت‌های مدنی مجاز و قانونی و همچنین مقابله با هرگونه اجتماع غیرقانونی و فعالیت‌های غیرمجاز مطرح شده است.

۸۴۹: دولت همچنین تصریح می‌کند که ارگان پلیس و مقام‌های آگاه حقوق شهروندی را رعایت کرده و در مواردی که حقوق بشر توسط نیروهای آن نقض شد، تحقیقات مستقلی را در این باره انجام دهد. در زمان تشکیل نهادهای مستقل برای بررسی هر گونه نقض حقوق مدنی و حقوق بشر باید به استقلال این نهادها برای بررسی پرسنل پلیس توجه شود.

رئیس سازمان پلیس در پایتخت، در کنفرانس خبری سوم ماه مارس ۲۰۰۷ میلادی، اعلام کرد که سازمان پلیس برای برخورد با اجتماعات گسترده و اعتراضات نیاز به آموزش نیروهای خود و نوسازی دارد و نسبت به هر گونه اشتباه عملکرد در این زمینه حساسیت دارد؛ رئیس پلیس ایران اخیراً فاش کرد که در سال‌های ۲۰۰۷-۲۰۰۸ میلادی، یک هزار و ۵۰۰ افسر پلیس به دلیل برخی اشتباهات و تخطی از قانون از سمت خود برکنار شدند. بر اساس آمار منتشر شده

برای بیان اعتراض‌های آنان به شرایط موجود، اشاره کرد.

آنچه که اعتراض‌های کارگران را به زمزمه‌هایی از نارضایتی اجتماعی و اختلافات سیاسی بدل کرد عدم وجود آیین‌نامه‌ای کاربردی برای کمک به پلیس و نیروهای انتظامی در تشخیص تفاوت میان اعتصاب‌ها و اعتراض کارگری از ناآرامی‌های اجتماعی بود.

این آیین‌نامه به نیروهای پلیس و انتظامی راه‌حل‌های کاربردی و عملی برای تشخیص تفاوت میان اعتراض‌های مربوط به کارگران، تظاهرات‌ها، اعتصاب‌ها و غیره از سایر انواع ناآرامی‌های سیاسی و اجتماعی کمک کند. این آیین‌نامه توسط وزارت کار و امور اجتماعی فراهم شده و در آن آمده که حق قانون کارگران برای اعتراض و اعتصاب تحت لوای قانون ملی و کار می‌تواند تضمین شود.

بخش A تاکید می‌کند که وزارت کار و امور اجتماعی باید آیین‌نامه و دستورالعمل‌هایی را ارائه کند که در آن از قوانین حقوق اتحادیه تجاری و فعالیت‌های مطرح شده و ارائه شده توسط استانداردهای بین‌المللی کار حمایت شده باشد.

بخش B تاکید می‌کند که اعضای اتحادیه تجاری نسبت به فشارهای نیروهای امنیتی و اطلاعاتی به دلیل فعالیت‌هایشان در زمینه‌های پیگیری نقض حقوق کارگران محفوظ هستند. بنابراین وزارت کشور موظف است تا از برگزاری تظاهرات‌ها و تجمعات مسالمت‌آمیز حمایت کند؛ در زمانی که کارگران مجوز برگزاری گردهمایی‌ها و تظاهرات‌های مسالمت‌آمیز را دریافت کرده‌اند، دولت باید اتحادیه‌های تجاری را درباره اینکه چه مواردی در جریان این تظاهرات‌ها غیرقابل اجرا است، توجیه کند.

در بخش C آمده است که از وزارت دادگستری برای همکاری کامل با سایر بخش‌های قضایی کشور و اجرای دستورالعمل‌هایی مبنی بر احترام به حقوق شهروندی توسط معترضان و یا کارگران اعتصاب‌کننده درخواست شده است. تمامی سازمان‌های مرتبط (پلیس، نیروهای امنیتی و انتظامی) باید در برخورد با اعتراض‌ها و اعتصاب‌ها که توسط کارگران، اتحادیه‌های تجاری و بخش‌های صنعتی برگزار شده‌اند، خویشتن‌داری کنند.

بخش D تاکید می‌کند، مسوولان ذی‌ربط شورای امنیتی برای برقراری نظم و امنیت عمومی و ضرورت حمایت از حقوق

ماده ۱۳ قانون مربوط به صدور مجوز برگزاری گردهمایی و تظاهرات توسط وزارت کشور و انتقال این مجوز به فرمانداری‌ها، فرمانداری‌های کل و فرمانداری‌های مناطق مسئول تأیید و یا رد درخواست برگزاری اجتماعات و تظاهرات‌ها هستند. زمانی که چنین مجوزی دریافت شد، آن‌ها باید به مقام‌های امنیتی ذی‌ربط توصیه کنند تا نظم و امنیت تظاهرکنندگان و افراد حاضر در اجتماعات را تأمین کنند.

۸۵۳: دولت تأکید دارد که وزارت کار و امور اجتماعی (MLSA) لایحه مدیریت و کنترل اتحادیه تجاری و اعتراضات کارگری را تهیه کرده است که هدف آن کاهش خطا و برداشتهای نادرست برخورد نیروهای امنیتی در چنین وقایعی و جلب رضایت کمیته است. در سایر موارد به نیروهای پلیس و انتظامی در برخورد با دیگر اعتراض‌های کارگری نیز پیشنهادهایی داده شده است.

در این گزارش آمده است که این لایحه هم اکنون برای داشتن قدرت اجرایی بیشتر برای تأیید رسمی به منظور تصویب توسط وزارت کار و امور اجتماعی به شورای عالی امنیت ملی و شورای امنیت دولت ارائه شده است.

دولت رونوشتی در پیش‌نویس آیین‌نامه و همچنین رونوشتی از تمامی نامه‌هایی که از وزارت کار و امور اجتماعی به شورای عالی امنیت ملی و ریاست وزارت کشور ارسال کرده است، فراهم کند. در حال حاضر پیش‌نویس آیین‌نامه درخواست از شورای امنیت ملی وجود دارد که در قالب ضمیمه یک ارائه شده است.

جنبه‌های قابل توجه آیین‌نامه در زیر آمده است:

این طرح با روال کار قانونی، مذاکره اجتماعی و مکانیزم‌های حل اختلافات به‌عنوان ابزاری ضروری و غیرقابل جایگزین (برای کارگران و کارمندان) به منظور یافتن راه‌حلی برای برطرف کردن مشکلات مرتبط با کارگران ارتباط پیدا می‌کند. در عوض این طرح مکانیسم جمعی نیاز دارد تا از حقوق و منافع کارگران حمایت و امنیت و پایداری موسسات و بنگاه‌ها تضمین شود.

در این گزارش آمده است که برخی از عدم پذیرش راه‌حلی‌هایی برای برطرف کردن اختلاف کارگراها، اعتصاب‌ها، تحصن‌ها و ناآرامی‌های کارگری نتایجی را در پی داشت که از جمله آن می‌توان به ابزارهای کارگران

رسمی پلیس جمهوری اسلامی ایران، در حدود یک ماه پیش پنج هزار و ۶۶۹ پرسنل پلیس به دلیل شکایات مردم از آنها توبیخ و برخی نیز تنزل درجه یافته‌اند.

دادستان عالی تنها یک هزار و ۱۳۸ پرسنل پلیس را به دلیل خلاف‌های مختلف احضار کرده است؛ که از جمله این نقض قانون اعمال خشونت علیه مظلومان بازداشت شده بوده است که تمامی این شکایت‌ها از طریق تماس‌های تلفنی و یا خطوط اینترنتی گزارش شده است. همچنین ۱۷ هزار و ۱۴۱ افسر پلیس و پرسنل این سازمان به دلیل عملکرد مثبت ترفیع گرفته و تشویق شده‌اند. در این گزارش آمده است که شکایات علیه عملکرد پلیس از طریق شماره ۱۱۷ تلفن و یا ارسال ایمیل به سایت پلیس امکان‌پذیر است.

۸۵۰: دولت همچنین به (قانون) سازمان کل بازرسی اشاره می‌کند که تصریح کرده است که بدنه مستقل نظارتی با یک هزار و ۲۰۰ پرسنل با شاخه‌های متعددی در سراسر کشور پراکنده شده است و این سازمان کلیدی‌ترین نهاد برای رسیدگی به اتهامات ارتشا و فساد در جمهوری اسلامی ایران است. رئیس این سازمان از قضات بسیار برجسته است که توسط رئیس وزارت دادگستری انتخاب می‌شود. بر اساس ماده ۱۷۴ قانون اساسی، این سازمان وظیفه دارد تا به عملکرد سازمان‌ها و اتهامات احتمالی آنان رسیدگی کنند و از صحت عملکرد مالی سازمان‌ها و نهادهای اطمینان حاصل کند. این سازمان عملکرد وزارت‌خانه‌ها، دولت، ارتش نیروهای پلیس و سایر نهادهای دولتی و عمومی را بررسی می‌کند. این سازمان از همکاری متخصصان و دادستان‌های دادگستری در زمینه‌های مرتبط بهره می‌برد، این سازمان می‌تواند شکایت و ادعاهای شهروندان علیه پلیس و سایر نیروهای انتظامی اعم از نقض حقوق بشر را نیز بررسی کند. بیش از ۲۰ هزار گزارش مدنی در سال‌های اخیر از نقض حقوق بشر در ایران به این سازمان ارسال شده است.

۸۵۱: دولت اعلام کند که تمامی مکانیزم‌های بالا با یکدیگر به همراه سازمان‌های حقوق بشر دادگاه‌های شهروندی و غیره توسط نمایندگان به منظور رسیدگی به نقض حقوق شهروندی توسط نیروهایی که قدرت را در دست دارند، تعیین شده‌اند. بر اساس مدارک ارائه شده دولت، سیستم قضایی به هر گونه نقض فاحش حقوق اساسی رسیدگی می‌کند.

۸۵۲: دولت اعلام می‌کند که بر اساس

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

شهروندی در جریان اعتراض‌های کارگری و در موارد گردهمایی‌ها، تظاهرات‌های غیرقانونی، ناآرامی‌های مدنی و اجتماعی و شورش‌های اجتماعی، نیروهای عملیاتی پلیس با احتیاط و خویشتن‌داری عمل کنند. به پلیس و نیروهای امنیتی یادآور می‌شود که برخورد مناسب با اعتراض‌ها و گردهمایی‌های کارگری می‌تواند مانع از گسترش این اعتراض‌ها و تبدیل شدن آن به زمزمه‌هایی از نارضایتی اجتماعی شود. در ادامه بخش E، وزارت دادگستری و کشور باید کمبود و نقض را بررسی کرده و تلاش کنند تا امکانات لازم را در مناطق مختلف فراهم شود.

۸۵۵: وزارت کار و امور اجتماعی دستورالعمل‌های روشنی را به روسای کل خود ارائه و آنها را موظف کرده تا آیین‌نامه‌ای را به سایر مراجع ذی‌صلاح معرفی کنند. دولت در بخشنامه مورخ پنجم ماه مارس ۲۰۰۷ تأکید می‌کند که به فرماندار کل در استان فارس ابلاغ کرده است که مقام‌های رسمی آیین‌نامه‌ای را دریافت و آن را اجرا کنند. رونوشتی از این بخشنامه به پاسخ دولت ضمیمه شده است.

حمله نیروهای امنیتی به کارگران معترض در حمایت از صالحی

۸۵۶: با توجه به ادعاهایی مبنی بر برخورد خشونت‌آمیز نیروهای امنیتی با راهپیمایی شانزدهم ماه آوریل سال ۲۰۰۷ میلادی در حمایت از آزادی «محمود صالحی» از زندان، از جمله بازداشت «سمرند صالحی»، پسر محمود صالحی در جریان این راهپیمایی، احضار جلال حسینی، محمود عبده‌پور به دفتر دادستانی به منظور جلوگیری از حضور آنها در این راهپیمایی و اقدام نیروهای امنیتی در پلمپ دفتر تعاونی مصرفی سقز، مسوول دولت در استان کردستان اعلام می‌کند که سمرند صالحی توسط پلیس دعوت شده بود تا به وی اعلام شود که از تکرار وقوع چنین اتفاق غیرقانونی جلوگیری به عمل خواهد آمد؛ به وی اطلاع داده شده بود که وی آزاد است و می‌تواند مرکز پلیس را ترک کند. او هرگز بازداشت نشده است.

ظاهراً هیچ‌کدام از این دو، به دعوت پاسخ مثبت ندادند. بنا بر این گزارش می‌شود که بازپرس ارشد برای این منظور آنها را فرا خوانده است. مدیر محلی دولت گزارش داد که مقام‌های قضایی استان ادعای دستگیری خود را تکذیب کرده‌اند.

۸۵۸: بنا بر گزارش‌های دولت، بسته شدن تعاونی مصرف کارگران «ساکز»

نتیجه سوءمدیریت و برخی ادعاها مبنی بر بهره‌برداری تعدادی از اعضای عالی‌رتبه به آن بوده است. این تعاونی برای مدت طولانی در وضعیت بحرانی بود و در حال حاضر ورشکست شده است. اعضا و بدنه اجرایی این تعاونی نیز در بحران و تنش به سر برده‌اند. بنابراین بر اساس برخی گزارش‌ها، اعضای تعاونی تصمیم گرفتند عضویت خود را لغو و تعاونی را منحل کنند. ادعای بسته شدن تعاونی با حکم دادگاه تکذیب شده است.

سقز

۸۵۹: این کمیته درباره اتهامات علیه «جلال حسینی» و «برهان دیوانگر»، «محسن حکیمی» و «محمود صالحی» و توصیه‌های این نهاد درباره عدم ارائه خدمات پزشکی به محمود صالحی که از بیماری شدیدی رنج می‌برد، اعلام کرده است که صالحی در صورت آزادی در میان سایر اقدام‌ها، ممکن است فعالیت اتحادیه‌ای آزاد خود را نیز آغاز کند. همچنین این گزارش حاکی از آن است که صالحی درباره این ادعاها هیچ‌گونه شکایتی تنظیم نکرده است.

برهان دیوانگر، دو سال قبل از کشور خارج شد و تصمیم گرفت تا از یکی از گروه‌های مخالف در کردستان عراق، تقاضای پناهندگی کند. مقام‌های قضایی اعلام کرده‌اند که خروج غیرقانونی دیوانگر از کشور و فعالیت‌های غیرقانونی وی از این زمان، مدرک معتبری است که اتهامات وارده علیه وی را اثبات می‌کند. از جمله این اتهام‌ها، اقدامات غیرقانونی زیر پوشش فعالیت‌های کارگری است.

۸۶۰: دولت درباره گزارش قبلی این کمیته درباره دستگیری و حبس دیوانگر و احتمال تنبیه بدنی وی در آگوست ۲۰۰۵، اعلام کرده است که قوه قضائیه به عنوان نهادی مستقل، سوءرفتار و تخطی از قانون توسط کارکنان، این مفاد را بدون موضع‌گیری جانبدارانه در مقایسه با ارتکاب این اعمال از جانب نیروهای دولت یا ارگان‌های امنیتی رسیدگی می‌کنند.

همانند سایر مسائل کشور، دیوانگر و وکیل وی ممکن است شکایت خود را تسلیم قوه قضائیه کنند و انتظار تشکیل جلسه عادلانه رسیدگی به اعمال افرادی را داشته باشند که در رفتار خود در قبال دیوانگر تخطی از قانون و مفاد حقوق بشر داشته‌اند. همچنین ممکن است برای حمایت از حقوق شهروندان که قویاً روی حمایت از مظنونان و دستگیرشدگان در زمان بازداشت، بازرسی و

تحقیق تأکید دارد، استفاده کنند.

نسخه‌ای از آیین‌نامه حقوق بشر به عنوان ضمیمه شماره ۳، الحاق شده است. بر مبنای اصلاحیه اخیر بند ۱۸ قوانین و روندهای پیگیری قانونی، دیوانگر و وکیل وی، ممکن است برای رسیدگی به ادعاهای نقض حقوق وی، تقاضای تشکیل دادگاه تجدیدنظر کنند. تعداد کمی از احکام صادره و روندهای قضایی که اخیراً توسط دادگاه کیفری طی شده است، به طور صنفی به صحت نقض حقوق تعداد از شهروندان توسط بازجویی‌ها و نیروهای انتظامی اشاره دارد؛ در تمامی این پرونده‌ها، دادگاه تخطی‌کنندگان از قانون را فارغ از جایگاه و رتبه آنها، تنبیه کرده است.

دستگیری و تنبیه بدنی برای فعالیت‌های اتحادیه کارگری

۸۶۱: دولت درباره اتهامات وارده به «شیت امانی» و ۱۱ عضو اتحادیه سراسری کارگران اخراج شده و بیکار (NUUDWI) که به ۹۱ روز زندان و تحمیل ۱۰ ضربه شلاق محکوم شده‌اند، اعلام کرده است که ۱۱ عضو اتحادیه ممکن است تقاضای تشکیل دادگاه تجدیدنظر کنند. اتهام این افراد مشارکت در فعالیت‌های مربوط به روز جهانی کارگر در سال ۲۰۰۷ میلادی بوده است.

انجمن صنفی معلمان

دولت درباره مواضع سابق کمیته در مورد پرونده «علی‌اصغر ذاتی»، سخنگوی انجمن صنفی معلمان اعلام کرده است که به استناد گزارش رسمی مقام‌های قضایی استان کردستان، ذاتی سابقه قضایی ندارد و هیچ شکایتی نیز علیه وی در این استان مطرح نشده است. با این وجود، پرونده‌های قانونی علیه وی در استان تهران مطرح شد که به‌طور رسمی از اتهامات وارده مبنی بر برخی فعالیت‌ها در اتحادیه کارگری تبرئه شده است.

به استناد حکم دادگاه، ذاتی در برخی موارد کوچک گناهکار تشخیص داده شده است. که این موارد کوچک‌ترین ارتباطی با فعالیت‌های اتحادیه کارگری وی ندارد. دولت همچنین اعلام کرده است که تلاش برای در اختیار گرفتن نسخه‌ای از حکم دادگاه همچنان ادامه دارد و آن را در سریع‌ترین زمان ممکن تهیه می‌کند.

کارخانه نساجی سنندج

۸۶۳: دولت درباره برخی نگرانی‌ها مبنی بر اینکه وزارت اطلاعات، تعدادی از نمایندگان کارگران از جمله «شیت امانی»، «هادی زارعی» و «فرشید بهشتی‌راد» را

سرکوب و تهدید کرده است، اعلام کرد که این اتهامات را با جدیت دنبال می‌کند و تأکید دارد که این سوء رفتارهای ادعا شده، باید توسط نهادهای مستقل پیگیری شوند.

در پرونده‌هایی که در حال حاضر در جریان هستند، به عنوان نمونه (MLSA) خواستار بررسی مستقل این پرونده‌ها توسط سازمان بازرسی کل کشور و همچنین سازمان‌های حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران شده و از آنها خواسته است تا درباره یافته‌های خود به دولت گزارش دهند.

سازمان‌های حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران، شامل نمایندگان چندین نهاد مستقل از جمله نهادهای قانون‌گذاری، اجرایی و قضایی است. نمایندگان وزارتخانه‌های دادگستری، خارجه، کشور، کار و امور اجتماعی و اطلاعات همچنین نمایندگان پلیس و نیروی انتظامی در جلسات منظمی که با محوریت بررسی نقض حقوق بشر در نهادهای مختلف برگزار می‌شود، شرکت می‌کنند.

تا امروز، دولت اعلام کرده است که در جریان یافته‌ها و گزارش‌های این نمایندگان قرار گرفته است.

اصلاح قانون کار

دولت درباره مواضع سابق در مورد اصلاحیه‌های قانون‌گذاری قانون کار برای تضمین چند بعدی بودن سازمان از جمله آزادی حقوق صنفی برای کارگران در کارگاه‌های با کمتر از ۱۰ نیروی کار، اعلام کرده است که اصلاح قانون کار جمهوری اسلامی ایران یکی از جدی‌ترین چالش‌های دولت طی ۲۰ سال اخیر بوده است. همچنین از متخصصان سازمان بین‌المللی کار دعوت شد تا برای ارتقای اصول مبادلات جمعی در جمهوری اسلامی ایران به کارگران و کارفرمایان سازمان‌ها آموزش دهند.

در برخی موارد نیز پیش‌نویس‌های اصلاحیه‌های احتمالی برای مشاوره یا نظارت و اصلاح نهایی در اختیار متخصصان سازمان بین‌المللی کار قرار گرفت.

دولت همچنین اعلام کرده است که پیش‌نویس اصلاحیه قانون کار در حال حاضر برای تصویب نهایی، در کمیسیون‌های دارای صلاحیت‌های دولت، تحت آزمون‌های فنی قرار دارد.

۸۶۵: دولت اعلام کرده است که بند ۴۱ از ماده ۱۰۱ چهارمین برنامه توسعه ملی، به صراحت خواستار اصلاح قوانین کار، امنیت اجتماعی و قوانینی برای ترکیب حقوق اساسی در کار و تطابق با قوانین و ابزارهای سازمان

اصلاحیه پیشنهادی به جوبایه دولت الحاق شده است.

۸۶۷: دولت اعلام کرده است که بنا به توصیه شرکای اجتماعی و به ویژه کارفرمایان، در تاریخ ۱۶ ماه می سال ۲۰۰۷ میلادی مجلس، برنامه حذف موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی که در حال حاضر اجرا می‌شود را تصویب کرد.

بندهای ۹ و ۱۰ این برنامه، خواستار اصلاح برخی از مفاد قانون فعلی کار شده است. این اصلاحیه‌ها به جوبایه دولت الحاق شده‌اند.

کمیسیون اقتصادی نیز در حال حاضر بررسی پیشنهادی دیگر که در تاریخ ۲۴ ژانویه سال ۲۰۰۸ میلادی توسط وزارت صنایع ارائه شده است و خواستار «تجدیدنظر و اصلاح قوانین کارگری و امنیت اجتماعی» برای بهینه‌سازی هزینه‌های تولید شده است را در دستور کار دارد.

۸۶۸: بر مبنای توصیه سابق کمیته مبنی بر اینکه دولت هیاتی برای تماس مستقیم درباره مواد پرونده فعلی و مواد مطرح شده در پرونده‌های قبلی درباره نامعلوم بودن وضعیت ایران قبل از کمیته تشکیل دهد، دولت اعلام کرده است که پذیرفتن هیاتی برای بررسی وضعیت فعلی و توصیه‌هایی برای ارتقاء و پیشرفت در حوزه‌هایی که مناسب به نظر می‌رسند را با دید مثبتی می‌پذیرد.

به استناد گزارش هیات تکنیکی سابق

بین‌المللی کار و همچنین ارتقای گفت‌وگو اجتماعی در روابط صنعتی شده است.

در این گزارش آمده است که برای تأمین اهداف ماده ۱۰۱ و به ویژه ارتقای آزادی همکاری و حق مبادله جمعی، پیش‌نویس اصلاحیه آماده و به صورت جمعی توسط شرکای اجتماعی تدوین شد تا جایگزین بندهای ۷، ۲۱، ۲۴، ۴۱، ۹۶، ۱۱۲، ۱۱۹، ۱۹۱ و ۱۹۲ قانون فعلی کار شود. پیشنهاد اصلاحیه به‌طور رسمی در نشست کابینه در تاریخ ۳۰ نوامبر سال ۲۰۰۶ میلادی تصویب شد.

۸۶۶: یک‌سری از نشست‌های سه جانبه و ویژه، متعاقباً منجر به تهیه نسخه نهایی اصلاحیه قانون کار تحت عنوان لایحه تدوین قراردادهای موقت و تشکیل و ایجاد استخدام‌های جدید بود. به استناد منابع دولتی، این لایحه عمدتاً روی سیاست‌های پیشنهادی درباره بیمه، امنیت اجتماعی، قراردادهای موقت کوتاه‌مدت و بستن قرارداد، همچنین اصلاحیه فصل ۶ قانون کار متمرکز بود.

بر مبنای لایحه پیشنهادی و برخلاف قانون فعلی، مجوز دولت برای تشکیل اتحادیه کارگری لازم نیست. به علاوه پیشنهاد ثبت انجمن‌های کارگران و کارفرمایان تنها برای کمک به دولت در راستای عمل به تعهدات خود و معرفی حداکثری نمایندگان کارفرمایان و کارگران به کنفرانس بین‌المللی کار (ILC) و سایر نهادهای سه جانبه مرتبط از جمله شورای عالی کار است که یک نسخه از

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل...

و تظاهرات منتقدانه کارگری بر مبنای اصل استقرار تجهیزات غیرتهاجمی ضد شورش و عدم استقرار نیروهای بیشتر و تسلیحات گرم، با توجه به «دستورالعمل‌های شورای امنیت برای تامین امنیت و نظم عمومی» تنظیم، ولی محتوای این دستورالعمل‌ها مشخص نشده است.

توصیه‌ی اول کمیته آزادی انجمن

کمیته انتظار دارد که حکومت هر چه زودتر نسخه‌هایی از تحقیقات انجام شده توسط سازمان بازرسی کل دولت و مرکز حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران در مورد اتهاماتی که بر اساس آن وزارت اطلاعات «شیث احمدی»، «هادی زارعی» و «فرشید بهشتی‌راد» را در ژانویه سال ۲۰۰۵ بعد از اعتصاب کارگران کارخانه نساجی کردستان، بازجویی، تهدید و شکنجه کرده است، در دسترس قرار دهد.

بخش E اشاره می‌کند که در صورت وقوع اتفاقات کارگری، مقام‌های مربوط باید در وهله اول با هیات مدیره (MLSA) در استان مربوطه تماس بگیرند تا اطلاعات لازم درباره پیش زمینه این رویداد را به دست آورند و در راستای حل و فصل مسألهت آمیز آن با استفاده از تمامی امکانات تلاش کنند.

۸۷۳: کمیته بعد از مشاهده نامه‌ای که در تاریخ پنجم مارس سال ۲۰۰۷ میلادی از طرف رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان کرمان به فرماندار این استان نوشته شده بود (با استناد به جوابیه دولت این نامه خطاب به فرماندار فارس نوشته نشده است) با یادآوری اینکه حوادث شهر بابک دشواری‌هایی را به وجود آورد، روی مجموعه‌ای از چهار توصیه از جمله اینکه میزان مداخله پلیس در تظاهرات کارگری باید به کمترین میزان ممکن برسد، تاکید کرده است.

۸۷۴: کمیته یادآوری می‌کند که پیش از این دولت خواسته بود تا اسنادی درباره قوانین و محدودیت‌هایی که این نهاد در حال حاضر به آنها اشاره دارد، تهیه کند. از این جمله می‌توان به «قوانین سختگیرانه و مقررات کنترل تظاهرات» که از طریق شورای امنیت ملی به اجرا درآمد، «دستورالعمل‌های بسیار سختگیرانه» که توسط پلیس و نیروهای ضد شورش دریافت شد، قوانین که کوچک‌ترین تخطی از آنها مجازات‌های سنگینی به دنبال دارد را اشاره کرد. «قوانین سختگیرانه مربوط» شورای امنیت از نیروهای انتظامی خواسته است تا نسبت به مطلع بودن

دادگاه‌های شهروندی (۴) پیش‌نویس کد تحقیق درباره مدیریت تظاهرات و اعتراضات اتحادیه کارگری (MLSA)

۸۷۱: کمیته از پیش‌قدمی دولت از طریق چارچوب‌های تعیین شده توسط (MLSA) برای تهیه و ارتقای کد آزمون مدیریت و کنترل فعالیت‌های مربوط به تظاهرات و اعتراضات اتحادیه کارگری تقدیر کرده است.

به نظر می‌رسد یکی از عواملی که زمینه‌ساز تبدیل شدن اعتراض‌های کارگری به ناآرامی‌های گسترده خیابانی می‌شود، فقدان کل بازرسی برای کمک به پلیس و سایر نیروهای امنیتی است تا میان تظاهرات مشروع و قانونی کارگری، تحصن‌ها و غیره را از سایر ناآرامی‌های اجتماعی تفاوت قائل شوند.

بنابراین، این کد آماده شد تا به دولت کمک کند تا اعتراضات و تظاهرات آزادانه کارگران به عنوان بخشی از حقوق مشروع آنها حفظ شود.

۸۷۲: کمیته همچنین از طرح پیش‌نویس اینچنین برداشت می‌کند که:

بر مبنای بخش (MLSA)، A باید «قوانین مربوط» را معرفی و در عین حال ویژگی‌های حقوق اتحادیه‌های کارگری مشروع را تبیین کند.

بخش B تاکید می‌کند که جلوگیری از تلاش اعضای اتحادیه کارگری برای پیگیری حقوق قانونی خود، از طریق متوسل شدن به نیروهای امنیتی یا محدود کردن فعالیت‌های اتحادیه کارگری مانند برگزاری نشست‌ها و مجامع مسألهت‌آمیز، تخطی از حقوق کارگران است. بنابراین وزارت کشور موظف است محلی برای تظاهرات و مجامع صلح‌آمیز تعریف کرده و همچنین مصداق‌های غیرقابل قبول بودن این اقدام‌ها را تبیین کند و لازم است دولت در این زمینه به اتحادیه کارگری مشاوره دهد.

بخش C اشاره می‌کند که وزارت اطلاعات باید قوانین و مقررات تدوین شده‌ای در رابطه با احتمال تخطی از قوانین شهروندی توسط تظاهرکنندگان و اعتصاب‌کنندگان کارگری فراهم کند. تمامی نهاد‌های مربوط (پلیس و سایر نیروهای امنیتی، انتظامی) باید شرح وظایفی را در محدوده کاری خود تعیین کرده و از متوسل شدن به اقدام‌های امنیتی در مقابله با فعالیت‌های جمعی صنعتی کارگران، اتحادیه‌های کارگری و اعتراضات و تظاهرات کارگری خودداری کنند.

بر مبنای بخش D، رویکرد استفاده از نیروهای امنیتی در کنترل ناآرامی‌های اجتماعی

سازمان بین‌المللی کار که فوریه سال ۲۰۰۸ میلادی به ایران اعزام شده بود، دولت اعلام کرده است که از حضور این هیات‌ها عمیقاً استقبال کرده و نهایت تلاش خود را برای برآورده کردن اهداف آنها انجام می‌دهد. برای اثبات این مدعا، دولت شرایط لازم برای این هیات فراهم و بعد از مدت کوتاهی کمیته را از بهترین چارچوب زمانی برای بازدید این هیات مطلع کرده است.

دولت اطمینان دارد که راهکارهای سازنده‌ای که توسط این نهاد و همچنین شرکای اجتماعی در راستای تلاش‌های جدی برای اصلاح قانون کار، اصلاح قوانین مرتبط و طرح‌هایی که برای ایجاد زمینه تصویب پیمان شماره ۸۷، ممکن است به نحوه موثری مسیر را برای یک هیات کارساز هموار کند.

C: نتیجه‌گیری‌های کمیته

۸۶۹: کمیته یادآوری کرده است که این مسائل، باعث نگرانی هستند؛ ادعای سرکوب خشونت‌آمیز تظاهرات، گردهم‌آیی‌ها، تجمعات در روز کارگر در سال ۲۰۰۴ میلادی در سقز و دستگیری، بازداشت و محکوم کردن چندین رهبر و فعال اتحادیه کارگری به‌خاطر فعالیت‌های آنها در زمینه کارگری، دستگیری رهبران انجمن صنفی معلمان، مداخله در اعتصاب کارخانه نساجی سنندج و آزار و اذیت متعاقب نمایندگان کارگران و پیشنهاد در پیش گرفتن قوانینی که حقوق تعداد زیادی از کارگران اتحادیه‌های کارگری را محدود می‌کند.

۸۷۰: در راستای پیشنهادهای قبلی درباره دستورالعمل‌های کارساز به مقام‌های ذی‌ربط برای حذف خشونت در کنترل تظاهرات، کمیته تاکید می‌کند که دولت روی این مسأله تکیه دارد که قوانین جمهوری اسلامی ایران در بسیاری از موارد بر لزوم آموزش و آگاهی دادن به نیروهای امنیتی بر مقابله با تظاهرات و ناآرامی‌های اجتماعی را ضروری دانسته است. کمیته همچنین ارجاع دولت به این موارد را مد نظر قرار داده است، ۱) بخش‌هایی از کد اجرایی مربوط به فعالیت‌های احزاب سیاسی، جمعیت‌های سیاسی و اجتماعی، اتحادیه‌های کارگری، انجمن‌های اسلامی و همچنین انجمن‌های مذهبی اقلیت‌هایی که مجوز قانونی دریافت کرده‌اند. ۲) کد فعلی فعالیت‌های پرسنل پلیس و نظارت و بازرسی امور اداری بخش پلیس ۳) ارگان‌های قضایی از جمله سازمان بازرسی کل کشور، نهاد‌های حقوق بشر و

... از «آزادی انجمن»

و پیروی بسیار دقیق نیروهای انتظامی از قوانین اطمینان خاطر دهند.

کمیته ابراز تأسف کرده است که دولت تاکنون اسناد فوق‌الذکر را تهیه نکرده است و باردیگر از دولت خواسته است تا کمیته را در جریان هر گونه سند مکتوبی در این رابطه قرار دهد.

۸۷۵: کمیته درباره نگرانی‌های اخیر در مورد مسائل مربوط به تظاهرات در حمایت از آزادی «محمود صالحی» از زندان به برخی از ادعاها مبنی بر اینکه «سمرند صالحی»، فرزند محمود صالحی در این تظاهرات دستگیر شده است و «جلال حسینی» و «محمد عبدی‌پور» به دفتر بازپرسی فرا خوانده شده‌اند تا از حضور آنها در گردهمایی جلوگیری شود و همچنین درباره اینکه نیروهای امنیتی دفتر تعاونی مصرف کارگران سقز را تعطیل کردند، به گفته‌های دولت مبنی بر اینکه سمرند صالحی تنها به ایستگاه پلیس فرا خوانده شده تا در جریان مقاصد شوم برخی آژانس‌های شورشی قرار بگیرد و هرگز دستگیر نشده است، اشاره می‌کند. دولت همچنین اعلام کرده است که آقایان عبدی‌پور و حسینی تنها برای گفت‌وگو درباره پرونده تعلیق آنها و تلاش برای پیدا کردن راه‌حلی برای تنش‌های مربوط به مسائل کارگری و ناآرامی‌ها در استان به دفتر بازجویی فراخوانده شده‌اند و هرگز دستگیر نشده‌اند.

دولت تأکید کرده است که دفاتر تعاونی مصرف کارگران سقز به دنبال سوءمدیریت و تصمیم‌های اعضای تعاونی بسته شده‌اند.

۸۷۶: کمیته یادآوری می‌کند که پیش از این به دلیل فقدان اطلاعات کافی برای قضاوت درباره محکومیت آقایان صالحی، حسینی، حکیمی و دیوانگر را برای تشکیل مجامع غیرقانونی و گردهمایی برای توطئه‌چینی جنایت را مد نظر قرار داده بود. آنان با توجه به تعلیق حکم به دوره زمانی سه ساله، اجازه تاسیس هیچ‌گونه سازمان غیرقانونی که بر هم زنده نظم عمومی باشد، چه مربوط به اتحادیه کارگری باشد یا خیر، همچنین تماس با گروه‌های ضد انقلاب یا مردم به صورت الکترونیکی از طریق اینترنت یا استفاده از فناوری‌های ارتباطی را ندارند. کمیته همچنین یادآوری می‌کند که معتقد است این شرایط با هدف جلوگیری از انجام فعالیت‌های مشروع کارگری و به ویژه سازماندهی تظاهرات مسالمت‌آمیز سازماندهی شده است و از دولت خواست تا اطمینان خاطر دهد که هر گونه اتهامی و همچنین مجازاتی علیه این

افراد لغو شده است.

کمیته با اعلام این مساله که طبق مواضع دولت مبنی بر اینکه هیچ اتهامی علیه آقایان حسینی، حکیمی و صالحی باقی نمانده، ابراز تأسف کرده است که دولت در مورد دیوانگر، با بیان اینکه وی کشور را به طور غیرقانونی ترک کرده و از گروهی مخالف در کردستان عراق تقاضای پناهندگی کرده است، خود را محدود کرده است.

کمیته همچنین از اینکه دولت از بیان اینکه مجازات‌های تعلیقی علیه این فعالان کارگر لغو شده یا خیر خودداری کرده، ابراز تأسف کرد و یک بار دیگر از دولت خواست تا تأیید کند که تمامی اتهامات وارده علیه دیوانگر لغو شده است و مجازات‌های تعلیقی علیه این چهار فعال کارگری اعتباری ندارد.

۸۷۷: درباره عدم ارائه خدمات پزشکی به صالحی در زمانی که در زندان حبس بوده است، کمیته از اینکه دولت در زمینه این مساله مهم موضع‌گیری نکرده، عمیقاً ابراز تأسف کرده است. دولت تنها اعلام کرده است که صالحی می‌تواند در این زمینه به دادگاه شکایت کند. کمیته همچنین از دولت خواست تا کمیته را در جریان هر گونه اقدامی که ممکن است صالحی دست به آن بزند، قرار دهد.

۸۷۸: کمیته یادآوری می‌کند که پیش از این از دولت خواسته بود تا بدون فوت وقت تحقیق مستقلی درباره ادعای دستگیری، بازداشت، تنبیهات سخت و فراخوان وی به دادگاه در ماه آگوست سال ۲۰۰۵ میلادی انجام دهد. کمیته همچنین با بیان اینکه دولت اشاره کرده است که دیوانگر ممکن است به قوه قضائیه شکایت کند یا به منشور حقوق شهروندی استناد کند و یا خواستار تشکیل دادگاه تجدیدنظر شود، از اینکه این نهاد نتوانسته است تحقیقات مستقلی در این زمینه انجام دهد، ابراز تأسف کرد. با توجه اینکه دیوانگر در حال حاضر در کشور نیست، کمیته تأکید کرده است که ادعای دستگیری، بازداشت و سوءرفتار با فعالان اتحادیه‌های کارگری باید هر چه سریع‌تر به طور مستقل بررسی شود. تا تضمین شود که حقوق اولیه آزادی‌های مدنی فعالان کارگری نقض نشده است و این حقوق می‌تواند در فضایی عاری از خشونت و سرکوب گسترش پیدا کند.

۸۷۹: کمیته در زمینه پرونده ۱۱ عضو NUUDWI یادآوری می‌کند که این افراد به ۹۱ روز زندان و تحمل ۱۰ ضربه شلاق محکوم شده‌اند. اتهام این افراد مشارکت در

فعالیت‌های روز جهانی کارگر در سال ۲۰۰۷ میلادی است.

کمیته در این باره ابراز تأسف کرده است که دولت تنها با بیان اینکه این افراد می‌توانند خواستار رسیدگی به پرونده خود در دادگاه تجدیدنظر شوند، از زیر بار مسوولیت شانه خالی می‌کند. کمیته بار دیگر از دولت خواست تا قدم‌هایی را برای بررسی پرونده امانی و سایر اعضای NUUDWI انجام دهد و کمیته را در جریان پیشرفت‌ها قرار دهد.

۸۸۰: کمیته درباره نگرانی‌های مربوط به دستگیری و محکومیت «علی اصغر ذاتی»، سخنگوی انجمن صنفی معلمان اعلام کرده است که دولت تأکید دارد که ذاتی از اتهامات مربوط به فعالیت‌های اتحادیه کارگری تبرئه شده است و تنها در زمینه برخی قانون‌شکنی‌های کوچک که ارتباطی با فعالیت‌های اتحادیه کارگری ندارد، گناهکار شناخته شده است. دولت همچنین اعلام کرده است که تلاش برای دریافت نسخه‌ای از حکم دادگاه همچنان ادامه دارد و این حکم به‌زودی قابل دسترسی خواهد بود. کمیته بار دیگر از دولت خواست تا بدون فوت وقت نسخه‌ای از حکم دادگاه درباره این پرونده را دریافت و ارسال کند.

۸۸۱: کمیته یادآوری می‌کند که پیش از این از دولت خواسته بود تا اطلاعات کاملی درباره برخی ادعاها مبنی بر اینکه در ماه ژانویه سال ۲۰۰۵ میلادی و بعد از اعتصاب کارگران کارخانه نساجی کردستان، وزارت اطلاعات «شیث امانی»، «هادی زارعی» و «فرشید بهشتی‌راد» را بازداشت، تهدید و سرکوب کرد. تهیه کند. (MLSA) خواستار تحقیقات جداگانه‌ای توسط سازمان بازرسی کل کشور و همچنین نهادهای حقوق بشری در ایران شد و از آنها خواسته است درباره یافته‌های خود به دولت مشاوره دهند. دولت اعلام کرده است که تا به امروز در جریان یافته‌های این نهاد قرار نگرفته است.

۸۸۲: با توجه به پیشنهاد قبلی کمیته برای اصلاح قانونگذاری و لزوم تضمین آزادی حقوق صنفی تمامی کارگران به ویژه کارگران نیمه‌وقت و کارگران کارگاه‌هایی که کمتر از ۱۰ کارگر دارند، به گفته کمیته، دولت به «نسخه نهایی» اصلاحیه‌های قانون کار تحت عنوان لایحه تدوین قراردادهای کاری موقت و استخدامی جدید اشاره می‌کند.

دولت همچنین اعلام کرده است که پیش‌نویس اصلاحیه قانون کار در حال حاضر

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

در کمیسیون‌های ذی‌ربط دولتی برای تصویب نهایی، آزمون‌های فنی را می‌گذرانند.

کمیته با دید مثبتی به این پیشرفت‌ها نگاه کرده و احتمال می‌دهد که این پیش‌نویس احتمال گشوده شدن راهی برای کارگران برای پیوستن به سازمان‌هایی که خود انتخاب کرده‌اند را فراهم می‌کند. کمیته همچنین انتظار دارد که این اصلاحیه‌ها اطمینان خاطر دهد که کارگران از حق مشروع برای تشکیل و پیوستن به سازمان‌هایی که انتخاب می‌کنند، برخوردارند و دولت تمامی اقدام‌های لازم در این زمینه را انجام می‌دهد. کمیته از دولت خواسته است که این نهاد را در جریان پیشرفت‌های مطالعه اصلاحیه‌های پیشنهادی قرار دهد.

۸۸۳: در زمینه تقاضای معتبر کمیته برای اعزام هیاتی به منظور تماس مستقیم، این نهاد از موضع‌گیری دولت مبنی بر استقبال از این هیات برای بررسی شرایط فعلی و ارائه راهکارهایی برای بهبود شرایط ابراز خرسندی کرده است.

کمیته انتظار دارد که این هیات قادر باشد بازدید کوتاهی از کشور انجام دهد و در جایگاهی قرار گیرد که بتواند به دولت در دستیابی به نتایج مهم در زمینه تمامی مسائل برجسته و کلیدی به ویژه در زمینه پیش‌نویس قانون کار و اصول مربوط به تظاهرات اتحادیه کارگری که دولت به آنها اشاره کرده است، کمک کند.

پیشنهادهای کمیته

۸۸۴: در سایه نتیجه‌گیری‌های انجام شده کمیته از دولت دعوت می‌کند تا توصیه‌های زیر را به کار بگیرد:

(A) کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا کپی تمامی سندهای مکتوب در زمینه ملاحظات که برای تضمین ارائه راهکار به مقام‌های ذی‌ربط در راستای حذف خشونت در کنترل تظاهرات و همچنین کد آزمون برای پرسنل را در اختیار این نهاد قرار دهد.

(B) کمیته یک بار دیگر از دولت می‌خواهد تاکید کند که اتهام‌ها علیه برهان دیوانگر لغو شد و همچنین مجازات‌های تعلیقی دیوانگر و جلال حسینی، محسن حکیمی و محمود صالحی دیگر معتبر نیستند.

(C) در زمینه ادعای عدم ارائه خدمات پزشکی به محمود صالحی، طی دوران بازداشت وی در زندان، کمیته از دولت می‌خواهد تا این نهاد را در جریان تمامی اقدام‌هایی که ممکن است صالحی برای شکایت بردن به دادگاه انجام دهد، قرار دهد.

(D) کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا قدم‌هایی را برای بررسی مجدد پرونده امامی و سایر اعضای NUUDWI برای اطمینان از اینکه این افراد غرامت کامل هر گونه آسیبی که طی دوران حبس متحمل شده‌اند را دریافت کرده‌اند، بردارد و این نهاد را در جریان پیشرفت‌های جدید قرار دهد.

این کمیته یک بار دیگر از حکومت می‌خواهد که بدون تاخیر نسخه‌ای از حکم دادگاه مربوط به بازداشت و محکومیت آقای علی‌اصغر ذاتی، سخنگوی انجمن صنفی معلمان را به این کمیته ارسال کند.

(F) کمیته انتظار دارد که حکومت هر چه زودتر نسخه‌هایی از تحقیقات انجام شده توسط سازمان بازرسی کل دولت و مرکز حقوق‌بشر جمهوری اسلامی ایران در مورد اتهاماتی که بر اساس آن وزارت اطلاعات «شیث احمدی»، «هادی زارعی» و «فرشید بهشتی‌راد» را در ژانویه سال ۲۰۰۵ بعد از اعتصاب کارگران کارخانه نساجی کردستان، بازجویی، تهدید و شکنجه کرده است، در دسترس قرار دهد.

(G) کمیته انتظار دارد که اصلاحاتی در قانون کار صورت بگیرد تا تضمین شود که همه کارگران، بدون هیچ تبعیضی، حق پیوستن یا شکل دادن به سازمان‌های مورد نظر خود را داشته باشند و حکومت اقدامات لازم در این زمینه را انجام دهد. کمیته درخواست دارد که حکومت آن را از پیشرفت‌ها در زمینه اصلاحات پیشنهادی آگاه کند.

(H) کمیته از پذیرش رسالت خود توسط حکومت استقبال می‌کند و انتظار دارد که این رسالت، کمیته را قادر کند که به زودی از کشور بازدید و بتواند به حکومت در دستیابی به نتایج مهمی در زمینه موضوعات مطرح کمک کند؛ به ویژه در مورد قانون کار و اصول مربوط به تظاهرات اتحادیه حمل‌ونقل که مورد استناد حکومت است.

(I) کمیته مجموعه حاکم را به توجه خاص به وضعیت مربوط به اتحادیه حمل‌ونقل در جمهوری اسلامی ایران فرا می‌خواند.

پرونده شماره ۲۵۰۸

گزارش مقدماتی

شکایت کنفدراسیون اتحادیه حمل‌ونقل بین‌المللی و فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل‌ونقل علیه جمهوری اسلامی ایران.

اتهامات: شاکیان مدعی شدند که صاحبان

قدرت و کارفرماها اقدامات پی‌درپی برای سرکوب اتحادیه حمل‌ونقل داخلی در زمینه شرکت واحد انجام داده است؛ از جمله بازداشت فعالان و اعضای اتحادیه حمل‌ونقل، خشونت علیه شرکت‌کنندگان در مراسم تاسیس اتحادیه، ممنوعیت غیرقانونی شورا و انجمن از برگزاری مجمع عمومی اتحادیه، بازداشت و حبس شمار زیادی از اعضای اتحادیه حمل‌ونقل و رهبران آن با ادعاهای دروغ (اقدام علیه امنیت ملی، فعالیت‌های غیرقانونی اتحادیه حمل‌ونقل)،

توصیه‌های کمیته‌ی آزادی انجمن به دولت

کمیته انتظار دارد که اصلاحاتی در قانون کار صورت بگیرد تا تضمین شود که همه کارگران، بدون هیچ تبعیضی، حق پیوستن یا شکل دادن به سازمان‌های مورد نظر خود را داشته باشند و حکومت اقدامات لازم در این زمینه را انجام دهد. کمیته درخواست دارد که حکومت آن را از پیشرفت‌ها در زمینه اصلاحات پیشنهادی آگاه کند.

بازداشت و حبس گسترده کارگران (بیشتر از هزار تن) به‌خاطر برنامه‌ریزی برای اعتصاب یک روزه. سازمان‌های شاکی مدعی بازداشت و حبس‌های مکرر (منصور اسانلو)، رئیس کمیته اجرایی این اتحادیه و بدرقاری با وی در زندان و همچنین بازداشت چندین رهبر و عضو اتحادیه حمل‌ونقل توسط حکومت هستند.

۸۸۵: این کمیته پرونده را در نشست ماه ژوئن خود بر اساس اصولی که دارد، بررسی کرد. در این نشست گزارش میان‌دوره‌ای که توسط هیات رئیسه در نشست ۲۹۹ تصویب شده بود، منتشر شد. (نگاه کنید به گزارش ۳۵۰، پاراگراف‌های ۱۰۰۳ تا ۱۱۰۷)

۸۸۶: حکومت نظرات خود را در تاریخ ۱۶ مارس ۲۰۰۹ مطرح کرده است.

۸۸۷: جمهوری اسلامی ایران نه آزادی اجتماعی را تامین کرد و نه از حق تشکیل اجتماع حمایت کرده است، ۱۹۴۸ (شماره ۸۷۰)، همچنین حق سازماندهی جمعیت و فرصت گفت‌وگو را فراهم کرده است.

A: بررسی پیشین پرونده

۸۸۸: در بررسی قبلی این پرونده، کمیته توصیه‌های زیر را مطرح کرد (نگاه کنید به گزارش ۳۵۰، پاراگراف ۱۱۰۷):

(a) به خاطر اینکه حکومت اقداماتی

... از «آزادی انجمن»

برای اصلاح قانون کار انجام نداده است، این کمیته تاکید می‌کند که حکومت تمام تلاش خود را برای برقراری فوری کثرت‌گرایی در اتحادیه حمل و نقل انجام دهد و از حکومت می‌خواهد کمیته را از پیشرفت‌ها در این زمینه آگاه کند. این کمیته یادآوری می‌کند که حکومت می‌تواند از کمک فنی دفتر کمیته استفاده کند و تاکید می‌کند که حکومت اقدامات لازم را برای تضمین اینکه اتحادیه حمل و نقل بتواند بدون محدودیت فعالیت کند، انجام دهد؛ از جمله از طریق به رسمیت شناختن این اتحادیه.

(b) کمیته از حکومت می‌خواهد که بررسی مستقل و کاملی را در مورد اتهامات مربوط به بازداشت افراد در زمان تاسیس اتحادیه در ماه مارس تا ژوئن سال ۲۰۰۵، تضمین کند و کمیته در جریان گزارش دقیق آن قرار دهد. کمیته بر مبنای اطلاعات به دست آمده از تحقیقات، از حکومت می‌خواهد که اقدامات لازم را برای تضمین حمایت از تمامی کارگران این شرکت در برابر هر شکلی از تبعیض که به عضویت آنها در این اتحادیه یا فعالیت‌های آنها در این اتحادیه مربوط می‌شود، انجام دهد.

(c) کمیته از حکومت می‌خواهد که بررسی مستقل و کاملی در مورد اتهاماتی مربوط به اخراج کارگران در طول ماه‌های فوریه و ژوئن ۲۰۰۷ است، انجام دهد و اقدامات لازم را برای اطمینان از بازگشت مجدد آنها به کار بدون هیچ هزینه‌ای انجام دهد. سرانجام کمیته از حکومت می‌خواهد که آنان را از وضعیت استخدام تمامی کارگرانی که در این شکایت نام برده شده‌اند، مطلع کند و برای کسانی که اخراج شده‌اند علت‌های دقیق مطرح کند و هر بازنگری در وضعیت کار آنها را به کمیته اطلاع دهد.

(d) کمیته یک بار دیگر تاکید می‌کند که حکومت باید بررسی دقیق و مستقلی در مورد حمله به نشست‌های اتحادیه در مارس و ژوئن سال ۲۰۰۵ سال انجام دهد تا حقایق و مسوولیت‌ها مشخص شود و مسوولان آن مجازات شوند و از تکرار این وقایع جلوگیری به عمل آید. کمیته از حکومت می‌خواهد که آن را از پیشرفت‌ها در این زمینه و آرای دادگاه در این مورد مطلع کند.

(e) کمیته تاکید دارد که حکومت هر چه زودتر تحقیقی مستقل در مورد اتهامات در زمینه بدرفتاری با منصور اسانلو در دوران بازداشت خود از ۲۲ دسامبر تا ۹ اگوست انجام دهد. این تحقیق باید به‌طور کامل واقعیت‌ها در این مورد را مشخص کند،

مسوولیت‌ها را معین و مجازات افراد مسوول مشخص شود و خسارت‌های وارد به آقای اسانلو را جبران و تضمین کند که این حوادث دوباره رخ نمی‌دهد.

(f) کمیته تاکید دارد که حکومت باید اقداماتی برای تضمین آزادی فوری آقای اسانلو و رفع هر اتهام باقی ماند، انجام دهد. به علاوه در مورد اختلافات بین اتهامات شاکیان و پاسخ حکومت در مورد سلامت اسانلو، کمیته تاکید دارد که حکومت جزئیات مربوط وضعیت فعلی سلامت وی و اطمینان از دریافت مراقب‌های پزشکی را مطرح کند.

(g) کمیته تاکید دارد که حکومت باید اقداماتی برای تضمین آزادی فوری آقای مددی و رفع هر اتهام علیه وی انجام دهد. به علاوه، کمیته یکبار دیگر تاکید می‌کند که حکومت اسناد مربوط به محاکمه وی، از جمله اسناد مربوط به قضاوت دادگاه در مورد وی را باید در اختیار کمیته قرار دهد و تحقیقی مستقل در مورد اتهامات وارده در مورد بدرفتاری با وی در طول دوران بازداشت، جبران خسارت‌های وارده بر وی و مراقبت‌های پزشکی که نیاز دارد، انجام دهد.

(h) کمیته یکبار دیگر تاکید می‌کند که حکومت باید بدون هیچ تاخیری اقدامات لازم را برای تضمین حقوق اعضای اتحادیه از جمله حق اجتماع صلح‌آمیز بدون ترس از واکنش‌های کارفرمایان انجام دهد. کمیته تاکید دارد که حکومت باید تضمین کند که اتهامات علیه اعضای این اتحادیه که نام آنها در زیر

آمده، فوراً رفع می‌شود: عطاء باباخانی، ناصر غلامی، رضا ترازوی، غلامرضا غلامحسینی، غلامرضا میرزازی، علی زادحسین، حسن کریمی، سید داوود رضوی، یعقوب سلیمی، ابراهیم نوروزی گوهری، همایون جابری، سعید ترابی، عباس ناجندکدایی، حیات غیبی و هر عضو دیگر این اتحادیه که هم‌اکنون در بازداشت است.

کمیته تاکید دارد که حکومت امکان قضاوت عادلانه برای این کارگران فراهم کند. (i) کمیته خواستار توجه ویژه حکومت به وضعیت وخیم اتحادیه حمل و نقل در جمهوری اسلامی ایران است و از حکومت می‌خواهد وظایف خود در قبال مسائل مطرح شده و مسائل دیگر که در کمیته مطرح شده است، بپذیرد.

(B) پاسخ حکومت

۸۸۹: حکومت در مکاتبه ۱۶ مارس ۲۰۰۹ اعلام کرد که حقوق قانونی اتحادیه حمل و نقل را به رسمیت می‌شناسد و از لحاظ قانونی متعهد به اجرای قوانین جاری بدون هیچ تبعیضی است. در مورد انتخابات اتحادیه حمل و نقل، نقش حکومت تنها مشاوره دادن به هیات‌های مربوط در مورد روند انتخابات بوده است؛ حکومت در این نقش به بی‌طرفی در تمام زمان‌ها متعهد بوده است. نظارت حکومت همانطور که در قوانین مربوطه آمده، به عنوان دخالت در امور داخلی انجمن‌های مربوط یا اعمال محدودیت در آزادی اجتماعات آنها نبوده است. حکومت مدعی شد که حکم قطعی دیوان عدالت اداری این

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

حکومت را از اتهام دخالت در کنفدراسیون کارگران در نوامبر ۲۰۰۹ مبرا می‌کند.

۸۹۰: حکومت در مورد توصیه کمیته در زمینه اصلاحات قانونی برای تضمین کثرت‌گرایی در اتحادیه حمل و نقل، مدعی شده است که اصلاح قانون کار جمهوری اسلامی ایران یکی از چالش‌های جدی حکومت در ۲۰ سال اخیر بوده است. همکاری فنی سازمان بین‌المللی کار برای تضمین هم‌خوانی اصلاحات با کنوانسیون‌های شماره ۸۷ و ۹۸ درخواست شده است. کارشناسان سازمان بین‌المللی کار برای تقویت اصول تعامل و چانه‌زنی جمعی با آموزش کارگران و کارفرمایان در جمهوری اسلامی ایران دعوت به همکاری شدند. حکومت اضافه می‌کند که هم‌اکنون اصلاحیه‌ای برای قانون کار برای بررسی فنی و برای تصویب نهایی در دستور کار دولت است.

۸۹۱: حکومت اعلام کرده است که پاراگراف ۴۱ از ماده ۱۰۱ برنامه چهارم توسعه ملی اصلاحات قانون کار، قوانین امنیت اجتماعی و ارتقاء حقوق اساسی کار و هم‌خوانی آنها با کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار را در نظر دارد. برای اجرای ماده ۱۰۱ و به‌ویژه ارتقاء آزادی اجتماعات و حق به مذاکره جمعی، اصلاحیه‌ای آماده شده تا جایگزین مواد ۷، ۲۱، ۲۴، ۲۷، ۴۱، ۹۶، ۱۱۲، ۱۱۹، ۱۹۱ و ۱۹۲ قانون کار جاری شود. درخواست برای اصلاحات به‌طور رسمی در کابینه دولت در تاریخ ۳۰ نوامبر ۲۰۰۶ تصویب شده است. کمیته اقتصادی کابینه بر روی اصلاحات پیشنهادی در قانون کار فعالیت می‌کند و پیشنهادات کابینه در مورد این اصلاحات در تاریخ ۵ آگوست ۲۰۰۷ به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال شده است.

۸۹۲: یک سری از نشست‌های تخصصی و سه جانبه برای اصلاحات قانون کار برگزار شده که نتیجه آن لایحه‌ای برای قراردادهای کار و استخدام بوده است. به گفته حکومت، این لایحه بر سیاست‌های بیمه، امنیت اجتماعی، قراردادهای پیمانی و اصلاحات فصل ششم قانون کار تمرکز دارد. حکومت اعلام کرده است که در این لایحه به توصیه‌ها و نظرات سازمان بین‌المللی کار توجه شده است. به ویژه توصیه‌های این کمیته بر اساس این لایحه پیشنهادی و برخلاف قوانین موجود، مجوز دولت برای ایجاد یک اتحادیه حمل و نقل لازم نیست. به علاوه، ثبت انجمن‌های کارگران صرفاً

برای کمک به حکومت در جهت معرفی بهترین نمایندگان آنها به کنفرانس بین‌المللی کار (ILC) و دیگر سازمان‌های مربوط از جمله شورای عالی کار است.

۸۹۳: حکومت اعلام کرد که براساس توصیه‌های فعالین اجتماعی و به‌ویژه کارگران، مجلس در ۱۶ ماه می سال ۲۰۰۷ «برنامه رفع موانع سرمایه‌گذاری صنعتی و تولیدی» را تصویب کرده است که هم‌اکنون اجرا می‌شود. مواد ۹ و ۱۰ این برنامه، اصلاحاتی را برای برخی مواد قانون کار موجود پیشنهاد می‌کند. کمیسیون اقتصادی مجلس پیشنهاد دیگری را بررسی می‌کند که در تاریخ ۲۴ ژانویه ۲۰۰۸ توسط وزارت صنعت به تصویب رسیده و در آن بر «بازنگری و اصلاح قانون امنیت اجتماعی و کار برای بهینه کردن هزینه تولید» تاکید شده است (این پیشنهاد به پاسخ حکومت ضمیمه شده است).

۸۹۴: حکومت اعلام کرده است که برای دریافت کمک فنی سازمان بین‌المللی کار در زمینه اصلاحات قانونی مشتاق است. به گفته حکومت، در مورد درخواست کمیته برای انجام تحقیقات مستقل و کامل در زمینه اتهامات وارده در مورد بازداشت، بررسی‌های مستقلی تنها با نظارت نظام قضایی در حال انجام است. حکومت خاطر نشان کرده است که به‌طور غیررسمی بررسی‌هایی در زمینه این اتهامات به عمل آورده و معتقد است که تجاوز به حقوق اساسی و خشونت در دوران بازداشت یا حبس باید مورد بررسی‌های مستقل قرار گیرد. حکومت اعلام کرده که MLSA، بررسی مستقل توسط سازمان بازرسی کل کشور (SGIO) را درخواست کرده است و این خواسته را از مرکز حمایت از حقوق بشر کرده و از آنها خواسته است حکومت را در جریان یافته‌های خود قرار دهند. به گفته حکومت، این مرکز حمایت از حقوق بشر، مهم‌ترین هیات در جمهوری اسلامی ایران برای حمایت از حقوق بشر است و در تضمین حقوق اساسی شهروندان مصمم است. حکومت می‌افزاید که این مرکز از نمایندگان مجموعه‌های قضایی، مقننه و مجریه تشکیل شده است و نمایندگان پلیس و نیروی انتظامی در آن تجاوز به حقوق بشر توسط سازمان‌های حکومتی و دیگر مجموعه‌ها را بررسی می‌کنند. به علاوه حکومت اعلام کرده است که شکایت‌ها می‌توانند به سازمان بازرسی کل کشور ارسال شود که سازمان نظارت و بررسی مستقلی است و بر مجموعه دولت برای

تضمین کارکرد صحیح و اجرای درست قانون و رسیدگی به شکایات مربوط به سوء رفتار توسط پلیس و دیگر نیروهای انتظامی نظارت می‌کند.

۸۹۵: حکومت در مورد درخواست کمیته در زمینه قرارداد ۴۳ کارگر که تمام شده، اطلاعاتی در مورد حکم‌های دادگاه عدالت اداری برای این کارگران اخراج از شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ارائه کرده است. حکومت در این زمینه به ماده ۲۷ قانون کار رجوع می‌کند:

اگر یک کارگر، بعد از ارسال اخطاریه‌ها که بی‌توجهی به آنها اهمال و قصور تلقی می‌شود، به کارهای غیرقانونی خود ادامه دهد ممکن است توسط کارفرما پس از گرفتن مجوز از اعضای شورای کار اسلامی برکنار شود. اگر شورا چنین مجوزی را صادر کنند، اتحادیه حمل و نقل می‌تواند دستور به برکناری کارگر دهد. در هر صورت، کارفرما متعهد به پرداخت خسارت به کارگر عزل شده و حقوق قانونی دستمزدهای عقب‌افتاده وی و سود آن، که حداقل باید معادل یک ماه حقوق برای هر سال کار وی در شرکت باشد، است.

در هر یک از موارد بالا، اگر طرف‌های درگیر به توافق در مورد پایان کار نرسد، پرونده به هیات اولیه ارجاع داده می‌شود. اگر این هیات در حل اختلاف موفق نشود، پرونده به هیات حل اختلاف رجوع داده می‌شود. در این زمان قرارداد کار معلق فرض می‌شود. در شرکت‌ها و کارخانه‌هایی که تابع قانون کار نیستند یا جاهایی که نمایندگان کارگران و شورای کار اسلامی در آنجا حضور ندارند، حکم نهایی هیات سه جانبه برای لغو قرارداد کار ضروری است (طبق ماده ۱۸۵ قانون کار)

۸۹۶: حکومت نسخه‌هایی از حکم‌های کمیته‌های انضباطی و آراء دادگاه اداری دولت و هیات حل اختلاف را ارائه کرده است.

حکم‌های هیات حل اختلاف تهران

۸۹۷: حکومت اعلام کرده است که هیات حل اختلاف تهران حکم بازداشت مسعود فرونی‌نژاد، همایون جابری، حسن سعیدی، غلامرضا حسنی، غلامرضا میرزایی، حمیدرضا رضایی‌فرد، اصغر مشهدی، محمدصادق خندان، یوسف مرادی، حسن محمدی، غلامرضا خوشمرام و محمود حجاری را داده است. به علاوه این هیات اطلاع داده است که انفصال آنها از کار با ماده ۲۷ قانون کار در تضاد است و به همین خاطر

باید خسارت‌های وارده به آنها در دوران بیکاری جبران و حقوق و سود آن در این دوران به آنها پرداخت شود.

تصویب انفصال به خاطر نبود محیط دوستانه و توافقی برای استخدام

۸۹۸: هیات حل اختلاف تهران از انفصال حسن کریمی، علی‌اکبر پیرهادی، داوود نوروزی، محمد ابراهیمی، نوروز گوهری، سلطان علی‌شکری سیدیگلو، سیدرضا نعمت‌پور، هادی کبیری، عطاءالله باباخانی، حسین کریمی، حسن محمدی و امیر تاخیری حمایت کرده است. این هیات، انفصال‌ها را مخالف ماده ۲۷ قانون کار تلقی کرده اما با توجه به نبود محیط دوستانه و توافقی بین کارگر و کارفرما و اینکه انفصال‌ها خلاف اراده کارگران بوده، دستور داده که تمامی حقوق تاخیری، سودها و خسارتی معادل یک سال حقوق آنها به این کارگران پرداخت شود و همچنین معرفی آنها به بیمه بیکاری برای دریافت حقوق تا پیدا کردن شغل جدید را خواسته است.

انفصال‌های مطابق با ماده ۲۷ قانون کار

۸۹۹: هیات حل اختلاف نتیجه گرفته است که انفصال غلامرضا فضل‌ی، غلامرضا خانی، علی حسینی‌زاده، وهاب محمدی، یعقوب سلیمی، سید منصور حیات‌غیبی، ابراهیم مرادی، ناصر غلام، سعید ترابیان، سید داوود رضوی و عباس نژاد کدایک مطابق با ماده ۲۷ قانون کار صورت گرفته است؛ بنابراین هیات از این انفصال‌ها حمایت می‌کند و حکم داده که کارفرما حقوق و پاداش قانونی آنها را تسویه کند.

حکم‌های دادگاه اداری دولت و ارجاعات هیات حل اختلاف

۹۰۰: حکومت اعلام کرده است که حکم انفصال نهایی کارگران زیر توسط هیات حل اختلاف به دادگاه اداری دولت ارجاع داده شده است: ابراهیم مرادی، سعید ترابی، سیدمنصور عینی، محمدابراهیم نوروزی گوهری، امیر تاخیری، سیدرضا نعمتی‌پور، یعقوب سلیمی، غلامرضا فاضلی، صفرعلی راد، غلامرضا خانین و علی‌اکبر پیردی. این دادگاه تنها از شکایت آقای ابراهیم مرادی حمایت کرده است و حکم انفصال آن را رد کرده و پرونده‌اش را به هیات حل اختلاف ارجاع داده است. حکومت اعلام کرده است که درخواست حسین دهقان در مورد بازنشستگی زودهنگام وی است و حکم صادر شده که در حوزه صلاحیت هیات حل اختلاف نیست.

۹۰۱: حکومت در مورد درخواست کمیته برای تحقیق مستقل در مورد حمله به نشست‌های اتحادیه حمل و نقل در ماه‌های مارس و ژوئن ۲۰۰۵، تاکید کرده است که به صورت جدی هر اتهامی را بررسی می‌کند و معتقد است که پدرفتاری‌های غیرقانونی و ناعادلانه باید فوراً توسط هیات‌های مستقل مورد بررسی قرار گیرد اما از طرف دیگر بیان کرده که این حادثه نتیجه درگیری‌های داخلی اتحادیه حمل و نقل بوده است. حکومت اعلام کرده است که به همراه قوه قضائیه، به‌عنوان هیات بی‌طرف، نمی‌تواند در این درگیری‌ها به نفع یک طرف وارد شوند، مگر اینکه درخواستی از سوی قوه قضائیه ارسال شده باشد. بنابراین، این شکایت‌ها اجرای ماده ۶۱۵ قانون کیفری اسلامی را لازم دارد که دستور به اجرای مجازات علیه تمامی طرف‌های درگیر می‌دهد؛ ماده ۶۵، پاراگراف ۶۵ از قانون کیفری اسلامی بیان می‌کند که هر نوع بررسی پرونده مستلزم دریافت شکایت است. در رابطه با حملات به اعضای خانه کارگر، سندیکای کارگران تهران و شرکت اتوبوسرانی (اتحادیه) باید شکایت رسمی برای پیگرد قانونی وجود داشته باشد.

همچنین ابراهیم نوروزی گوهری، عضو هیات رئیسه اتحادیه شکایتی علیه نیروهای انتظامی به‌خاطر استفاده از زور ارائه کرده است؛ نخستین جلسه دادگاه رسیدگی به شکایت گوهری برگزار شده و دادگاه دستور بررسی ضرب و شتم‌ها را داده است. حکومت متعهد به پیگیری هرچه سریع‌تر از طریق گروه بازرسان قضایی منتقل شده است.

۹۰۲: حکومت در مورد درخواست کمیته برای انجام بررسی مستقل در زمینه پدرفتاری با آقای منصور اسانلو، اعلام کرده است که اسانلو و وکیل وی ممکن است شکایت جدیدی به قوه قضائیه در مورد نقض حقوق بشر و شهروندی ارائه کنند. قوه قضائیه به بررسی این چنین پرونده‌هایی متعهد است و همچنین حکومت اخیراً برخی از افراد مرتکب به خشونت را مجازات کرده است. همچنین حکومت اعلام کرده است که لایحه حمایت از حقوق شهروندی نشانه تحمل‌ناپذیر بودن تجاوز به حقوق شهروندی است و قوه قضائیه دغدغه حمایت از افراد در برابر این قبیل از خشونت‌ها را دارد. این لایحه به پاسخ حکومت ضمیمه شده است.

۹۰۳: حکومت در مورد درخواست کمیته در زمینه وضعیت سلامت اسانلو و فراهم کردن مراقبت‌های پزشکی برای وی،

مدعی شد که اسانلو به بهترین خدمات پزشکی موجود در جمهوری اسلامی ایران دسترسی دارد. حکومت مدعی شد که در حالی‌که وی در بازداشت به‌سر می‌برد به بهترین مراقبت‌های چشم پزشکی و جراحان چشم به پیشرفته‌ترین بیمارستان جمهوری اسلامی دسترسی داشته است؛ همچنین وی به‌طور مداوم معاینه پزشکی داشته است. نامه غیررسمی رئیس بازداشتگاه اوین در تاریخ ۵ ماه نوامبر مبنی بر اینکه آقای اسانلو از زمان انتقال به اوین مراقبت‌های پزشکی دریافت کرده است. پاسخ حکومت ضمیمه شده است. حکومت همچنین اعلام کرده است که در بررسی هر نوع خشونت و تجاوز به حقوق مدنی و بشری در زندان مصمم است و در مورد هر مساله‌ای در این زمینه توسط نمایندگان خود فوراً آگاه می‌شود.

۹۰۴: حکومت در مورد درخواست کمیته برای آزادی فوری و رفع اتهام علیه اسانلو، اعلام کرده است که در پی اقدامات قانونی برای عفو و آزادی وی است. حکومت افزود، معتقد است که کارگران نباید زندانی شوند و باید سهم خودشان در توسعه و پیشرفت جامعه را انجام دهند. حکومت تاکید کرده است که معتقد است حبس مجازات مناسبی نسبت و قوه قضائیه درصدد است مجازات حبس را با دیگر اشکال مجازاتی جایگزین کند.

۹۰۵: حکومت در مورد آزادی فوری آقای مرادی و رفع اتهامات علیه وی، اعلام کرده است که این مساله در حوزه صلاحیت قوه قضائیه است که حکم دادگاه را تغییر دهد و رفع اتهام کند. حکومت اعلام کرده است که نمی‌تواند در امور و احکام قوه قضائیه دخالت کند. حکومت می‌افزاید که اسانلو حق دارد که برای تغییر تصمیم دادگاه از مکانیزم‌های موجود در قانون استفاده کند.

۹۰۶: حکومت در مورد نگرانی در زمینه حقوق کارگران در برگزاری اجتماعات صلح‌آمیز، اعلام کرده است که MLSA آیین‌نامه‌ای در زمینه مدیریت و کنترل تظاهرات کارگری و اتحادیه حمل و نقل تصویب کرد تا اشتباهات و کج‌فهمی‌ها نیروهای انضباطی در این رویدادها را کاهش دهد که در تطابق با خواسته کمیته است. علاوه بر این، این آیین‌نامه هدفش آموزش و مشاوره به نیروهای امنیتی و انتظامی در مورد اصل غیرخشونت‌آمیز بودن رفتار آنها در برابر معترضان اتحادیه حمل و نقل و کارگری است. برای قدرت و مشروعیت دادن به این

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

آیین‌نامه، به‌طور رسمی در شورای عالی امنیت ملی به تصویب رسیده است.

۹۰۷: حکومت نسخه‌ای از آیین‌نامه و همچنین نسخه‌ای از مکاتبات اخیر MLSA با شورای عالی امنیت ملی و وزارت کار در این زمینه را ارسال کرده است که نشان می‌دهد که درخواست، مورد توجه سرویس‌های امنیتی قرار گرفته است.

۹۰۸: MLSA در صدد است گزارشی مفصل از دستورات کلی خود آماده کند و برای تبدیل آنها به آیین‌نامه به دیگر مقامات مربوطه ارسال کند. حکومت نسخه‌ای از مکاتبات خود در تاریخ ۵ مارس ۲۰۰۷ که نشان‌دهنده ارسال دستوراتش به استاندار فارس است، به پاسخ خود ضمیمه کرده است؛ در این سند خواسته شده که این آیین‌نامه اجرا و بر اجرای آن نظارت شود.

۹۰۹: حکومت در مورد درخواست کمیته برای پذیرفتن مشاوره فنی، اعلام کرده است که بسیاری از مشکلات کارگری و صنعتی جمهوری اسلامی ایران به بهترین شیوه با گروه فنی سازمان بین‌المللی کار مورد مشورت قرار گرفته است و این روابط را گام‌های سازنده‌ای در اجرای کنوانسیون‌های شماره ۸۷ و ۹۸ می‌داند. حکومت در فوریه ۲۰۰۸ از سازمان بین‌المللی کار مشورت خواسته و از طریق نمایندگان این سازمان با برخی انجمن‌های اجتماعی و مقامات حکومتی دیدار کردند و در جریان تمایل مجلس به بررسی جدی تصویب کنوانسیون‌های شماره ۸۷ و ۹۸ قرار گرفته‌اند.

بنابراین، حکومت مشتاقانه به دریافت چنین کمک‌هایی در آینده می‌نگرد و متعهد به تضمین اجرای اهداف آن است. حکومت اعلام کرده است که به‌زودی با این کمیته برای مشاوره فنی گفت‌وگو می‌کند و اطمینان دارد که اقدامات رهنمودی توسط حکومت و طرف‌های اجتماعی آن مورد قبول قرار می‌گیرد. از نظر حکومت چنین فعالیت‌هایی به اصلاح قانون کار و قوانین مربوط و همچنین تصویب کنوانسیون شماره ۸۷ که راه را برای انجام وظایف بیشتر کمیسیون هموار می‌کند، کمک زیادی می‌کند.

۹۱۰: حکومت سرانجام در مورد نگرانی‌های ابراز شده در ۳ دسامبر ۲۰۰۶ در زمینه بازداشت داوود رضوی، عبدالرضا ترازوی و غلامرضا غلامحسینی، اعلام کرده که بازداشت آنها به‌خاطر شرکت در اجتماعی غیرقانونی که توسط گروه‌های مخالف صورت گرفته و ارتباطی به فعالیت‌های آنها

در اتحادیه حمل و نقل ندارد.

G نتیجه کمیته

۹۱۱: کمیته اعلام می‌کند که در مورد تمامی آزار و اذیت‌های اعضای این اتحادیه، از جمله تنزل رتبه، انتقال و معلق کردن کار آنها نگران است و همچنان در مورد خشونت علیه فعالیت اتحادیه حمل و نقل، بازداشت‌های وسیع رهبران و اعضای این اتحادیه ابراز نگرانی می‌کند.

۹۱۲: کمیته تاکید می‌کند که همچنان حکومت باید تمام تلاش خود را برای اصلاح قانون کار و مطابق کردن آن با اصول آزادی اجتماعی، انجام دهد؛ به‌ویژه در زمینه حقوق کارگران و کارفرمایان با شکل دادن و پیوستن به سازمان‌های مطلوب خود، بدون توجه به سابقه و حضور پیشین آنها در مقام‌های مشابه در سطح ملی. در این زمینه کمیته شعارهای حکومت در مورد اصلاح قانون کار را یادآوری می‌کند. کمیته تاکید دارد که با تمایل اصلاحات پیشنهادی در قانون کار در سندی جمع‌آوری شود.

عبارت قراردادهای موقت کار و ایجاد شرایط جدید استخدام (پیشنهاد اصلاحی به ماده ۱۳۱ قانون کار) به اتحادیه‌های کارگری این اجازه را خواهد داد تا با ارائه حقوق کارگری در ایجاد اصناف و یا انتخاب نمایندگان صنفی سطوح محیط کاری را گسترش دهد. در ملاحظات یک قانون پیشنهادی ماده ۱۳۱ اظهار شده است که در صورتی که ۲ کارگر در محلی کاری یک انجمن تشکیل دهند، نماینده این انجمن باید به‌عنوان نماینده قانونی کارگران محسوب شود. کمیته همچنین تاکید دارد طبق ملاحظات ۴، قانون پیشنهادی ماده ۱۳۱ به سازمان اجازه می‌دهد در سطوح ملی گسترش یافته و در زمینه انتخاب نماینده کارگری در شوراهای مختلف توسط سازمان نمایندگان ارشد کارگران اقدام شود. کمیته درخواست کرده است، دولت نسبت به رویکرد پیشبرد و تطبیق این اصل اطلاعات لازم را ارائه کند و قاطعانه انتظار دارد قانون، از آزادی اصول اخلاقی در اتحادیه و انجمن‌ها در آینده نزدیک حمایت کند و مطابقت داشته باشد.

۹۱۳: کمیته همچنین متذکر می‌شود که از دولت درخواست کرده تا با اتخاذ تمامی راهکارها اطمینان حاصل کند که اتحادیه‌های کارگری قابلیت تشکیل و فعالیت بدون مانع در تعلیق قانون جدید را داشته باشند. این امر شامل پذیرش بالفعل سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نیز

می‌شود. در این زمینه کمیته عمیقاً متأسف است که دولت تنها به تکرار ملزم بودن به اجرای قوانین منصفانه و بدون تبعیض اکتفا می‌کند و بار دیگر از ارائه هرگونه خبر یا نشانه‌ای مبنی بر اجرای راهکارهای مناسب و تاثیرگذار نسبت به حقوق اساسی انجمن‌ها در فعالیت آزادانه و بدون تحریم شکست خورده است.

کمیته بار دیگر از دولت خواست تا با اجرای تمامی تلاش‌های خود به‌عنوان امری اضطراری اجازه تعدد اتحادیه‌های کارگری را بدهد و این امر شامل به‌رسمیت شناختن سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه می‌شود

توصیه‌های کمیته‌ی آزادی انجمن به دولت

کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا با تمامی تلاش، به‌عنوان امری ضروری اجازه گسترش و تعدد اتحادیه‌های کارگری از جمله رسمیت شناختن سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را بدهد. به این سندیکا تاکنون طبق قانون اجازه فعالیت داده نشده است.

که در حال حاضر باعث تعلیق و توقف در معرفی قانون اصلاحی شده است.

۹۱۴: با احترام به درخواست پیشین نسبت به داشتن استقلال کامل در بررسی اتهام مزاحمت‌ها در محل کار، اعضای در جریان تشکیل اتحادیه از ماه مارس تا ژوئن ۲۰۰۵ کمیته خواستار آن است که طبق نظر دولت و وزارت کار و امور اجتماعی نسبت به بررسی مستقل این امر توسط سازمان بازرسی کل کشور و سازمان‌های حامی حقوق بشر اقدام کند. کمیته درخواست دارد تا دولت سازمان را از یافته‌های خود مطلع کند. کمیته از دولت می‌خواهد تا جزئیات گزارش‌های سازمان‌های نامبرده را بلافاصله پس از ارائه شدن به این نهاد ارائه دهد و بار دیگر می‌خواهد با توجه به نتایج این اطلاعات با اعمال راهکاری ضروری نسبت به امنیت کارگران و شرکت‌ها اقدام کند تا افراد از هرگونه تبعیض در رابطه با عضویت در اتحادیه‌ها و یا فعالیت‌های اتحادیه‌های کارگری محفوظ باشند.

۹۱۵: کمیته پیشین خواستار ارائه نسخه‌ای از حکم هیات بررسی درباره ابطال قرارداد ۴۳ کارگر در ماه‌های مارس تا ژوئن ۲۰۰۵ و مارس ۲۰۰۶ است و اشاره دارد دولت با بررسی کامل و مستقل اتهامات و اخراج کارگران در ماه‌های فوریه تا ژوئن ۲۰۰۷

دادگاه انقلاب اسلامی در ماه اکتبر سال ۲۰۰۷ ، با ارائه مدارک موجود به جرم فعالیت علیه امنیت اجتماعی وی را گناهکار شناخت. در ادامه کمیته معتقد است در زمان بازداشت وی، دولت اطلاعاتی درباره اتهام آقای مددی ارائه نکرده است. کمیته سال جاری بار دیگر خواستار شد تا با رویکردهای لازم دولت آزادی آقای مددی را تامین کند. کمیته عمیقاً از عدم ارائه مدارکی درباره نشان دادن اتهامات آقای مددی توسط دولت ابراز تاسف می‌کند

توصیه‌های کمیته آزادی انجمن به دولت

کمیته بار دیگر خواستار آن است که دولت بلافاصله با تشکیل هیات مستقل قضایی حملات وارده به نشست‌های کارگری در ماه مه و ژوئن ۲۰۰۵ را بررسی کند تا حقایق را شفاف سازد و زمینه مجازات افراد مسوول را مهیا سازد و از تکرار چنین اعمالی جلوگیری کند. کمیته از دولت می‌خواهد تا این ارگان را نسبت به پیشرفت‌های به دست آمده مطلع و نسخه حکم دادگاه در ارتباط با نگرانی اتحادیه از حملات وارده را ارائه کند.

و خواستار بررسی جدی این موضوع است. ۹۲۱: پیش از این کمیته تاکید کرده بود که همه کارگران باید از داشتن حق تظاهرات صلح‌آمیز استفاده و از منافع شغلی دفاع کنند. به پلیس باید دستورات دقیق درباره عدم تهدیدهای جدی شود و مردم دستگیر نشوند. (مراجعه به خلاصه تصمیمات و قوانین آزادی انجمن و کمیته‌ها چاپ پنجم سال ۲۰۰۶ صفحات ۱۳۳ و ۱۵۱) از دولت خواسته شده تا با اعمال رویکردهای ضروری، بدون تاخیر شرکت اعضای اتحادیه‌ها در تجمع صلح‌آمیز بدون ترس از تحریم دولت تامین شود تا اعضای اتحادیه‌ها مجرم و دستگیر نشوند.

۹۲۲: کمیته تاکید دارد دولت تمهیداتی را از طریق رویکردهای MLSA با هدف پیشبرد اصول کاری، کنترل و مدیریت تظاهرات مربوط به اتحادیه‌های کارگری اتخاذ کند.

۹۲۳: کمیته با اشاره به اصول پیش‌نویس متذکر است که طبق بخش MLSA ، A ، باید به قوانین مرتبط و شاخصه‌های حقوق شهروندی اتحادیه کارگری، استانداردهای جهانی کار را معرفی کند.

طبق بخش C، وزارت دادگستری ملزم به تنظیم قوانین در رابطه با احترام به حقوق شهروندی در تظاهرات و اعتصابات کارگری است. تمامی بخش‌های مرتبط از جمله پلیس، نیروی امنیتی و نیروهای انتظامی باید با تمرین

مستقل قضایی این حملات برپا کند تا باعث شفافیت حقیقی پذیرش مسوولیت و مجازات کسانی شود که در آینده چنین اعمالی را تکرار می‌کنند.

کمیته از دولت می‌خواهد تا با ارائه مراحل پیشرفت این امر از جمله نسخه نهایی دادگاه قضایی را به اطلاع برساند.

۹۱۸: با احترام به پیشنهادات پیشین برای اجرا و بررسی مستقل اتهامات وارده به آقای اسانلو در جریان بازداشت ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ تا آگوست ۲۰۰۶، کمیته عمیقاً متاسف است که دولت اعلام کرده است که آقای اسانلو ممکن است نسبت به تجاوز به حقوق شهروندی به قوه قضائیه شکایت کند.

کمیته معتقد است که بازداشت آقای اسانلو در ۲۶ دسامبر ۲۰۰۵ تا ۲ آگوست ۲۰۰۶ و بررسی‌های انجام شده نه تنها نشانگر دخالت در فعالیت آن اتحادیه بلکه تجاوز به آزادی‌های شهروندی بوده است. (گزارش ۳۵۰-۱۰۹۳)

۹۱۹: با توجه به نگرانی‌های پیشنهادی نسبت به آزادی سریع آقای اسانلو و ارائه خدمات کامل برای وضعیت جسمانی، دولت اطمینان داد و اعلام کرد که تمامی کمک‌های پزشکی برای وی فراهم شده است. کمیته متذکر است مدیر زندان اوین در ۵ نوامبر ۲۰۰۷ اعلام کرد آقای اسانلو کمک‌های دائم دریافت کرده و از زمان حضورش در اوین ۳ بار به کلینیک پزشکی خارج از زندان برده شده و خدمات پزشکی دریافت کرده است. دولت بیشتر تاکید دارد بهترین خدمات پزشکی موجود در ایران در اختیار اسانلو قرار داده است؛ از جمله عمل توسط بهترین جراح چشم کشور. دولت می‌خواهد با عملکرد ضروری نسبت به آزادی سریع وی اطمینان دهد که اتهامات از بین برود؛ از جمله اتهاماتی مانند کمبود کمک‌های پزشکی. کمیته خواستار ارائه خدمات پزشکی کامل برای بررسی وضعیت سلامتی اسانلو است.

۹۲۰: کمیته در گذشته از دولت خواسته

بود تا برای آزادی بلافاصله ابراهیم مددی اقدام و اتهامات وی را رفع کند. همچنین درخواست شده بود اطلاعات کامل و دقیق نسبت به دادگاه وی ارائه شود. اطلاعاتی مانند مدارک مربوط به دادگاه، بررسی مستقل اتهامات و رفتار بد زمان بازداشت. کمیته ابراز تاسف می‌کند که در حالی که کمیته به دنبال عفو آقای مددی و پیگیری وزارت دادگستری بود، دولت در ارائه رویکردهای مرتبط به آزادی آقای مددی شکست خورد.

اقدام کند. در ارتباط با این امر کمیته متذکر می‌شود دولت به هیات رسیدگی به شکایات در استان تهران دستور بازگشت ۱۲ کارگر به کار خود و پرداخت خسارت از جمله حقوق عقب افتاده را صادر کند.

در عین حال هیات حکم ۱۳ کارگر دیگر این پرونده را به دلیل عدم محیط دوستانه و همکاری بین کارفرما و کارگر صادر کرد. در این میان هیات رسیدگی به شکایات استان تهران دادخواست اخراج ۷ کارگر اتحادیه در فوریه ۲۰۰۷ را متوقف کرد. چند تن از این افراد از دولت اجرایی درخواست کمک کردند که همه به جز ابراهیم مددی پذیرفته و به هیات رسیدگی ارائه شد.

۹۱۶: کمیته اشاره دارد حکم صادره به زبان انگلیسی ترجمه شده است. حکم دادگاه بررسی شکایات در زمینه بازگرداندن حقوق معوقه به مسعود فرونی‌نژاد و غلامرضا فاضلی صادر شد که مورد فاضلی به دلیل مداخله و برگزاری نشست و تظاهرات غیرقانونی و اشاعه شایعات بی‌پایه اعمال فشار برای منافع غیرقانونی رد شد. طبق این حکم، وی دیگر کارگران را تشویق به مداخله غیرقانونی در انضباط محیط کاری کرده است. کمیته معتقد است، بررسی حکم کوتاه بوده و خلاصه یک صفحه‌ای آن بدون دلایل لازم برای تصمیم‌گیری درباره تبعیض علیه اتحادیه رد شده است. کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا با اعمال راهکار مناسب اتهامات نادرست به کارگران و اعضای اتحادیه از سوی هیات بررسی شکایات استان تهران مرتفع شود و همچنین کارگران اخراجی مجرم بدون وارد شدن ضرر مالی به‌طور کامل به کار خود بازگردند. همچنین درخواست دارد در ارتباط با پرونده آقای مددی اقدام شود.

۹۱۷: به دنبال درخواست پیشین کمیته دولت بلافاصله بررسی کامل و مستقل قضایی نسبت به حملات وارده به جلسات اتحادیه در ماه می و ژوئن ۲۰۰۵ را اجرا کرد. کمیته عمیقاً متاسف است که دولت تنها تکرار کرد که دادخواست اتحادیه به دادستانی کل ارائه شده است، در حالی که اتحادیه خواستار بررسی سریع‌تر پرونده توسط تیم قضایی بود.

کمیته با اشاره به این امر متاسف است که هیچ قضاوتی برای پرونده اجرایی نشد (گزارش ۳۵۰ و ۱۰۹۳) کمیته آماده ارائه گزارش عدم پیشرفت در مقابل این موضوع است. در ارتباط با این اتهام‌ها کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد جلسه‌ای را برای بررسی

از توسل به راهکارهای امنیتی در مقابله با کارگران و اقدامات اتحادیه و تظاهرات کارگری خودداری کنند.

طبق بخش D، در عملیات ضربتی در کنترل ناآرامی‌های اجتماعی نباید از نیروهای مسلح استفاده شود. مرجع این موضوع به اصول انضباطی و امنیتی اجتماعی شورای امنیت بازمی‌گردد. ولی جزئیات این راهکارها ارائه نشده است.

طبق بخش E، به دنبال رویدادهای کارگری باید با مقامات مربوطه در مدیریت MISA در استان مربوطه ارتباط برقرار شود تا اطلاعات جامع ارائه و با پیگیری حکمی دوستانه صادر شود.

۹۲۴: کمیته از دولت می‌خواهد تا این سازمان را از پیشرفت‌های حاصل شده در اجرای حتمی پیش‌نویس و اجرای آن با اهتمام به اهمیت موضوع از جمله قوانین و معیارهای وزارت‌خانه‌های مختلف برای تشکیل تجمع‌ها مهم است. کمیته از دولت می‌خواهد تا با دریافت کمک‌های تکنیکی و فنی از سازمان بین‌المللی کار برای اجرای پیش‌نویس و ایجاد قوانین مشخص برگزاری تظاهرات صلح‌آمیز توسط نهادهای ذیربط بدون نگرانی از بازداشت و اتهام از سوی دولت طبق اصول آزادی انجمن‌ها را تامین کنند.

۹۲۵: کمیته پیش از این اعلام کرده بود که چندین فعال اتحادیه‌های کارگری بازداشت و یا در انتظار دادگاه به جرائمی مشابه آقای اسانلو و مددی هستند. کمیته از دولت درخواست کرده تا نسبت به توقف اتهامات وارده به اعضای اتحادیه به اسامی بابک‌خانی، ناصر غلامی، عبدالرضا ترازوی، غلامرضا غلامحسینی، غلامرضا میرزایی، علی زادحسین، حسن کریمی، سعید ترابیان و حیات غیبی اقدام کند. همچنین کمیته خواستار آزادی بلافاصله فعالین اتحادیه کارگری که در بازداشت به سر می‌برند و احترام به حکم دادگاه کارگران شده است. کمیته متذکر شده که دولت در این زمینه اطلاعاتی بیش از بیانه ۳ دسامبر ۲۰۰۶ مرتبط با بازداشت سید داوود رضوی، عبدالرضا ترازوی و غلامرضا غلامحسینی در اختیار کمیته قرار نداده است. آنان به حضور در تجمعات غیرقانونی توسط گروه‌های مخالف متهم شدند و اتهام‌های آنان ارتباطی با فعالیت‌های کارگری نداشته است. کمیته بار دیگر خواسته تا اتهامات این اعضا متوقف شده و بلافاصله آزاد شود. همچنین هرگونه حکم قضایی در احترام به کارگران تغییر کند.

۹۲۶: در انتها با توجه به درخواست‌های

پیشین برای ارتباط مستقیم کمیته با دولت، کمیته از این مساله استقبال و این اقدامات را به صورت مثبت بررسی کرده تا با نظارت بر موقعیت کنونی راهکارهایی برای پیشرفت ایجاد و بهترین جدول زمانی برای ملاقات با کمیته به‌زودی ارائه شود. کمیته انتظار دارد هیات اعزامی در مدت کوتاهی قادر به سفر به کشور باشند تا با همکاری با دولت به نتایج قابل توجهی در موارد مهم به خصوص پیش‌نویس قانون کار و دیگر اصول وابسته به تظاهرات اتحادیه کارگری و فعالان اتحادیه در بازداشت دست یابند.

توصیه های کمیته

۹۲۷: با توجه به نتایج نهایی کمیته از نهاد مسوول دعوت به عمل می‌آورد تا پیشنهادات زیر را تصویب کند.

۱) ملاحظه داشته باشید که اصلاحات پیشنهادی بند ۱۳۱ قانون کار به اتحادیه کارگری اجازه گسترش در محل کار و در سطوح ملی را داده و کمیته از دولت می‌خواهد تا اجرا و پیشرفت اصلاحات پیشنهادی را اطلاع داده و عمیقاً انتظار دارد قانون، از آزادی اصول و قوانین انجمن‌ها در آینده نزدیک حمایت کند.

۲) کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا با تمامی تلاش، به‌عنوان امری ضروری اجازه گسترش و تعدد اتحادیه‌های کارگری از جمله رسمیت شناختن سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را بدهد. به این سندیکا تاکنون طبق قانون اجازه فعالیت داده نشده است.

۳) کمیته از دولت می‌خواهد تا گزارشی کامل از بررسی‌ها به سازمان بازرسی کل و ستاد حمایت از حقوق بشر در ارتباط با اتهامات آزار و اذیت در جریان تاسیس اتحادیه از مارس تا ژوئن ۲۰۰۵ ارائه کند. کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد با توجه به اطلاعات داده شده در جریان بررسی‌ها راهکارهای ضروری نسبت به امنیت کارمندان و شرکت‌ها در مقابل تبعیض علیه عضویت در اتحادیه کارگری و فعالیت‌های اتحادیه اعمال کند.

۴) کمیته بار دیگر از دولت می‌خواهد تا با اعمال راهکارهای ضروری، ۱۳ فعال اتحادیه کارگری که از سوی هیات رسیدگی به شکایات اخراج شدند و دیگر فعالانی که هنوز به کار بازنگشته و مورد تبعیض قرار گرفته‌اند، بدون خسارت مالی و حقوقی به کار بازگرداند.

کمیته خواستار اطلاعات کامل از پرونده آقای مددی شده است.

۵) کمیته بار دیگر خواستار آن است که دولت بلافاصله با تشکیل هیات مستقل قضایی حملات وارده به نشست‌های کارگری در ماه مه و ژوئن ۲۰۰۵ را بررسی کند تا حقایق را شفاف سازد و زمینه مجازات افراد مسوول را مهیا سازد و از تکرار چنین اعمالی

توصیه‌های کمیته‌ی آزادی انجمن به دولت

کمیته از دولت می‌خواهد تا اطلاعات به‌دست آمده از پیشرفت در اجرای پیش‌نویس قوانین مدیریت، کنترل اتحادیه کارگری و تظاهرات مرتبط که در گذشته اشاره شد را ارائه کند. کمیته همچنین از دولت می‌خواهد تا با دریافت کمک و هم‌یاری فنی از سازمان بین‌المللی کار برای اجرای قوانین تلاش و نسبت به اجرا و برقراری تظاهرات مسالمت‌آمیز توسط نهادهای کارگری اقدام کند

جلوگیری کند. کمیته از دولت می‌خواهد تا این ارگان را نسبت به پیشرفت‌های به دست آمده مطلع و نسخه حکم دادگاه در ارتباط با نگرانی اتحادیه از حملات وارده را ارائه کند. ۶) با اشاره به بازداشت آقای اسانلو از ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ تا ۹ آگوست ۲۰۰۶ و اتهام‌های وارده به او که نه تنها دخالت در فعالیت‌های اتحادیه‌ای بوده بلکه تجاوز به آزادی‌های شهروندی نیز از اتهام‌های اسانلو محسوب می‌شود، کمیته از دولت می‌خواهد نسبت به پیگیری سریع و بررسی مستقل پرونده اقدام کند.

۷) کمیته با اشاره به تلاش‌های دولت متذکر است دولت با اعمال راهکارهای ضروری نسبت به آزادی بلافاصله آقای اسانلو اقدام و اتهامات باقی مانده را متوقف کند. با توجه به کمبود کمک‌های پزشکی کمیته خواستار اعمال خدمات کامل پزشکی به آقای اسانلوست.

۸) کمیته بار دیگر خواستار آن است که دولت با اعمال راهکارهای مناسب آزادی فوری آقای مددی و تشکیل هیات مستقل برای بررسی سوءرفتار با وی در زمان بازداشت را تامین کند.

۹) کمیته از دولت می‌خواهد تا اطلاعات به‌دست آمده از پیشرفت در اجرای پیش‌نویس قوانین مدیریت، کنترل اتحادیه کارگری و تظاهرات مرتبط که در گذشته اشاره شد را ارائه کند. کمیته همچنین از دولت می‌خواهد تا با دریافت کمک و هم‌یاری فنی از سازمان بین‌المللی کار برای اجرای قوانین تلاش و نسبت به اجرا و برقراری تظاهرات مسالمت‌آمیز توسط نهادهای کارگری اقدام کند. ■

بخش ۱: گزارش کلی

• الف. پیشگفتار

۱. مطابق اصل هفتم نظام نامه کنفرانس بین المللی کار، کمیته‌ای به منظور رسیدگی و تهیه گزارش، راجع به بند ۳ دستورجلسه، درخصوص اطلاعات و گزارش های مربوط به اجرای کنوانسیون‌ها و توصیه‌نامه‌ها تشکیل گردید. این کمیته با حضور ۲۴۶ عضو، شامل ۱۳۰ عضو دولتی، ۲۳ عضو کارفرمایی و ۹۳ عضو کارگری و نیز ۹ دستیار از اعضای دولتی، ۷۳ دستیار از اعضای کارفرمایی و ۱۳۶ دستیار از اعضای کارگری و نیز ۲۴ نفر ناظر از سازمان غیردولتی بین‌المللی کار خود را آغاز کرد.

۲. کمیته فوق، مسئولین زیر را به منظور اداره جلسات خود انتخاب کرد:

رئیس: آقای سرجیو پایزائو پارودو (عضو دولتی از کشور برزیل)

نایب رئیس: آقای ادوارد ای. پاتر (عضو کارفرمایی از ایالات متحده آمریکا)

نایب رئیس: آقای لوک کورتیک (عضو کارگری از کشور بلژیک)

منشی و گزارشگر: آقای کریستین هورن (عضو حکومتی، نامیبیا)

۱. برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص ترکیب کمیته مزبور، به گزارشات مربوط به ساختار کمیته‌ها، در بایگانی اسناد مشروط از شماره ۳ الی شماره ۳ از بخش (I) مراجعه کنید. همچنین برای دریافت فهرست سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی، به نخستین گزارش انتخاب کمیته، در بایگانی شماره ۲ اسناد مشروط رجوع نمایید.

۲۲۴. کمیته اجرای استانداردها با اظهار تأسف خاطر نشان می‌کند در حالی که قرار بود پاسخ هر یک از موارد لازم تا پایان سال ۲۰۰۸ میلادی توسط کشورهای بولیوی، برونودی، کیپ ورد (دماغه سبز)، کنگو، جمهوری چک، دومینیکن، گامبیا، گینه، گینه بیسائو، گینه استوایی، گویان، جمهوری اسلامی ایران، ایرلند، قرقیزستان، جمهوری دموکراتیک خلق لائو، لیبریا، نیجریه، پاراگوئه، فدراسیون روسیه، سن کیتس و نویس، سن لوچیا، سائوتومه و پرنسپ، سیرالئون، جزایر سلیمان، جمهوری متحدتانزانیای، تایلند، توگو، اوگاندا و بریتانیای کبیر (برمودا)،

دولت نهم و مقاله‌نامه‌ی یک‌صد و یازده

مقاله‌نامه‌ی شماره ۱۱۱ که در ۴ تیر ماه ۱۳۳۷ (۴ ژوئن سال ۱۹۵۸) در کنفرانس بین‌المللی کار در ژنو به تصویب رسیده، به موضوع «تبعیض در اشتغال و حرفه» پرداخته است. این مقاله‌نامه ۶ ماده دارد. ماده اول مفهوم «تبعیض» را در ۳ بند تعریف کرده است. از جمله بند اول این ماده می‌گوید: هرگونه محرومیت و یا برخورداری بر اساس نژاد، رنگ، جنسیت، مذهب، عقیده سیاسی، ملیت یا ریشه اجتماعی است که برابری رفتار و فرصت‌ها در امر اشتغال و حرفه را به نوعی بلااثر یا خدشه‌دار سازد.

در طول ۹۰ سالی که از عمر سازمان بین‌المللی کار می‌گذرد بیش از ۱۹۰ مقاله در مجمع عمومی این سازمان به تصویب رسیده و اعضاء مکلف شده‌اند که آن‌ها را رعایت کنند، اما برخی از دولت‌ها نمی‌خواهند یا نمی‌توانند برخی از این مقاله‌نامه‌ها را رعایت کنند. برای رسیدگی به وضعیت اجرای استانداردها و قواعدی که در این مقاله‌نامه‌ها تدوین شده است ساختارهای متعددی در سازمان بین‌المللی کار پیش‌بینی شده است. کمیته‌ی اجرای استانداردها یکی از همین ساختارهاست که اجرای این استانداردهای مصوب از سوی اعضاء را بررسی و نتیجه‌ی کار را گزارش می‌دهد. در ادامه ترجمه‌ی بخشی از گزارش این کمیته به مجمع عمومی نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار که به رعایت مقاله‌نامه‌ی ۱۱۱ از سوی دولت جمهوری اسلامی ارتباط دارد تقدیم شده است:

جزایر بریتیش ویرجین، جیبرالتار، جزایر فالکلند (مالویناس) و سن هلن) به این کمیته ارسال گردد، لیکن تاکنون هیچگونه اطلاعاتی در مورد نتیجه بررسی‌های انجام شده و درخواست‌های تصریح شده کمیته متخصصین دریافت نشده است.

• ملاحظات خاص

۲۳۳. طی برگزاری جلسات، اعضای دولتی کشورهای بحرین، بنگلادش، کامبوج، دماغه سبز، جمهوری آفریقای مرکزی، جمهوری چک، کومور، کنگو، ساحل عاج، جیبوتی، هائیتی، جمهوری اسلامی ایران، ایرلند، کنیا، کیریباتی، لیبریا، موزامبیک، نپال، نیجریه، گینه جدید پاپوا، پاراگوئه، فدراسیون روسیه، سودان، جمهوری متحده تانزانیا، جمهوری متحد تانزانیا (زنگبار)، تیمور لسته، توگو، اوگاندا و بریتانیای کبیر (برمودا)، جزایر بریتیش ویرجین، جیبرالتار، جزایر فالکلند (مالویناس) و سن هلن) متعهد شدند که تعهداتشان در قبال تهیه گزارش را هر چه زودتر انجام دهند.

• موارد خاص

در رابطه با اجرای کنوانسیون شماره ۱۱۱ مصوب ۱۹۵۸، راجع به منع تبعیض در

استخدام و اشتغال، کمیته به بیانیه دولت جمهوری اسلامی ایران و بحث‌های پیرامونی آن پرداخت و خاطر نشان ساخت که کمیته متخصصین پس از بررسی‌های خود مواردی را در رابطه با عدم تحقق موارد خواسته شده از جمهوری اسلامی ایران مطرح کرده است که عبارتند از: نبود هیچ گونه پیشرفتی در وضعیت گفتمان اجتماعی در کشور؛ فقدان اطلاعات لازم در مورد اقدامات عملی در رابطه با اجرای طرح‌ها و سیاست‌های کشور درخصوص برابری در استخدام و اشتغال و نتایج به دست آمده از آن؛ وضعیت موجود در رابطه با آموزش‌های شغلی و اشتغال زنان؛ وجود آگهی‌های شغلی و نیز قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز، وضعیت کنونی اقلیت‌های مذهبی به رسمیت شناخته نشده، به ویژه اقلیت بهایی و اقلیت‌های قومی؛ و نیز اهمیت حل و فصل اختلافات با سازوکارهای قابل دستیابی.

پس از ارائه شواهد از سوی دولت ایران مبنی بر تنظیم یک لایحه جامع جهت ممانعت از تبعیض در کار و آموزش، کمیته اظهار امیدواری کرد که در آینده نزدیک نسبت به تصویب یک قانون جامع فاقد هر گونه تبعیض که با کنوانسیون مزبور هماهنگی کامل داشته باشد، تلاش‌های لازم توسط دولت ایران صورت گیرد.

کمیته به بیانیه دولت اشاره می‌کند که در آن ذکر شده است ایران اطلاعات کامل از جمله آمار و ارقام تشریحی درخصوص همه مواردی که توسط این کمیته در سال‌های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ توسط کمیته متخصصین درخواست شده است را به آن ارائه خواهد کرد. دولت ایران همچنین اطلاعاتی درخصوص آموزش قضات و موارد مربوط به حقوق شهروندی را تهیه کرده و به پروژه مشترک خود با برنامه توسعه سازمان ملل درخصوص گسترش عدالت و پیشبرد حقوق بشر اشاره کرده است. دولت ایران اظهار داشته که قوه قضائیه، بخشی از احکام حکومتی را باطل و فاقد اعتبار اعلام کرده است.

همچنین درخصوص سهمیه دختران و پسران در دانشگاه‌ها اذعان داشته است چنین سهمیه‌ای در ۳۹ رشته وجود دارد که هدف از آن ایجاد توزان بین دانشجویان زن و مرد بوده است. دولت همچنین اطلاعاتی درباره موارد خاص پیرامون نقض حقوق اقلیت‌ها و تبعیض علیه زنان و نیز اطلاعاتی درخصوص برنامه‌های مربوط به ارتقای جایگاه زنان در

مشاغل مختلف و زنان کارآفرین فراهم کرده است. درخصوص بهایی‌ها، دولت به یک پرونده جدید اشاره کرده است که در آن یک نهاد بهایی نسبت به غصب غیرقانونی زمینش به دادگاه شکایت کرده و دادگاه نیز به نفع این نهاد بهایی حکم صادر کرده است. دولت ایران اذعان دارد که بافت فرهنگی و تاریخی جامعه موجب می‌شود که پیشرفت در قانون‌مداری و اجرای قانون در چارچوب کنوانسیون منع تبعیض در ایران به کندی پیش رود، اما متعهد شده است که به تلاش‌ها و مسیر رو به جلوی خود در این زمینه ادامه دهد. دولت ایران خواستار همکاری و هماهنگی بیشتر بین نهادهای دولتی و شرکای اجتماعی، و نیز خواستار کمک سازمان بین‌المللی کار شد.

کمیته ضمن اعلام این که درخصوص بسیاری از موارد مطرح شده در طی سالیان گذشته، پیشرفتی صورت نگرفته است از اینکه این پرونده همچنان نیازمند بحث و رسیدگی است اظهار تأسف کرد.

کمیته متذکر می‌شود که در طی آخرین بازدیدش از جمهوری اسلامی ایران در ژوئن ۲۰۰۸، از دولت خواسته است که اقداماتی عاجل را در رفع موانع مهم انجام دهد تا بتواند به وعده‌های سال ۲۰۰۶ خود عمل کرده و همه قوانین و رویه‌های حقوقی خود در این زمینه‌ها را تا سال ۲۰۱۰ با مفاد کنوانسیون مزبور منطبق سازد. کمیته قبلاً از دولت ایران درخواست کرده بود که اطلاعات کامل و مفصلی را در هنگام برگزاری جلسه ۲۰۰۸ کمیته متخصصین در اختیار آن قرار داده و به همه پرونده‌های باز پاسخ دهد. کمیته ضمن ابراز نگرانی، یادآور شد که علی‌رغم درخواست‌های ارائه شده راجع به بسیاری از موارد جدی که همچنان از درجه اهمیت بالایی برخوردار است دولت ایران تاکنون اطلاعاتی به کمیته متخصصین ارائه نداده است.

کمیته نسبت به عدم وجود گفتمان اجتماعی حقیقی در سطح ملی و نیز شرایط سرکوب آزادی تشکل‌ها در کشور، عمیقاً ابراز نگرانی کرد.

کمیته، همانند سال‌های قبل نسبت به این که در گذشته راجع به آموزش حرفه‌ای و شغلی زنان دستاوردهای خاصی حاصل شده باشد، از نبود شواهد عینی مبنی بر وجود نوعی پیشرفت واقعی در وضعیت آنان در بازار کار ابراز تردید و اظهار کرد، اطلاعات لازم درخصوص تعداد

زنانی که پس از فراگیری آموزش کار پیدا می‌کنند، همچنان ناقص است و نگرانی‌ها درخصوص قوانین فعلی و تصویب نشده که کار زنان را محدود می‌کند، باقی است. کمیته همچنین نیاز به اطلاعات بیشتر درخصوص نظام سهمیه‌ای در دانشگاه و چگونگی اجرای عملی آن و نیز دریافت اطلاعاتی در خصوص تأثیرات قانون جدید

توصیه‌ی کمیته‌ی اجرای استانداردها

کمیته ضمن ابراز نگرانی، یادآور شد که علی‌رغم درخواست‌های ارائه شده راجع به بسیاری از موارد جدی که همچنان از درجه اهمیت بالایی برخوردار است دولت ایران تاکنون اطلاعاتی به کمیته متخصصین ارائه نداده است.

کمیته نسبت به عدم وجود گفتمان اجتماعی حقیقی در سطح ملی و نیز شرایط سرکوب آزادی تشکل‌ها در کشور، عمیقاً ابراز نگرانی کرد.

بر اشتغال زنان که ساعات کاری را برای زنان دارای فرزند کاهش می‌دهد را خواستار و متذکر شد که موارد مهمی توسط کمیته متخصصین در این خصوص مطرح شده است که تاکنون بلاجواب مانده است.

کمیته، همچون گذشته نگرانی خود درخصوص وضعیت اقلیت‌های قومی و مذهبی، به ویژه در زمینه دسترسی یکسان آنان به کار و اشتغال، و نیز عدم توانایی دولت در تهیه اطلاعات آماری کافی در این خصوص را اعلام کرد.

کمیته استنتاج کرد که اقلیت بهایی، بدون آنکه دولت در سطح مسئولین اقدام خاصی را در ممانعت از تبعیض انجام دهد همچنان در دسترسی به آموزش و کار، قربانی تبعیض هستند.

کمیته مصرانه از دولت می‌خواهد که هم در تدوین قانون و هم در عمل، اقدامات ضروری و عاجل را در راستای تضمین اجرای کامل کنوانسیون، و استقرار گفتمان اجتماعی حقیقی در این زمینه انجام دهد.

کمیته از دولت می‌خواهد که در گزارش دوره بعد خود تمامی اطلاعات عینی، موثق و کامل را به کمیته متخصصین، ارائه و به مسائل مطروحه فیما بین پاسخ دهد. کمیته، همچنین اظهار امیدواری کرد که چنین اطلاعاتی باید نشانگر آن باشد که درخصوص همه مسائل مطروحه، پیشرفت عینی صورت گرفته است. ■

پابل «هماهنگی منطقه‌ای و بین‌المللی برای مواجهه با بحران اشتغال» دوشنبه، ۱۵ ژوئن ۲۰۰۹. ژنو
از راست: پروفیسور ماریا رودریگز مشاور ویژه اتحادیه اروپا در استراتژی لیسبون برای رشد و اشتغال؛ ولادیمیر اسپیدلا، کمیسونر اتحادیه اروپا برای اشتغال، امور اجتماعی و برابری فرصت‌ها؛ پاسکال لاهی، دبیرکل سازمان جهانی تجارت؛ سودا پایلا، وزیر کار هند؛ گالما مونتالانت، قائم مقام رئیس جمهور آفریقای جنوبی. و چارلز هودسن مجری برنامه از سی.ان.ان.

رهایی از بحران: پیمان جهانی مشاغل

اگر پیشنهاد گروه کارفرمایی سازمان بین‌المللی کار نبود چه بسا برنامه‌ی نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار بدون توجه به بحران جهانی که بازارهای کار را در کام خود فرومی‌کشید، طبق برنامه‌های از پیش تعیین شده برگزار می‌شد. اما گروه کارفرمایی با ارایه‌ی طرحی که ترجمه‌ی آن از سوی کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران به مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی جمهوری اسلامی ایران نیز ارایه شد، پیشنهاد کرد که برنامه‌ی نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار تغییر کند و با دعوت از رهبران کشورها و دولت‌ها و وزرای کار و رهبران سازمان‌های بین‌المللی و تشکل‌های کارگری و کارفرمایی نشست سران برای تدوین راهکارهای برون رفت از بحران جهانی اقتصادی را در جریان نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار برگزار کند. این پیشنهاد به تصویب رسید و روزهای ۱۵ تا ۱۷ ژوئن ۲۰۰۹ (۲۵ تا ۲۷ خرداد ۱۳۸۸) بزرگترین و مهم‌ترین نشست سازمان بین‌المللی کار در خلال نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار برگزار شد.

در این کنفرانس نکات بسیار مهمی مطرح شد و جا دارد که تشکل‌های کارفرمایی و مسئولان اقتصادی و به ویژه مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی آن‌ها را مورد توجه قرار دهند. اما سند مهمی که با عنوان «پیمان جهانی مشاغل» در این کنفرانس به تصویب رسید یک سند تاریخی است که ترجمه‌ی متن کامل آن در ادامه تقدیم می‌شود:

ارتقاء می‌بخشد، از اقشار آسیب پذیر حمایت می‌کند، به کشورها در تامین خدمات عمومی برابر یاری می‌رساند و کشورها را قادر می‌سازد تا به اهداف توسعه هزاره دست یابند.
۸. سازمانهای کارگری و کارفرمایی و دولتها متعهد می‌شوند که با هم کار کنند تا در موفقیت «پیمان مشاغل جهانی» سهیم باشند. دستور العمل کار شایسته سازمان بین‌المللی کار یک قالب کاری را برای این واکنش و پاسخ شکل می‌دهد.

II - اصولی برای ارتقاء بهبودی و توسعه

۹. اقدامات باید با دستور العمل "کار شایسته" و تعهداتی که توسط سازمان بین‌المللی کار و اعضای آن در بیانیه ۲۰۰۸ در خصوص عدالت اجتماعی برای جهانی شدن عادلانه برعهده گرفته شده است هدایت گردد.
۱۰. ما در اینجا یک قالبی کاری را برای دوره پیش رو و منبعی برای سیاستگذاری عملی به منظور ایجاد سیستمی چند جانبه، برای دولتها و کارگران و کارفرمایان ارائه می‌دهیم. این قالب کاری پیوند بین پیشرفت اجتماعی و توسعه اقتصادی را تضمین می‌کند و دربرگیرنده اصول ذیل است:

(۱). اولویت دادن به حمایت و رشد اشتغال از طریق ایجاد بنگاههای پایدار، خدمات عمومی با کیفیت، و حمایت اجتماعی مناسب برای همگان به عنوان بخشی از اقدام ملی و بین‌المللی جاری به منظور کمک به بهبود و توسعه. این اقدامات باید به سرعت به شکلی هماهنگ انجام شود.
(۲). ارتقای حمایت از زنان و مردان

I. واکنش کار شایسته به بحران

۱. بحران جهانی اقتصادی ودوره پس از آن به معنی آن است که جهان با دورنمای افزایش طولانی مدتی در بیکاری مواجه شده است که طی آن فقر و نابرابری عمیق تر می‌گردد. غالباً پس از گذشت چند سال از دوره بهبود اقتصادی مشکل اشتغال بهبود یافته است. در برخی کشورها، بهبودی و رهایی ساده از سطح اشتغال قبلی برای مشارکت موثر در اقتصادی قدرتمند و رسیدن به کارشایسته برای زنان و مردان کافی نیست.
۲. بنگاههای اقتصادی و اشتغال در حال نابودی است. پرداختن و توجه به این وضعیت باید به عنوان بخش تفکیک ناپذیر هر نوع برنامه مقابله جامع باشد.
۳. جهان باید بهتر عمل کند.

۴. نیاز به گزینه سیاست گذاری هم آهنگ در سطح جهان به منظور تقویت تلاشهای ملی و بین‌المللی است. در این روند تمرکز باید حول محور شغل، بنگاههای پایدار، خدمات عمومی برابر، حمایت از مردم و در عین حال حمایت از حقوق و ارتقای صدا و مشارکت باشد.

۵. این امر به احیای اقتصادی، روند جهانی شدن عادلانه، موفقیت و عدالت اجتماعی کمک خواهد کرد.

۶. جهان باید بعد از دوره بحران نگاهی متفاوت داشته باشد.

۷. واکنش و پاسخ ما باید در روند جهانی شدن عادلانه، اقتصادی سبزتر و توسعه مواردی سهیم باشد که بصورت موثرتری شغل و بنگاههای پایدار ایجاد می‌کند، به حقوق کارگران احترام می‌گذارد، برابری جنسیتی را

آسیب پذیر، یعنی کسانی که به سختی از بحران آسیب دیده اند از جمله جوانانی که در معرض خطر قرار گرفته اند، کارگران مهاجر و اقتصاد غیر رسمی نیروهایی با مهارت و دستمزد کم

(۳). تمرکز بر انجام اقداماتی به منظور حفظ اشتغال و تسهیل در انتقال از شغلی به شغل دیگر و نیز حمایت در دست یابی به بازار کار برای کسانی که فاقد شغل هستند

(۵). ایجاد یا تقویت خدمات اشتغال عمومی موثر و سایر نهادهای بازارکار دیگر افزایش دسترسی و فرصتهای برابر برای توسعه مهارتها، آموزش کیفیت و آموزش به منظور آماده شده برای بهبودی ورهایی از بحران

(۶). اجتناب از راه حل های حمایتی و نیز نتایج مخرب شرایط مارپیچی دستمزد همراه با کاهش قیمت و بدتر شدن شرایط کاری

(۷). ارتقای استانداردهای کاری بنیادی و سایر استانداردهای کاری بین المللی که از بهبود شغل و اقتصاد حمایت می کنند و نابرابری جنسیتی را کاهش می دهند

(۸). درگیر شدن در گفتگوی اجتماعی مانند سه جانبه گرایی و چانه زنی جمعی بین کارفرمایان و کارگران بعنوان روندهایی سازنده به منظور به حداکثر رساندن اثرات مقابله با بحران با توجه به نیازهای اقتصاد واقعی

(۹). تضمین این امر که اقدامات کوتاه مدت با پایداری زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی منسجم همراه است

(۱۰). تضمین هم افزایی بین دولت و بازار و مقررات موثر و کارآمد اقتصاد بازار از جمله ایجاد محیط زیست قانونی و قانونمندی که به ایجاد بنگاهها یعنی بنگاههای پایدار و ارتقای اشتغال زایی در سرتاسر بخشها یاری برساند و

(۱۱). سازمان بین المللی کار همراه با نهادهای بین المللی دیگر، نهادهای مالی بین المللی و نیز کشورهای توسعه یافته تلاش می کند تا انسجام سیاست گذاری را تقویت کند و کمک توسعه ای را تعمیق سازد و از کشورهای کمتر توسعه یافته، در حال توسعه و در حال گذار که دارای منابع مالی محدود و فضای سیاسی محدودی برای پاسخ به بحران هستند حمایت نماید.

III پاسخهای کار شایسته

۱۰. اصول فوق یک قالب کاری را ایجاد می کند که در محدوده آن هر کشور می تواند یک بسته سیاست گذاری خاص موقعیت و اولویتهای خود را فرموله سازد. آنها به صورتی مساوی می توانند به نهادهای چند جانبه اطلاع رسانی و از اقدامات حمایت کنند. بخشی از گزینه های سیاست گذاری خاص بشرح ذیل ارائه می گردد.

شتاب بخشیدن به ایجاد شغل، بهبودی شغل و بنگاههای پایدار

۱۱. به منظور محدود ساختن ریسک بیکاری دراز مدت و اشتغال های غیر رسمی رو به افزایش (که معکوس کردن روند آن دشوار است) نیاز به حمایت از ایجاد شغل و کمک به مردم در کار وجود دارد. برای رسیدن به این هدف، باید موافقت نمود که هدف ایجاد اشتغال کامل و پر ثمر و کار شایسته در کانون پاسخ به بحران قرار گیرد.

این پاسخها ممکن است شامل موارد ذیل باشد:

(۱). تقویت تقاضای موثر و کمک به حفظ سطح دستمزدها از جمله از طریق ارائه بسته های تشویقی اقتصاد کلان

(۲) کمک به جویندگان شغل از طریق:

(I) اجرای سیاستهای بازار کاری فعال هدف گذاری شده به صورتی صحیح و موثر

(II) ارتقای صلاحیت و افزایش منابع موجود در دسترس خدمات اشتغال عمومی تا بر اساس آن جویندگان کار بتوانند حمایت صحیح دریافت کنند.

همچنین در جایی که کار با نهادهای اشتغال خصوصی مطرح است این امر تضمین شود که خدماتی با کیفیت تامین گردد و حقوق مورد احترام قرار گیرد.

(III) اجرای برنامه های مهارت های کارآفرینی و حرفه ای برای خود اشتغالی

(۳). سرمایه گذاری در توسعه مهارت های کاری، ارتقای مهارت ها و مهارت های مجدد به منظور توسعه قابلیت اشتغال به ویژه برای آنهایی که کار خود را از دست داده اند یا در معرض از دست دادن کار هستند و گروه های آسیب پذیر

(۴). محدود ساختن یا اجتناب از دست

دادن شغل و حمایت از بنگاهها در حفظ نیروی کار از طریق طرحهایی محکم که از طریق گفتگوی اجتماعی و چانه زنی جمعی اجرا می شود. این موارد می تواند شامل مشارکت در کار و مزایای بیکاری بخشی باشد.

(۵). حمایت از ایجاد شغل در بین بخشهای اقتصادی، شناسایی اثر فزاینده تلاشهای هدف گذاری شده

(۶). شناسایی سهم بنگاههای کوچک و متوسط اقتصادی و بنگاههای خرد در ایجاد شغل و ارتقای اقدامات از جمله دستیابی به اعتبارات که محیطی مطلوب را برای توسعه آنها تضمین کند.

(۷). شناسایی این امر که تعاونی ها شغلهایی را در جوامع از تجارت های کوچک گرفته تا تجارت های بین المللی فراهم می کنند و برنامه های حمایتی را برای آنها مطابق با نیاز طراحی می کنند.

(۸). استفاده از طرحهای تضمین اشتغال عمومی برای اشتغال موقتی، برنامه های کاری عمومی اضطراری و سایر طرحهای ایجاد شغل مستقیم که بخوبی هدف گذاری شده و شامل اقتصاد غیررسمی نیز می گردد.

(۹). اجرای محیط قانونی حمایتی مناسب برای ایجاد اشتغال از طریق ایجاد و توسعه بنگاه پایدار و

(۱۰). افزایش سرمایه گذاری در شالوده، پژوهش و توسعه، خدمات عمومی و تولید و خدمات سبز به عنوان ابزاری مهم برای ایجاد شغل و تشویق فعالیت اقتصادی پایدار

ساخت سیستمهای حمایت اجتماعی و حمایت از افراد

۱۲. سیستمهای حمایت اجتماعی پایدار برای کمک به اقشار آسیب پذیر می تواند مانع ایجاد فقر فزاینده شود، به دشواریهای اجتماعی بپردازد و در عین حالی که به ثبات اقتصادی کمک می کند، قابلیت اشتغال را حفظ و ارتقاء بخشد. در کشورهای در حال توسعه، سیستم های حمایت اجتماعی می تواند فقر زدایی کند و در توسعه اجتماعی و اقتصادی ملی سهیم باشد. در وضعیت بحرانی، اقدامات کوتاه مدت برای کمک به بیشترین تعداد اقشار آسیب پذیر می تواند مناسب باشد.

(۱). کشورهای باید در هر کجا که مناسب باشد موارد ذیل را مورد توجه قرار دهند:

ملیتی و خط مشی اجتماعی وسیله ای مفید و مهم برای تمامی بنگاههای اقتصادی از جمله بنگاههای زنجیره عرضه است تا بتوان به بحرانها به شیوه ای مسئولانه از نظر اجتماعی پاسخ داد.

گفتگوی اجتماعی: چانه زنی دسته جمعی، شناسایی اولویتها، اقدامات تشویقی

۱۵. بطور خاص در ایام بروز تنش های اجتماعی شدید، احترام تقویت شده، و استفاده از مکانیزمهای گفتگوی اجتماعی از جمله چانه زنی جمعی در هر کجا که مناسب باشد حیاتی و ضروری می نماید.

۱۶. گفتگوی اجتماعی مکانیزم ارزشمندی برای طراحی سیاستهای مناسب اولویتهای ملی است. افزون بر این، مبنایی قوی برای ایجاد تعهد کارفرمایان و کارگران در اقدام مشترک با دولتها است که جهت غلبه بر بحران و دستیابی به بهبودی پایدار ضروری است. اگر این امر با موفقیت به انجام برسد، به ایجاد اعتماد در نتایج حاصله منتهی می گردد.

۱۷. تقویت ظرفیتهای مدیریت و بازرسی کار عنصر مهمی در اقدامات سنجیده در خصوص حمایت از کارگران، امنیت اجتماعی، سیاستهای بازار کار و گفتگوی اجتماعی است.

IV- راه پیش رو: شکل دهی جهانی شدن پایدار و عادلانه

۱۸. دستور العمل فوق با سایر ابعاد جهانی شدن در تعامل است و نیازمند ایجاد انسجام در سیاست و هماهنگی بین المللی است. سازمان بین المللی کار باید بصورت کامل با سازمان ملل متحد و تمامی سازمانهای بین المللی مرتبط همکاری کند.

۱۹. سازمان بین المللی کار از دعوت G۲۰ از سازمان بین المللی کار استقبال می کند و با سایر سازمان های مرتبط برای ارزیابی اقداماتی که اتخاذ شده و مواردی که برای آینده مورد نیاز است کار می کند.

۲۰. ما حمایت خود را از نقش سازمان بین المللی کار در محدوده هیات اجرایی ارشد سازمان ملل تایید می کنیم، امری که می تواند به ایجاد یک محیط بین المللی مطلوب برای کاهش بحران کمک کند. ما سازمان بین المللی کار را تشویق می کنیم که نقش تسهیل کننده را در تضمین اجرای منسجم و موثر سیاستهای اجتماعی و اقتصادی در این ارتباط ایفا کند.

کاهش حلاء دستمزد جنسیتی باید بخشی تفکیک ناپذیر از این تلاشها باشد.

۱۳. کشورهایی که دارای سیستمهای حمایت اجتماعی موثر و قوی هستند باید یک مکانیزم تعبیه شده ارزشمند را برای تثبیت و پرداختن به اثر اجتماعی بحران در اختیار داشته باشند. این کشورها ممکن است نیازمند تقویت سیستمهای حمایتی اجتماعی موجود باشند. برای سایر کشورها، اولویت این است که نیازهای فوری برطرف شود در حالی که مبنایی برای سیستم های قوی تر و موثرتر ایجاد می گردد.

تقویت احترام به استانداردهای بین المللی کار

۱۴. استانداردهای بین المللی کار مبنایی برای جانبداری و حمایت از حقوق در کار ایجاد می کند و در ساخت یک فرهنگ اجتماعی سهیم است. این امر بویژه در ایام بحران مفید است. به منظور جلوگیری از برونریز ماریپچ رو به نزول در شرایط کاری و نیز ایجاد بهبودی، شناسایی موارد ذیل بصورت خاص اهمیت دارد:

(۱) احترام به اصول و حقوق بنیادین کار برای تقویت شان و منزلت انسان اهمیت دارد. همچنین این امر در بهبود و توسعه مهم است. در نتیجه

(i) هشپاری را افزایش می دهد تا حذف و جلوگیری از افزایش در اقسام مختلف کار اجباری، کار کودک و تبعیض در کار حاصل گردد.

(ii) احترام به آزادی انجمن، حق شناسایی و شناخت موثر، حق چانه زنی جمعی بعنوان مکانیزمهایی برای گفتگوی اجتماعی مناسب در ایام تنش اجتماعی فزاینده در اقتصادهای رسمی و غیر رسمی افزایش می یابد.

(۲) تعدادی از مقاله نامه ها و توصیه های بین المللی کار، علاوه بر مقاله نامه های بنیادی با موضوع بحث مرتبط می باشد. این موارد شامل ابزارهای سازمان بین المللی کار در ارتباط با خط مشی اشتغال، دستمزدها، امنیت اجتماعی، رابطه استخدامی، فسخ استخدام، مدیریت کار و بازرسی، کارگران مهاجر، شرایط کاری در خصوص قراردادهای عمومی، ایمنی شغلی و بهداشت، ساعات کاری و مکانیزمهای گفتگوی اجتماعی می گردد.

(۳) بیانیه سه جانبه گرای اصول سازمان بین المللی کار مرتبط با بنگاههای چند

(i) معرفی طرحهای انتقال نقدی برای فقرا به منظور رفع نیازهای آنی آنها و فقر زدایی

(ii) حمایت اجتماعی صحیح برای همه - طراحی یک کف حمایت اجتماعی اساسی که شامل این موارد باشد: دسترسی به مراقبت بهداشتی، ایمنی درآمد برای کهنسالان و اشخاصی که دارای معلولیت هستند، مزایای کودک و امنیت در آمد ترکیب شده با طرحهای تضمین اشتغال عمومی برای بیکاران و نیروی کار فقیر

(iii) توسعه مدت و پوشش مزایای بیکاری (همگام با اقدامات مرتبط برای ایجاد انگیزه های کاری مناسب که واقعیههای جاری بازارهای کاری ملی را نیز در نظر بگیرد)

(iv) تضمین این امر که فرد بیکار طولانی مدت ارتباطش با بازار کار مثلاً از طریق توسعه مهارت برای قابلیت استخدام حفظ می گردد.

(v) تامین حداقل تضمین های مزایا در کشورهایی که در آنها حقوق بازنشستگی یا صندوق های مالی بهداشتی ممکن است بنحو صحیح در تضمین حمایت از کارگران تامین مالی نشود. همچنین در نظر گرفتن این نکته که با چه شیوه ای می توان بصورت بهتری از پس اندازهای کارگران در طراحی طرحهای آینده بهره مند گردید و

(vi) تامین پوششی مناسب برای کارگرهای موقتی و غیر منظم

(۲). تمام کشورها باید از طریق ترکیبی از حمایت درآمدی، توسعه مهارتها و اجرای حقوق برای برابری و عدم تبعیض به گروههای کم درآمدی که به شدت از بحران ضربه خورده اند کمک نمایند.

(۳). به منظور اجتناب از کاهش دستمزد ماریپچی، گزینه های ذیل باید راهنمای کار قرار گیرد:

- گفتگوی اجتماعی - چانه زنی جمعی - دستمزدهای حداقل مذاکره شده یا قانونی

دستمزدهای حداقل باید بصورت منظم مرور شده و همساز شود.

دولتها به عنوان کارفرما و تامین کننده باید به نرخهای دستمزد مذاکره شده احترام گذاشته و آن را ارتقاء بخشند.

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

۲۱. همکاری بویژه در موارد ذیل اهمیت دارد:

(۱) ساخت یک قالب کاری قانونی، نظارتی و از نظر جهانی منسجم تر و قوی تر برای بخش مالی، تا بتواند به اقتصاد واقعی خدمت کند، بنگاههای اقتصادی پایدار و کار شایسته را ارتقاء بخشد و از پس اندازه‌ها و حقوق بازنشستگی مردم بهتر حمایت کند.

(۲) ارتقای کسب و کارهایی که موثر و بخوبی تدوین شده باشد و بازارهایی که به همه سود برساند و از برنامه های حمایتی کشورها اجتناب کند. در محو موانع بر سر راه بازارهای محلی و خارجی، سطوح کشورها باید در نظر گرفته شود و (۳) لازم است تغییر وضعیتی به سوی یک اقتصاد همراه با تولید کربن پایین، و از نظر محیط زیست دوست اقدام شود. این امر به شتاب بخشیدن به بهبود کاری، کاهش فاصله اجتماعی و حمایت از اهداف توسعه و تحقق کار شایسته در این روند کمک می کند.

۲۲. برای بسیاری از کشورهای در حال توسعه، بخصوص کشورهای کم توسعه، رکود جهانی بیکاری ساختاری کم اشتغالی و فقر را در مقیاس وسیع تشدید می سازد.

ما نیازهای ذیل را برسمیت می شناسیم:

(۱) دادن اولویت بیشتر به تولید فرصتهای کار شایسته با ارائه برنامه های چند بعدی، با منابع خوب و منظم به منظور تحقق کار شایسته و توسعه در کشورهای کمتر توسعه یافته

(۲) ارتقای ایجاد اشتغال و ایجاد فرصتهای کار شایسته جدید از طریق ارتقا و توسعه بنگاههای اقتصادی پایدار

(۳) تامین آموزش فنی و حرفه ای و توسعه مهارتهای کارآفرینی بخصوص برای جوانان بیکار

(۴) پرداخت و توجه به اشتغال غیر رسمی به منظور دستیابی به انتقال به بخش اشتغال رسمی

(۵) شناسایی ارزش کشاورزی در اقتصادهای در حال توسعه و نیاز به ایجاد شالوده روستایی، صنعت و اشتغال

(۶) ارتقای تنوع اقتصادی از طریق ظرفیت سازی برای تولید ارزش افزوده و خدمات به منظور تحریک بخشیدن به تقاضای داخلی و بیرونی

(۷) تشویق جامعه بین المللی از جمله نهادهای مالی بین المللی به منظور تامین

وارانه منابع برای اجرای اقدامات مقابله ای دوره ای در کشورهایی که با محدودیتهای

سیاستی و مالی روبرو هستند (۸) حفظ تعهد در جهت افزایش کمک برای جلوگیری از مشکلات و موانع اهداف توسعه هزاره و

(۹) تشویق جامعه بین المللی به تامین کمک های توسعه ای، از جمله حمایت بودجه ای، ایجاد و ساخت یک کف

حمایتی اجتماعی بر مبنای ملی

۲۳. دولتها باید گزینه هایی مانند حداقل دستمزد را در نظر بگیرند که این امر می تواند فقر و نابرابری را کاهش دهد، تقاضا را افزایش بخشد و در ثبات اقتصادی سهیم باشد. مقاله نامه تثبیت حداقل دستمزد سازمان بین المللی کار، ۱۹۷۰ (شماره ۱۳۱) می تواند به عنوان یک راهنما مورد توجه قرار گیرد.

۲۴. این بحران جاری باید به عنوان فرصتی مورد توجه قرار گیرد که پاسخ های خط مشی برابری جنسیتی جدیدی را شکل می دهد. بسته های بهبود بخش در طی بحران اقتصادی لازم است اثرات آن را بر زنان و مردان در نظر بگیرد و ملاحظات جنسیتی را در تمامی اقدامات لحاظ کند. در بحث پیرامون بسته های بهبود بخشی، هم از نظر طراحی و هم ارزیابی موفقیت، زنان باید دارای صدایی معادل مردان باشند.

۲۵. اجرای توصیه ها و گزینه های خط مشی و سیاستهای پیمان جهانی مشاغل مستلزم تامین مالی است. کشورهای در حال توسعه ای که فاقد فضای مالی برای اتخاذ پاسخ و تدوین و اجرای خط مشی های مقابله ای هستند نیازمند حمایت ویژه می باشند. از کشورهای اهدا کننده و نهادهای چند جانبه دعوت می شود که تامین مالی از جمله تامین منابع برای غلبه بر بحران موجود را برای اجرای این توصیه ها و گزینه های سیاستی مورد توجه قرار دهند.

V- اقدام سازمان بین المللی کار

۲۶. سازمان بین المللی کار ضرورت اقتدار در حوزه های کلیدی پاسخ به بحرانها و ارتقای توسعه اقتصادی و اجتماعی را به رسمیت شناخته است. ظرفیت سازمان بین المللی کار برای انجام پژوهش و تجزیه و تحلیل داده های اجتماعی و اقتصادی در این بافت از اهمیت خاصی برخوردار است. این امر باید در کانون توجه کاری سازمان بین المللی کار با دولت ها، شرکای اجتماعی و سیستم چند جانبه قرار گیرد. موضوع مورد اشاره دربرگیرنده موارد ذیل

می باشد ولی البته فقط محدود به آنها نیست:

- اشتغال زایی

- طراحی حمایت اجتماعی و مدل های مالی

- برنامه های بازار کاری فعال

- مکانیزمهای تنظیم حداقل دستمزد

- نهادهای بازار کاری

- مدیریت کار و بازرسی کار

- برنامه های کار شایسته

- ایجاد و توسعه بنگاه اقتصادی

- استانداردهای بین المللی کار - اجرا

و نظارت

- گفتگوی اجتماعی

- جمع آوری داده ها

- برابری جنسیتی در بازار کار

- برنامه های کارگاهی در خصوص اچ آی

وی / ایدز و

- مهاجرت کار

۲۷. فعالیتهای ذیل می تواند کار عملی

ترسیم شده فوق را تقویت کند:

■ بهبود ظرفیت کشورها در تولید و استفاده از اطلاعات بازار کار از جمله رویه دستمزد به عنوان مبنایی برای تصمیم سازی در خصوص خط مشی های اطلاع رسانی شده، و جمع آوری و تحلیل داده های با ثبات برای کمک به کشورها تا بر اساس آن بتوانند پیشرفت های خود را مورد سنجش قرار دهند.

■ جمع آوری و انتشار اطلاعات در خصوص نحوه پاسخ دهی به بحران کشورها و بسته های بهبود بخش

■ ارزیابی اقداماتی که اتخاذ شده و مواردی که برای آینده مورد نیاز است، کار با دیگر سازمانهای مرتبط

■ تقویت مشارکت و همکاری با بانکهای توسعه منطقه ای و سایر نهادهای مالی بین المللی

■ تقویت ظرفیت مشاوره ای خط مشی و شناختی سطح کشور

■ اولویت بندی پاسخ به بحران در برنامه های ملی کار شایسته

۲۸. سازمان بین المللی کار متعهد می شود که منابع مالی و انسانی لازم را تخصیص داده و با سایر نهادهای دیگر همکاری کند تا بر اساس آن به اعضایی که خواستار دریافت چنین حمایتی هستند کمک کند تا بتوانند از پیمان جهانی مشاغل استفاده کنند. در انجام این کار، بیابانه ۲۰۰۸ در خصوص عدالت اجتماعی به منظور روند جهانی شدن عادلانه و راه حال های همراه با آن راهنمای کار سازمان بین المللی کار خواهد بود. ■

سخنرانی نیکولا سارکوزی
در نشست سران برای برون رفت از بحران

نیکولا سارکوزی: تنها چیزی که باید از آن ترسید خود ترس است

نیکولا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه یکی از سخنرانان «کمیته کل» بود که در نود و هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار به منظور بررسی راهکارهایی برای برون رفت از بحران جهانی در بازارهای کار برگزار شد. گفتنی است «کمیته کل» شکلی از اداره‌ی «مجمع عمومی» است که در آن بعضی از مقررات مربوط به محدودیت‌های نوبت‌دهی به سخنرانان در مجمع عمومی رعایت نمی‌شود، اما مصوبات آن را باید برای تصویب نهایی به مجمع عمومی ارایه کنند [برای آشنایی با قواعد اداره‌ی «کمیته کل» در مجامع عمومی به بخش «کارآمدسازی تشکلهای کارفرمایی» در سایت «شبکه اطلاع‌رسانی کارفرمایان ایران» (شاکا) مراجعه کنید].

در کمیته‌ی کل «نشست سران در مورد بحران جهانی اشتغال» بسیاری از چهره‌های سیاسی و اقتصادی جهان سخنرانی کردند و متن کامل این سخنرانی‌ها در سایت سازمان بین‌المللی کار در دسترس است. کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران امیدوار است بتواند در آینده ترجمه‌ی این سخنرانی‌های مهم را در اختیار علاقمندان قرار دهد. اما فعلا و در ادامه ترجمه‌ی سخنرانی نیکولا سارکوزی تقدیم می‌شود.

رئیس جمهور فرانسه در سخنان کوتاه خود گزارشی تاریخی از مشکلات نظام سرمایه‌داری ارایه می‌دهد و تأکید می‌کند که دنیا نمی‌تواند فقط با قانون عرضه و تقاضا کنترل شود و جهانی سازی نمی‌تواند بهانه‌ای برای ظفره رفتن از زیر بار مسئولیت‌های سیاسی، عقلانی و اخلاقی باشد. ترجمه‌ی این سخنرانی را بخوانید:

یان شومارد و تمام افرادی که در این لیست جای دارند.

همچنین از طرف کارگران از مارک بلوندل و از طرف کارمندان از جین بک اوشلین و پیر والین تشکر می‌کنم.

زمانی که این سازمان فشارهای بحران اشتغال بر روی حمایت‌های اجتماعی و زندگی مردم را بررسی می‌کرد، حضور شما در این سازمان اهمیت ویژه‌ای داشت. همه به نقش کلیدی شما در قبول مسئولیت‌های بین‌المللی در سطوح چند جانبه پی بردند که به خوبی در این برهه، تغییرات مورد نیاز برای اقتصاد، که به برخی بحران‌ها دچار می‌شد را بررسی می‌کردید.

در زمان ریاست شما بر اتحادیه اروپا، اولین قله‌های موفقیت آمیز تجدید سیستم مالی بین‌المللی توسط ابتکارات و اختیار عمل شما برافراشته شد. طرح G20 در واشنگتن از این افتخارات بود.

حوزه فعالیت‌های بین‌المللی شما به ILO نیز رسید: در پیام دلگرم‌کننده‌ای که شخص شما چند روز بعد از جلسه واشنگتن برای هیئت اجرای فرستادید، فرموده بودید که ILO باید صدای خود را در مذاکرات پارلمانی اخیر، که درباره تعیین یک سیستم نظارت جهانی جدید بود، رساتر کند. پیرو سخنان شما و هیئت اجرایی بیانیه‌ای در ۶ بند تنظیم و صادر کردیم.

شما همچنین ILO را به دادن طرح‌های

دعوت ریاست کنفرانس با عرض احترام و افتخار، از طرف اعضای هیئت مدیره کنفرانس، حضور ریاست جمهوری کشور فرانسه جناب آقای نیکولا سارکوزی را به نود و هشتمین نشست که به مناسبت نودمین سالگرد آغاز به کار این سازمان برپا شده است، خوش آمد عرض می‌کنم. تشریف فرمایی ایشان به این گردهمایی باعث افتخار ماست.

و حالا از دبیرکل کنفرانس برای ایراد معارفه رسمی دعوت به عمل می‌آورم.

دعوت دبیرکل از سارکوزی
آقای رئیس جمهور، باعث افتخار ماست که تشریف فرمایی شما را به کنفرانس ILO، درباره بحران جهانی کار، خوش آمد بگویم. حضور شما در این مکان، در ۹۰مین سالگرد تأسیس سازمان بین‌المللی کار، نشانه تأیید اهمیت جایگاه فرانسه در سازمان ما می‌باشد. ILO در تمام زمان فعالیتش از تدابیر و مشورت‌های افراد مهم و قابل توجه فرانسه از جمله: برنده جایزه صلح نوبل، لئون جواکس، آلبرت توماس و همچنین فرد در راس، فرانسیس بلانچارد، استفاده کرده است. و می‌خواهم از او به دلیل حضور در این جلسه به عنوان مدیرکل پیشین سازمان تشکر کنم و همین‌طور از آقایان ژیل در روبین، فیلیپ شرین و هیئت اجرایی ILO آقایان نیکول آمیلین، پل رمییر، الکساندر پارودی،

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل...

پیشنهادی ویژه‌ای برای تأمین پیشرفت و گسترش امور، که در مرکز اقدامات آتی برای دنیای سفارشات جدید قرار دارند، فراخوانید. فراخوان‌های شما و حمایت‌هایتان بزرگترین منبع الهام برای ماست. این چشم اندازها و قرارداد جهانی کار قدم بعدی ما در مسیر جهانی سازی ابعاد متفاوت جامعه است. در ماه ژوئن سال ۲۰۰۸ این کنفرانس بیانیه مهم عدالت اجتماعی را برای جهانی سازی عدالت پذیرفت. در نوامبر ۲۰۰۸ و بعد از آن در مارس ۲۰۰۹ هیئت اجرایی، مذاکرات پارلمانی درباره بحران در دراز مدت، که به G۲۰ معروف شد، برای شرح توجه ویژه به فشارهای اشتغال، مطرح کرد. جایگاه شما در این میان به خوبی مشهود بود. ما بسیار خوشحال هستیم که G۲۰ به چنین موقعیتی رسید.

جناب آقای رئیس جمهور، ما مشتاق شنیدن سخنان شما درباره این موضوع و دیگر موضوعات هستیم.

باز هم از حضور شما در این جمع سپاسگذاری می‌کنم.

سخنرانی سارکوزی

در چنین روزی ILO ۹۰ امین سالگرد تاسیس خود را جشن می‌گیرد. من دعوت مدیرکل سازمان بین‌المللی کار، آقای خوان سوماویا، که در راس ILO به عنوان فردی ستودنی به او احترام می‌گذارم، را پذیرفته‌ام چون در پی این بودم که مراتب احترام و ستایش خود را نسبت به قدیمی‌ترین سازمان بین‌المللی و نقشی که این سازمان از پایان جنگ جهانی اول در دنیا ایفا می‌کند اعلام دارم.

در این میان کسانی در جنگ، کشتار، رنج و عذاب زندگی می‌کردند. عده‌ای تصمیم می‌گیرند و اراده می‌کنند و می‌گویند: «دیگر کافی است!». آن‌ها می‌خواستند قانونی بر علیه خشونت صادر کنند. پس اتحادیه کشورها را برای غیرقانونی بودن جنگ بنا نهادند. ما همگی می‌دانیم که چه اتفاقی افتاد. عهدنامه چند جانبه‌ای در رابطه با جنگ گذاشته شد و راه را برای دیگران هموار کرد. تمام آن چه که باقی ماند رؤیای صلح بود به همراه جای زخمی بر روی نسل انسان و مقدار زیادی ویرانی، اشک و میلیون‌ها کشته.

اما در این میان و در میان این شکست پیروزی وجود داشت. در هنگام نوشتن عهدنامه چند جانبه، یک امتیاز ویژه در آن گنجانده شده بود و آن در زمانی نمود پیدا

کرد که گفتند: صلح عالمگیر و باثبات تنها در صورتی برقرار می‌شود که بر پایه عدالت اجتماعی باشد».

Saint - Just اعلام کرده بود که انقلاب فرانسه طلیعه دار اتفاقاتی بود که برای اولین بار در اروپا می‌افتاد اما در سال ۱۹۱۹ جنگ کاملاً به سمت عقاید انقلابیون سال ۱۷۸۹ پیش می‌رفت.

ایجاد ILO تاکید دوباره‌ای بود بر نادیده نگرفتن مجاهدت‌ها و تلاش‌های افراد. کار در کنار استقلال و سودمندی می‌توانست به آن‌ها توانمندی و آزادی بدهد. عدالت اجتماعی می‌توانست راه را برای صلح باز کند. این علت وجودی ILO بود. برای پایه گذاری کاری بزرگ به ایمان فنا ناپذیر و شجاعت نیاز است و آلبرت توماس، اولین رئیس ILO، در این راه، پیشگام بود. من می‌خواهم مراتب احترام خود را نسبت به این شخص بزرگ جامعه‌گرا اعلام کنم. او در تمام زندگی اش به دنبال بالاتر بردن سطح تلاش‌هایش بود. او اعتقاد داشت در اولین باری که افراد با یکدیگر ملاقات می‌کنند و در چشمان هم نگاه می‌کنند، در هر یک باری که با یکدیگر صحبت می‌کنند، صرفنظر از تمام موضوعاتی که موجب اختلاف آنها و جدایشان از یکدیگر می‌شود، راهی طولانی را برای درک یکدیگر طی می‌کنند.

او ILO را، تنها موسسه‌ای که در آن، تا امروز، نماینده ملت‌ها، کارفرمایان و کارگران در آن جمع می‌شوند را هدایت می‌کرد. این باور او بود که ILO به اعتباری خواهد رسید. او به گفتگویی اجتماعی در سطوح بین‌المللی رسید.

دموکراسی‌ها چطور در مقابل چالش‌های خطرناک سال ۱۹۳۰ ناتوان بودند؟ جواب ساده است. ستمی که به مردم وارد می‌شد، به موقعیت‌هایی که در آن بودند می‌انجامید. ملت‌ها و دولت‌ها تسلط بر جنگی که ایجاد شده بود نداشتند. آلبرت توماس در سال ۱۹۲۵ نوشت: «من با ناامیدی در جستجوی مسیری بودم که به تصویب عهدنامه‌هایی منجر شود.» ولی هیچ اتفاقی نیفتاد. در سال ۱۹۳۰ فریاد بر آورد که: «اگر ما بگذاریم که سال‌ها با بی‌توجهی ما بگذرد تحولات ناگهانی دوباره خواهند آمد و ما را در خود غرق خواهند کرد.» او درست می‌گفت. افراد کمی بودند که فهمیدند که او چه می‌گفت. تعداد کمی بودند که صدای او را شنیدند و جرات کمی برای عمل کردن به آنچه که او گفته بود وجود داشت.

به عنوان رئیس جمهور کشور فرانسه، می‌خواهم از شما سوالی بپرسم. آیا ما درصدد آموزش درس‌هایی که تاریخ به ما داد، برای جلوگیری از آنچه که قبلاً اتفاق افتاده، هستیم یا اشتباه‌های گذشته را تکرار می‌کنیم؟ اشتباه‌هایی که نتایجی مشابه با آنچه که در گذشته اتفاق افتاد، دارند و منجر به خطراتی می‌شوند که در گذشته ما را تهدید می‌کردند، به خصوص در حال حاضر که بحران اقتصادی از سال ۱۹۴۵ تا به حال بی‌سابقه بوده است؟

من از همه شما می‌پرسم. آیا می‌توانیم با صبر کردن چیزی بدست بیاوریم؟ فقر مفرط، قحطی و گرسنگی، کار اجباری و وضعیت بد زندگی در دنیا. آیا صبر کردن اقدام درستی است؟ در برابر خطراتی که ثبات و پایداری جهانی و بقای نوع بشریت را تهدید می‌کند، آیا باید صبر کنیم؟ در برابر فرسودگی منابع غیر قابل تجدید طبیعی چند سال باید صبر کرد، تا قبل از اینکه تولیدات متفاوتی ایجاد کنیم، به شیوه متفاوتی زندگی کنیم، انواع دیگری از انرژی را بهره‌برداری و استفاده کنیم؟ سیستم سرمایه‌داری کاملاً نامعقول شده و به هیچ قانونی احترام نمی‌گذارد. آیا منطقی است که بازهم منتظر بمانیم؟ یا می‌توانیم صبر کنیم، تا زمانی که بحران اقتصادی، اجتماعی به بحران اصلی سیاسی در سطح جهانی تبدیل شود، تا قبل از اینکه ما تصمیمی برای تغییر بگیریم؟ فکر نکردن برای مدت طولانی به این موضوعات خطر بزرگی را منجر می‌شود. آیا ما به اندازه کافی برای تعدیل کردن توانگری در مقابل فقر و تنگدستی صبر نکرده‌ایم؟

موضوع اصلی، تعدیل و تنظیم جهانی سازی است. دنیا نمی‌تواند تنها با قانون بازار عرضه و تقاضا کنترل شود. جهانی سازی برای ما نمی‌تواند بهانه‌ای برای طفره رفتن از زیر بار مسئولیت‌های سیاسی، عقلانی و اخلاقی باشد. اما این دقیقاً همان چیزی است که اتفاق می‌افتد اگر ما به مقررات جهانی مطرح شده عمل نکنیم.

در ماه ژوئن سال ۲۰۰۴ فیلیپ شروین، که مسئول انتخاب رئیس هیئت اجرایی در ILO بود، اعلام کرد: «پاسخ دهی به نیازها در نظارت بر جهانی سازی برای ILO در اولویت است». تفکر او از زمان خود جلوتر بود چون تعداد محدودی از مردم در حوزه سیاست اقتصادی بودند که این مسئله برایشان اهمیت ویژه داشته باشد. شما باید بتوانید

تمام فعالیت های بشریت به سمت تهیه مواد اولیه متمایل می شود. این موضوع یکی از خصوصیات جهانی سازی در ۲۰ سال گذشته می باشد. در نتیجه حق دادوستد یکی از مهم ترین حقوق شناخته می شود. اما سلامتی، آموزش، فرهنگ، اوضاع جوی و حتی کار مثل دیگر اجناس کالا نیستند.

ما می دانیم که فرانسه توانایی های خود را برای ترویج رعایت گوناگونی فرهنگی می گذارد و این توانایی درباره حق مربوط به بهداشت، حق کار، حقوق محیطی و حق

نیکولا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه:

دو نوع جهانی سازی وجود دارد. یکی جهانی سازی که به پیشرفت خارجی برای تصرف مشاغل و بازارها از دست دیگران توجه دارد و نوع دوم جهانی سازی که طرفدار پیشرفت داخلی است، مدل پیشرفته ای است از تفکر محصول بیشتر، مصرف بیشتر و همکاری بیشتر برای رسیدن به پیشرفت در تمامی زمینه ها.

نوع اول جهانی سازی در فضای غیر رقابتی است که به همراه از بین بردن تمام راه های معامله های غیرعادلانه و عدم بی اعتنایی به قدرت خرید و شرایط زندگی افراد می باشد. نوع دوم بر پایه افزایش بهره وری و بالا بردن استانداردهای زندگی و بهبود آن بنا شده است.

مدل اول پیشرفت اقتصادی را در برابر پیشرفت اجتماعی قرار می دهد و مدل دوم برخلاف اولی آنها را در کنار هم قرار می دهد. موضوعی که در حال حاضر اهمیت دارد، تبدیل نوع اول جهانی سازی به نوع دوم آن می باشد.

دادوستد تاثیر یکسان خواهد داشت.

فرانسه، تمام توانایی را برای مقاومت در برابر وسوسه های سیستم حمایت از تولیدات داخلی و دفاع از نظرهایی که WTO می تواند تصمیم قاطعی روی دیگران ارائه دهد، خواهد نهاد. هر کارگزاری باید نقش خود را برای مشخص کردن استانداردهای بین المللی و مهم تر از آن اجرای این

را نه به دنیای کار و نیروی انسانی که به مراکز مالی واگذار کنیم.

امید واهی چیست، در زمانی که بی مسئولیتی مردم را به جایی خواهد رساند که همه چیز را بدون نشان دادن کوچکترین واکنشی نسبت به بحران خواهند پذیرفت و حمایت و عدالتی درخواست نخواهند کرد و آن را قبول می کنند مثل اینکه هیچ اتفاقی نیفتاده است.

من کاملاً باور دارم که دنیای فردا به دنبال دلایلی است برای محکومیت هایی که هیچ کس نمی تواند از آن ها فرار کند. و این همان چیزی است که شما هنگامی که راه کاری برای رسیدن به کاری صحیح مطرح می کنید، متوجه آن می شوید.

من این موضوع را با جدیت می گویم و اهمیت این حرف را می دانم که ما چه با منطق پیش برویم و چه با زور، چه عادلانه برخورد کنیم و چه با خشونت و تندی، چه پشتیبانی و حمایت منطقی داشته باشیم و چه پشتیبان سیستم حمایت از تولیدات داخلی باشیم، به قوانینی نیاز داریم که استاندارد باشند و قابلیت پاسخگویی به نیازها را داشته باشند.

به من اجازه دهید که در این جا شفاف و صریح صحبت کنم. هیچ گونه هماهنگ سازی در جزئیات قانونگذاری قانون کار وجود ندارد و هیچ سوالی برای کشورهای ضعیف تر که کشورهای قوی تر و غنی تر بر روی آن ها اعمال نفوذ می کنند، پیش نمی آید. این امر کاملاً نامعقول است. برای مطرح کردن قانونی در میان ملت ها، برای بالا بردن افراد به جای پایین آوردن آن ها، چه چیزی مورد نیاز است؟ چطور می توانیم باور کنیم که ۵۰ ایالت در دنیا ۸ کنوانسیون را که حقوق بنیادین کار را مطرح می کنند، به تصویب نرسانده اند؟ ما چه دنیایی را می خواهیم؟ این سوالی است که باید از خود بپرسیم.

فرانسه، به نوبه خود، این سوال را با متعهد شدن و تصویب کنوانسیون کار دریاوردان و ارتقای چارچوب کنوانسیون ایمنی و بهداشت کار در آینده نزدیک، پاسخ می دهد. زمانی که از دیگران می خواهیم کاری را انجام دهند، بهترین اقدام این است که خود نمونه ای صحیح، در جایگاه صحیح و زمان صحیح برای آن ها باشیم. مشکل اجتماعی و محیطی استانداردها یکی از مشکلات ماست. این موضوع ما را به تعجب درباره موقعیتی وا می دارد که

با استفاده از بیانیه ILO درباره عدالت اجتماعی، برای یک جهانی سازی مشروع، به نیازها پاسخ بدهید.

این بیانیه باید همان طور که تصمیمات برای آیین نامه مالی توسط G۲۰ گرفته شد، اجرا شود.

رقابت ناعادلانه چه از لحاظ مالی، اجتماعی یا محیطی نباید انجام شود چون به عنوان عرصه انحراف، نتیجه ای که در پی خواهد داشت، خسارت به درآمدها خواهد بود. این امر نتیجه قابل توجه بها دادن به انسان و اجتماع است. کار کودکان نه تنها عادلانه نیست بلکه منجر به عقب ماندن کودکان از مدرسه و علم آموزی می شود.

دو نوع جهانی سازی وجود دارد. یکی جهانی سازی که به پیشرفت خارجی برای تصرف مشاغل و بازارها از دست دیگران توجه دارد و نوع دوم جهانی سازی که طرفدار پیشرفت داخلی است، مدل پیشرفته ایست از تفکر محصول بیشتر، مصرف بیشتر و همکاری بیشتر برای رسیدن به پیشرفت در تمامی زمینه ها می باشد.

نوع اول جهانی سازی در فضای غیر رقابتی است که به همراه از بین بردن تمام راه های معامله های غیرعادلانه و عدم بی اعتنایی به قدرت خرید و شرایط زندگی افراد می باشد. نوع دوم بر پایه افزایش بهره وری و بالا بردن استانداردهای زندگی و بهبود آن بنا شده است.

مدل اول پیشرفت اقتصادی را در برابر پیشرفت اجتماعی قرار می دهد و مدل دوم برخلاف اولی آنها را در کنار هم قرار می دهد. موضوعی که در حال حاضر اهمیت دارد، تبدیل نوع اول جهانی سازی به نوع دوم آن می باشد.

کسانی که نمی خواهند هیچ چیز را تغییر دهند و تعدادشان نیز کم نیست ادعا خواهند کرد که سخنان من امیدی واهی بیش نیست اما اعتقاد من این است_این امید واهی باور دارد_که بحران، مانعی است موقتی و به پایان می رسد و همه چیز به حال عادی و سابق خود باز می گردد.

امید واهی چیست، زمانی که در مقابل آنچه این سیستم بر پایه احتکار و رقابت ناعادلانه ایجاد شده است، بی مسئولیتی وجود دارد. که جهانی سازی را به بن بست ها و تنگناهایی که هم اکنون به آن گرفتار هستیم می رساند. بازار جهانی قادر خواهد بود وسواس فکری سودهی را به تمام اقتصاد تحمیل کند و ما قادر خواهیم بود که همه چیز

تداوم دفاع کارفرمایان مستقل . . .

استانداردها ایفا کند.

صندوق بین المللی پول، سازمان بهداشت جهانی و سازمان بین المللی کار به قدرت بیشتری برای تضمین و تامین استانداردهایی که تعیین کرده اند نیاز دارند تا این استانداردها فقط در حد حرف باقی نمانند.

و یک بار دیگر ما قراردادی جاه طلبانه در کپنهاگ منعقد کردیم برای تاسیس یک سازمان حقیقی فراگیر، به منظور پاسخگویی به تعهدات داده شده که امیدوارم به زودی این اتفاق رخ دهد.

چه سودی به حال جامعه دارد در صورتی که استانداردها مشخص شود ولی کسی به آن ها احترام نگذارد؟

نظارت جهانی در یک بیستم کشورها نمیتواند همانند ۲۱امین کشور باشند. ما برای حل این موضوع بسیار صبر کردیم. من معتقدم که این کشورها باید در پروسه نظارت جهانی با یکدیگر متحد شوند. ما چطور انتظار داریم که دنیا را کنترل کنیم در صورتی که بیش از نیمی از بشریت خود را از آن نمی دانیم؟ من فکر می کنم که دادوستد آزاد باید مشروط به اصل تقابل باشد.

ما مدتها برای رسیدن به این اصل صبر کردیم. ما ماهیت دادوستد آزاد را تغییر دادیم. سپس من اعلام کردم که مداخله IMF، بانک جهانی، بانک های رشد و توسعه اقتصادی و UNDP باید تابع محیط و اجتماع باشند.

این عجیب نیست که IMF یا بانک جهانی می تواند به کشوری کمک کند بدون اینکه از آن ها انتظار احترام در برابر قوانین اصلی، قوانین مربوط به کار یا بهداشت عمومی را داشته باشد.

ما نمی توانیم بپذیریم که نظارت بین المللی کار اجباری را تشویق کند. کار اجباری که آینده را تهدید می کند. اما از طرفی نمی توانیم این مشکل اجتماعی محیطی را بدون رسیدگی به خط مشی ها مطرح کنیم. ما نمی توانیم از کشوری بخواهیم که به بعضی از ملزومات اجتماعی احترام بگذارد و در عین حال به آن ها فشار وارد کنیم که طرح هایشان را با این ملزومات تطبیق دهند به طوری که این کار به مشکلات خطرآفرین و پیامدهای انسانی منجر شود.

همچنین نمی توانیم بخواهیم که کشورهای فقیر و ضعیف کوشش کنند، آن ها توانایی ندارند بدون اینکه اقتصادشان و فرصت های پیشرفتشان از بین برود، به جایی برسند. تلاش ها نیازمند منطقی بودن، مترقی

بودن است و نیازمند این است که همکاری ما در جهت پیشرفت این کشورها باشد. ما می توانیم منافعمان را توسعه دهیم اگر همه باهم تلاش کنند و اگر بیشتر کشورها منافعشان را با یکدیگر سهیم باشند و اتحادشان را نشان دهند و ما شاهد هیچ پیشرفتی نخواهیم بود اگر مساعدت ها در زمینه ترقی در سطوح قبلی خود باشد. اگر ما توجه به مساعدت ها در زمینه ترقی به عنوان مکمل اجتماعی و محیطی نداشته باشیم، جهانی سازی محکوم به شکست می شود.

من همچنین به دیگر انقلاب ها در دنیای نظارت پیشنهاد می کنم که استانداردهای موجود در توافق نامه های بین المللی را به طور موثر به کار ببرند. وجود استانداردها در ILO و قبول استانداردهای مختلف در صورت عدم اجباری بودن و عدم استفاده از آن چه فایده ای دارد؟ استانداردی که اجباری نباشد استاندارد نیست. توصیه نامه است. تکه ایست از یک اعلامیه. قطعه ای کاغذ است که باد می تواند آن را ببرد. هیچ ارزشی ندارد.

انقلابی که به آن گرایش دارم که همگی در پی آن باشیم بر پای نظرات بنا شده که کارگزاران تخصص یافته ای که در پی شرکت در مجادله ای بین المللی و همین طور بحث های داد و ستدی به دست می آید، که بر پایه صدمه به منافع بنا شد. اجازه دهید تا این نظارت جهانی را تاسیس کنیم که به واسطه آن ILO می تواند صدای خود را به وضوح به گوش IMF، WTO و بانک جهانی برساند تا قبل از اینکه استانداردها محکوم به نابودی شوند.

جامعه بین المللی نمی تواند به اسکیزوفرنی مبتلا شود اما اینکه زمانی WTO یا Bretton Woods institution نسبت به آنچه که ILO قول داده است، چشم پوشی کند، اسکیزوفرنی است و نقش دادگاه های ابتدایی این است که مانع این اتفاق شوند.

آینده سازمان جهانی محیط زیست (World Environment Organization) به طور خودکار درگیر رقابت های فراگیر می کند. در این رابطه الگوی تجارت نباید به مدت طولانی به بقیه قوانین مسلط شود. تمام قوانین باید در همه نمایندگی های تخصصی بین المللی بی واسطه اعمال شود.

در حال حاضر ما نباید قبل از حل موضوع مالی سرمایه داری که با سیستم و استاندارد خاص خودش به اقتصاد ما تحمیل میشود، هیچ چیز را حل کنیم. گردهمایی های

واشینگتن و لندن افول خواهند کرد در تاریخ به عنوان نقطه تحول به شرطی که تعهداتی که اتفاق افتاده بتواند نگاه داشته شود.

در بسیاری از مناطق، لازم خواهد بود که از این هم جلوتر رفت و برای ساخت یک نظام مالی، بیش از اینکه به بورس بازان تکیه کرد به تربیت کارآفرینان اقتصادی همت گمارد. ما باید همه چیز را مد نظر داشته باشیم: نظارت بانک ها، تنظیم آیین نامه ها، تامین کردن سرمایه و قوانین مربوط به دریافتی ها و پرداختی ها، تعیین انواع حق الزحمه ها.

بحران ها فرمانروایی آزادی را در تصورات ما داشته اند. حال زمان آن است که فراتر از آنچه که می توانیم برویم. الان زمان عقب نشینی نیست. ما زمانی برای از دست دادن نداریم. ما در کنار فاجعه حرکت می کنیم، آیا می خواهیم که دوباره خطر کنیم و به داخل آن برویم؟

در حال حاضر من می دانم که در بعضی بخش ها، در بعضی از قسمت های مدیریتی کمی بازار بهتر شده چون محرکان سوداگری می کنند تنها به قیمت نفت نگاه کنید و وسوسه هایی برای کاهش دامنه رسیدگی به آنچه که درباره آن تصمیم گیری می شود، وجود دارد. تسلیم شدن در برابر این وسوسه اشتباهی بس خطرناک است.

من خطاب به تمام سران ملت ها و دولت های G20 می گویم: هر کدام از ما مسئولیتی داریم تا پیش از آن که تاریخ درباره تعهد ما مثل گذشته درست از آب در بیاید. شانس ما یک بار برای همیشه است و ما نباید در برابر هرگونه گروه فشاری، هرگونه بوروکراسی یا هرگونه سختگیری تسلیم شویم.

می خواهم به رئیس جمهور ایالات متحده بگویم که آمریکا باید بلندپروازانه تر از همه باشد زیرا این کاری است آمریکا به خوبی از عهده آن بر می آید. نقش آمریکا این است که این حرکت را رهبری کند و این موضوع به این دلیل است که ما از آمریکای ویلسون و آمریکای روزولت انتظارات زیادی داریم.

من می خواهم به تمام کسانی که از تغییرات هراس دارند بگویم که تغییرات برای بالا بردن اطمینان بار دیگر لازم است و بزرگ ترین خطر برای همه ما تن ندادن به تغییر است. من می خواهم به تمام این افراد شکاک بگویم که فرانسه تضمین خواهد کرد که در صورت عدم ترس هیچ مذاکره ای نقض نخواهد شد.

و درستی، برای انجام اقدامی که در پی آن میلیون ها نفر با امید به آینده نگاه کنند، نیاز است که ما الگوهای پیشرفت‌مان را تغییر دهیم. نیاز است که ما جهانی سازی را تنظیم کنیم. نیاز است که دموکراسی را، آزادی را و پیشرفت اجتماعی را به یاد آوریم. این ها چیزهایی نیستند که بتوانیم آن ها را هدیه بگیریم.

اجازه می خواهم که از فرانسس بلانچارد یاد کنم. او در شرح حال خود نوشته که مشکل کار در تعداد زیادی از قراردادهای رسمی و در بطن بسیاری از دستورجلسه ها نیست بلکه چیزی است که دنبال می شود. او اعتقاد داشت که سخنان باید با تعهدات ویژه ای همراه باشد که توانایی غلبه بر موانع در مسیر پیشرفت های قابل ملاحظه را داشته باشد.

پیام من ساده است. برای اقدام منتظر زمان مناسب نباشیم. تا زمانی که دیر نشده باید اقدامی کرد. چه دنیایی را برای کودکانمان به جای خواهیم گذاشت اگر توانایی دستیابی به قراردادی در رابطه با ممنوعیت استفاده از گازهای گلخانه ای، در رابطه با اهمیت اساسی آزادی اجتماعی، در رابطه با ممنوعیت کار اجباری، در رابطه با از بین بردن کار کودکان و حذف تبعیض در محیط کار نداشته باشیم.

به مسئولیتی که در مقابل نسل آینده و در مقابل وجدان خود داریم، فکر کنیم. من اطمینان دارم که شما متوجه شدید که فرانسه از وظایف خود عقب نشینی نخواهد کرد. ■

گذشته برای پیشرفت می کند. من ایراداتی را که ممکن است به وجود بیاید یا ترس هایی که ممکن است طرح پیشنهادی من به همراه داشته باشد، دست کم نمی گیرم.

من می دانم که بسیاری از شرکای فرانسوی نمی خواهند از موضع خود عقب نشینی کنند اما باور دارم که این وظیفه فرانسه است که راه را نشان دهد و با تشویق خود باعث پیشرفت مذاکرات شود.

فرانسه نمی تواند این مسیر را به تنهایی طی کند اما اگر این مذاکرات را اکنون در زمانی که بحران همه ما را مجبور به پاسخگویی کرده نداشته باشیم، چه زمانی باید آن را انجام دهیم؟ هیچ گاه.

این باور قلبی من است. پس به کسانی که به کنفرانس کپنهاگ با سوظن و بدگمانی نگاه می کنند، به کسانی که نمی خواهند مطمئن شوند که آیین نامه بزرگی برای IMF وجود دارد، به کسانی که دائما تصویب کنوانسیون ILO را به تاخیر می اندازند، به کسانی که به تشکیل سازمان جهانی به عنوان تهدیدی برای دادوستد آزاد و مانعی برای رشد اقتصادی نگاه می کنند، می خواهم اعلام کنم: تنها چیزی که این افراد نیاز دارند این است که از هیچ چیز نترسند. همان طوری که روزولت در سخنرانی افتتاحیه خود گفت: «تنها چیزی که باید از آن ترسید خود ترس است». این سخن در سال ۱۹۳۳ گفته شد اما هیچ چیز تغییری نکرده است. برای غلبه بر بحران، برای دوباره برقرار کردن اعتماد

به مذاکرات انجام شده درباره Tobin Tax توجه کنید که تعیین مالیاتی برای جلوگیری از احتکار است. من نمی دانم که آیا این نظر خوبی است. و آیا انجام پذیر است. اما درک اینکه هیچ مذاکره ای درباره Tobin Tax نیست چطور امکان پذیر است؟

من می توانم به شما اطمینان دهم که فرانسه اجازه نخواهد داد که Carbon Tax به آنچه که عوارض احتکار دچار آن شد مبتلا شود چون Carbon Tax با شرایط قبلی برای رقابت منصفانه و انجام تلاش ها به منظور نگهداری از زمین در نظر گرفته شده است.

من می خواهم موضوع ضروری را مطرح کنم و خواستار پاسخ فوری هستم. فرانسه تمایل به مذاکره ای درباره بهسازی نظارت جهانی دارد و همچنین خواستار تمرکز روی تقابل اجتماعی و محیطی مشروط می باشد.

من باید واقعیتی را خاطر نشان کنم که نیاز به پیشرفت به سوی بهسازی از ابتدا تا انتهای سیستم پولی وجود دارد. این کاملا مشخص و مبرهن است که این دنیای کار است که همیشه هزینه های اختلال های پولی جهانی را می پردازد. ما باید این موضوع را تصدیق کنیم که در رقابت نا عادلانه بازارهای دنیا، اسکناس نقش مهمی را ایفا می کند. این موضوعی است که ۲۰٪ آن را در آینده بررسی خواهد کرد.

من برای مدیرکل ILO دلیل آوردم که در جلسات سران دولت ها و ملت ها و به عنوان سرپرست عمومی IMF و همین طور سرپرست عمومی WTO شرکت کند. من این موضوع را بسیار تعیین کننده می دانم چرا که این حقیقت گواهی می دهد که موضوعات کاری در مرکز مذاکرات جهانی قرار دارند.

و من مایلم که ILO طرح پیشنهادی ویژه ای برای پیشرفت مشاغل بدهد. بحران سال ۱۹۳۰ به ما آموخت که قربانی کردن افرادی که دستمزد می گیرند راه حل واکنش در برابر بحران نیست زیرا ترمیم آن امکان پذیر نمی باشد. فرانسه مایل است که بداند آیا کنفرانس بین المللی کار نتایج معاهده کار جهانی را می پذیرد.

همچنین فرانسه مایل است که بداند معاهده کار جهانی مطرح شده در کمیسیون اشتغال، ILO و بین شرکای اجتماعی، می تواند بستری را برای رسیدن به گام موفقیت آمیز دیگری توسط ۲۰٪ مهیا سازد. این انقلاب های در شرف وقوع در آیین نامه جهانی ما را ملزم به جد کردن خود از عادات